

சிலப்பதிகாரப் பாத்திரங்களும்
கண்ணகி வழக்குறைப் பாத்திரங்களும்

ரூப்பியல் ஆய்வு

த. மேகராசா

**சிலப்பதிகாரப் பாத்திரங்களும்
கண்ணகி வழக்கரைப் பாத்திரங்களும்
ஓப்பியல் ஒட்டுவ**

த. மேகராசா

**பட்டப்பளைப் பிரதோச கலை திலக்கிய சமூக
அபிவிருத்தி ஒன்றியம்,
மட்டக்களப்பு.**

2015

**சினப்பதிகாரம் மாத்திரம்களும் கன்னகிவழக்குரைப்
மாத்திரம்களும் ஒர்மியல் ஆய்வு**

ஆசிரியர் :	த. மேகராசா(மீரா)
முதற்பதிப்பு :	2015, நவம்பர்
பதிப்புமிகு மூலம் :	ஆசிரியருக்கு
வெளியீடு :	பட்டப்பதைப் பிரதேச கலை இலக்கிய சபைக் அயிவினிடத்தில் ஒன்றியம், யட்டக்களப்பு.
அச்சுப்பதிப்பு :	வெங்களூர் அச்சுகம், கூழாவூ, யட்டக்களப்பு.
அட்டைப்படம் :	ந. ஞாந்தன், மொழி கொமினீகேஷன்
பக்கங்கள் :	XI + 137
விலை :	ரூ. 350. 00

“என்ன மேரா! மீரா என்றொருவர்
இந்தியாவில் இருக்கிறார் தெரியுமா?

அடுத்த புத்தகம் எப்போது?”

என்று காணும் போது வினவியதால்
என்னுள் நிறைந்த கருகண முகம்;

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக
முன்னை நாள் உபவேந்தர்
பேராசிரியர் எஸ்.ரவீந்திரநாத் அவர்களுக்கு
இந்நால் சமர்ப்பணம்.

பொருளாக்கம்

1. மன்றுரை	-	V
2. அணிந்துரை	-	VII
3. வாழ்த்துரை	-	X
4. வெளியீட்டுரை	-	XI
5. துமிழக காபியியறும் ஸம்தூஞ்துமிழக் காபியியறும்	-	1
6. கதைப்போக்கு	-	26
7. கண்ணகியின் குண நலங்கள்	-	54
8. மாதவியின் குண நலங்கள்	-	89
9. கொவலையின் குண நலங்கள்	-	105
10. மறித ஸெயப் பாத்திரங்கள்	-	113
11. ஆண் அதிகார பண்பாட்டு அரசியலும் கீரு பெண் பாத்திரங்களும்	-	125

முன்னுரை

கண்ணகி தொன்மம் சமூகத்தில் விரவிக் காணப்படுகின்றது. இதற்குக் கூடுதலான பங்களிப்புச் செய்தவர் இளங்கோவடிகள். அவ்வகையில் அவரது சிலப்பதிகாரம் முக்கியமானது. பத்தினிச் செய்யுள், ஒரு முலையறுத்த திருமாவுண்ணி, கண்ணகி – பேகன் கதை முதலானவை பற்றிய செய்திகள் உள்ள போதிலும் கண்ணகியின் வாழ்க்கையினை, அவளது தெய்வீகப் பிறப்பினை என்றும் நிலைத்து நிற்கத்தக்க கதையாக, காப்பியமாக(காவியமாக) புனைந்த இளங்கோவடிகளின் ஆற்றல் மேலானதாகும். சிலப்பதிகாரக் கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன; அவை பற்றிய ஆய்வுகளும் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளன.

எழுத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் மேலோங்கி காணப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடு இவ்விரு இன மக்களினதும் பண்பாட்டு ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஒர் அடையாளமாகவும் உள்ளது. கண்ணகியை மையப்படுத்தி எழுத்தில் பல இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன. அவை தமிழ் மக்களிடமும் காணப்படுகின்றன; சிங்கள மக்களிடையேயும் காணப்படுகின்றன. இவ்விலக்கியங்கள் வாய்மொழிச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு, சமூக மட்டத்தில் இயங்குமாற்றல் பெற்றவை என்ற அடிப்படையில் அவை ஒற்றைப் பொருண்மை கொண்டவை அல்ல; பல மாறு பாடுகளைக் கொண்டவை. இவை ஆராயப்படவேண்டியவையாகும்.

தமிழ் மக்களிடம் வழங்குகின்ற எழுத்து கண்ணகி இலக்கியங்களுள் கண்ணகி வழக்குரை(மட்டக்களப்புப் பிரதேசம்), சிலம்பு கூறல் (வன்னிப்பிரதேசம்) கோவலனார் கதை (யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம்) முக்கியமானவையாகும். இவை நெடும் பாடலடிப்படையிலமைந்தவை. கண்ணகி – கோவலன் வாழ்வை எடுத்து இயம்புகின்றவை. பெரும்பாலானவர்கள் இக்காப்பியங்கள் மூன்றும் மாறுபடாத ஒரு கதைப் பிரதியே என்றும் பெயரே வேறுபட்டதாக உள்ளது என்றுமே அறிந்து கவத்துள்ளனர். சிலர் அவ்வாறே எழுதியும் வருகின்றனர். உண்மையில் இன்று அப்பிரதிகளைப் பார்க்கின்றபோது அவை வேறு வேறானவையாக உள்ளமையைக் காணலாம். அதேவேளை அவற்றை ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றபோது அவற்றின் மூலப்பிரதி ஒன்று என்றும் அவை மக்கள் மத்தியில் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் நிகழ்த்துக்கூடியதாக வழங்கி வந்துள்ளமையினால் அச் சமூகங்களின் பண்பாட்டு நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றமடைந்து மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன என்றும் கண்டறியலாம். அதாவது இன்று அந்நூல்கள் வெவ்வேறு பெயர்களில் வழங்குகின்ற ஒரு நூல் என்று கூறத்தக்கனவாக இல்லை என்பதைக் காணலாம்.

அத்துடன் இந்நால்களை சிலப்பதிகாரக் கதையுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது வெவ்வேறு நாடுகளில், வெவ்வேறு பண்பாடுகளில் எழுந்தும் வழங்கியும் வருகின்றதை என்ற அடிப்படையில் அதை மாறுபட்டு நிற்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

இந்நாலில் பிரதானமாக கண்ணகி வழக்குக்கரயிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் வரும் பாத்திரப் படைப்புக்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரக் கதையின் படி கண்ணகி, மாதவி, கோவலன் ஆகிய மூன்று பாத்திரங்களும் முக்கியமானதான். இதை ஒப்பிட்டு நோக்கப்பட்டுள்ளதுடன், ஏனைய துணைப் பாத்திரங்களும் மனித நேயப் பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தினைப் பற்றி பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளபோதிலும் கண்ணகி வழக்குக்கரயினைப் பற்றி நூல்கள் வெளிவரவில்லை. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளே வெளிவந்துள்ளன. இந்நிலையில் இந்நாலைக் கொண்டு வருவது எனக்கு மன மகிழ்வைத் தருகின்றது. பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி சிறப்புத் தேர்வின் பொருட்டு ஆய்வினை மேற்கொள்ளவேண்டி, என்ன தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம் என்று கருதி, மறைந்த மகிழ்வு மகேசன் அவர்களை சந்தித்த போது அவர் கண்ணகி வழக்குக்கரயை ஆய்வு செய்யுமாறு வழிகாட்டினார். பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களும் பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்களும் வழங்கிய ஆலோசனை ஆர்வத்தைத்தூண்டி விட்டது. ஆய்வுக்கு மேற்பார்க்கவேயாளராயிருந்து பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ் அவர்கள் என்னைச் செழுமைப்படுத்தினார்கள். தற்போது முதுத்துவமாணி ஆய்வின்பொருட்டு “எழுத்துத் தமிழ் இலக்கிய மரபில் கண்ணகி இலக்கியங்கள்” என்ற தலைப்பில் கலாநிதி நதிரா மரியசந்தனம் அவர்களின் மேற்பார்க்கவின் கீழ் மேற்கொண்டு வருகின்ற ஆய்வும் மிகுந்த பயனுடையதாக அமைந்தது. அப்போது(2007) நான் சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குக்கரயிலும் கண்ணகி என்று மேற்கொண்ட ஆய்வினை மேலும் அகல்வித்து இப்போது இந்நாலினைக் கொண்டுவந்துள்ளேன். அனிந்துரை வழங்கி ஆலோசனைகளும் கல்வி பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களுக்கும் வாழ்த்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்களுக்கும், நண்பர் மலர்ச்செல்வன் அவர்களுக்கும், நாலினை வெளியீடு செய்ய முன்வந்த பட்டிப்பளைப் பிரதேச கலை இலக்கிய சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியத்தினருக்கும், அச்சகத்தாருக்கும் மற்றும் துணையாய் நின்ற யாவருக்கும் நன்றிகள்.

அரசடித்தீவு,
கொக்கட்டிச்சோலை
megarajaht@yool.com

த.மேகராசா (மேரா)
30/4 ஏ, 4ம் குறுக்கு,
கல்லடி - வேலூர்,
மட்டக்களப்பு.

அணிந்துகர

சிலப்பதிகாரப் பாத்திரங்களும் கண்ணகிவழக்குரைப் பாத்திரங்களும் என்ற இந்நாலின் வரவு இரு விதங்களிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றது. மட்டக்களப்பிலெழுந்த முக்கியமான காவியமான கண்ணகிவழக்குரை பற்றியதாய் இருப்பது அதற்கான காரணங்களுள் ஒன்று. இந்நாலாசிரியர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழூச் சிறப்புக் கற்கை நெறியாகப் பயின்ற முன்நாள் மாணவராக இருப்பது மற்றொரு காரணம்.

எமது பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளியேறிய மாணவர்களுள் பலர், கவிஞர்களாக இருப்பதும் நூல்களை வெளியிடுவதும் சகஜமாக இருப்பினும் ஆய்வுத்துறையில் குறிப்பாக மொழித்துறை மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக படிப்பை முடித்த பின்னர், தொடர்ச்சியாக ஈடுபடுவது மிக மிக அரிதாகவே உள்ளது. நம்பிக்கை நட்சத்திரங்கள் பலர் இருந்துவிடுகின்ற நிலையில் தமிழூச் சிறப்புக் கற்கை நெறியாகப் பயின்ற சிலர் அண்மைக் காலமாக இத்தகைய ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவருவது கவனத்திற்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாக காணப்படுகின்றது. அந்த விதத்தில் இந்நாலாசிரியரான த. மேகராசாவும் மிகுந்த பாராட்டுக்குரியவராகக் காணப்படுகின்றார்.

கண்ணகிவழக்குரை மட்டக்களப்புக் கோயில்கள் பலவற்றில் வருடந்தோறும் பாடப்பட்டு வருவதாக இருப்பினும் ஆய்வு நூல் என்ற நோக்கில் அணுகப்படுவது குறைவாகவே உள்ளது. எனினும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கிய பின்னர் வெளிவாரி நிலையிலும் சரி உள்வாரி நிலையிலும் சரி தொடர்ச்சியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட அவ்வப்போது கண்ணகிவழக்குரை பாடநாலாக இருப்பது காரணமாக தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியில் அது அறியப்படுகின்ற வாய்ப்பு இருந்து வருகிறது. அவ்வாறே கடந்த சில வருடங்களாக செங்கதிரோன் முயற்சியினால் மட்டக்களப்பில் பல இடங்களில் கண்ணகி இலக்கிய விழா நடைபெற்றுவருவதனால் பொது மக்கள் மத்தியிலும் கண்ணகிவழக்குரை கூடுதலாக அறியப்படுகின்றோர் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நிலையில் கண்ணகிவழக்குரை பல கோணங்களில் ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியதொரு நாலாக காணப்படுகிறது.

மட்டக்களப்பினுடைய சமூக, வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் - ஈழத்து வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் - சமய, தத்துவ நோக்கில் கண்ணகி வழக்குரையை ஆய்வு செய்யமுடியும். அதுபோல ஒரு வாய்மொழி இலக்கியமாகவும் ஏட்டு இலக்கியமாகவும் ஆய்வு செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. அவ்வாறே தமிழ் நாட்டு ஈழ நாட்டு வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட நூல் என்ற விதத்திலும் இதற்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. கண்ணகிவழக்குரையுடன் மூல்கலத்தீவில் வழங்குகின்ற சிலம்புக்கறலையும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில்

வழங்குகின்ற கோவலனார் கதையினையும் ஒப்பிடுவதற்குரிய வாய்ப்புக்களும் உள்ளன. இலக்கிய நோக்கிலும் இந்நாலை அணுகுவதற்கான பரந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனினும் அண்மைக்காலம் வரையில் உயர் மட்டத்தில் இவ்வாறானதொரு எத்துறை சார்ந்த ஆய்வுகளும் அதிகளவு நடைபெற்று வரவில்லை.

மேற்கூறிய ஆரோக்கியமற்ற குழலில் கடந்த சில வருடங்களாக புதிய ஆய்வுகள் சில உருவாகி வந்துள்ளன. குறிப்பாக கண்ணகி வழக்குரையை முக்கிய ஆதாரமாகக் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்தோடு தொடர்பு படுத்தி கண்ணகி வழிபாட்டுத் தத்துவம் பற்றி கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் திருமதி சாந்திகேசவன் அவர்கள் ஆய்வொன்றினை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படவிருப்பதாக அறிய முடிகிறது. அதேபோன்று சில வருடங்களுக்கு முன்னர், கண்ணகி வழக்குரையையும் மூல்லைத்தீவில் எழுந்த சிலம்பு கூறலையும் ஒப்பிட்டு ஆ.அரசுரெத்தினம் அவர்களும் ஒரு ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். இத்தகையோர் வரிசையில் இளம் ஆய்வாளரான இந்நாலாசிரியரும் இப்போது இதைந்து கொள்கின்றார்.

தமிழழச் சிறப்புக் கற்கை நெறியாகப் பயின்ற இந்நாலாசிரியர் இலக்கிய நோக்கிற்கு அமைவாக இந்நாலை ஆய்வுக்குட்படுத்தியிருக்கிறார். இலக்கிய நோக்கில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகின்றபோதும் பலவேறு விதங்களிலும் அவற்றை அணுகமுடியுமாயினும் இந்நாலாசிரியர், கண்ணகி வழக்குரையில் வரும் பாத்திரங்களை மட்டும் கவனத்திற்கு எடுத்து அப்பாத்திரங்களினுடைய குணவியல்புகளை முதன்மைப்படுத்தி, இவ்வாய்வினைச் செய்திருக்கின்றார்.

இவ்வாறான விதத்தில் பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளைக் குறிப்பாக மிக முக்கியமான பாத்திரங்களான கண்ணகி, மாதவி, கோவலன் ஆகிய மூன்று பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளும் மிக விரிவான முறையிலே இந்நாலில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று துணைப் பாத்திரங்கள் சிலவும் ஆய்வாரது ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு இலக்கிய நோக்கில் பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளை அணுகுகின்ற இந்த முயற்சி விரிவான முயற்சி என்ற விதத்தில் முதல் முயற்சி என்று குறிப்பிடுவது அவசியமானது. இவ்வாறான பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளை ஒப்பிட்டு நோக்கில் ஆய்வு செய்வதுதான் இவ்வாய்வின் மிக முக்கியமான சிறப்பியல்பு என்று கருத முடியும். இவ்விதத்தில் முதல் நாலான சிலப்பதிகாரத்தோடு ஒப்பிட்டு கண்ணகி வழக்குரையில் வரும் குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களை இவ்வாய்வாளர் சிறப்பான முறையில் சான்றாதாரங்களைக் காட்டி ஆய்வு செய்திருக்கின்றார். பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளை மிகத் தெளிவான முறையில் பொதுவாக அறியும் பொருட்டாக, இரு காவியங்களதும் அமைப்பு பற்றியும், இந்த இரு காவியங்களினதும் கதைப்

போக்குப் பற்றியும், இந்தக் கதைப் போக்கினாடே பாத்திரங்கள் எவ்வாறு தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன என்ற விதத்திலும் மிக விரிவான முறையிலே ஆராம்பத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் பின்பே ஒவ்வொரு பாத்திரங்களினதும் குணவியல்புகளும் சான்றாதாரங்களுடன் விரிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதத்தில் அதுவும் குறிப்பாக ஒப்பியல் ஆய்வு என்ற விதத்தில் முதல் முயற்சியாகவும் கனதியான முயற்சியாகவும் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது என்று துணிந்து கூறலாம்.

கண்ணகி வழக்குரையைப் பொறுத்தவரையில் மேற்கூறிய வாறு ஒப்பிட்டு அடிப்படையில் ஆய்வு செய்கின்றபோது நூலாசிரியர் இன்னொரு முக்கியமான விடயத்திலும் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார். அதாவது இரு நூல்களுடனும் ஒப்பிட்டு பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளை அனுகூகின்றபோது இப்பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள் வேறுபடுவது பற்றியும், அவ்வாறு வேறுபடுவதற்கான காரணங்கள் பற்றிய கவனத்திலும் இந்நூலாசிரியர் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். குறிப்பாக கண்ணகி, மாதவி ஆகிய இருபாத்திரங்களினதும் குணவியல்புகளும் வெவ்வேறு பட்டமைவதற்கு ஆணாதிக்க வெளிப்பாடே காரணமென்று ஆசிரியர் கூற முற்பட்டுள்ளார். அவ்வாறு வேறுபடுவதற்கு வேறு சில முக்கியமான காரணங்களும் இருக்கின்றன. இது பற்றி தொடர்ந்து சிந்திப்பது முக்கியமானது. ஆனாலும் ஆசிரியர் கூறும் காரணத்தையும் மறுதலிக்கமுடியாது. அதேவேளை கண்ணகி, மாதவி தவிர்ந்த ஏனைய பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள் வேறுபட்டமைவதற்கும் காரணங்களாத தேருவது அவசியமானதாகும்.

எவ்வாறாயினும் கண்ணகி வழக்குரை என்ற மிக முக்கியமான காவியத்தை இலக்கிய நோக்கில் பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளுடன் தொடர்பு படுத்தி ஒப்பிட்டு அடிப்படையில் மிக விரிவாக ஆய்வு செய்கின்ற ஒரு முதல் நூல் என்ற விதத்தில் பாராட்டுக்கும், வரவேற்புக்கும் உரியதாக அமைந்துள்ளது. தொடர்ந்தும் இவ்வாய்வாளர். கண்ணகி வழக்குரை தொடர்பான முற்கூறிய விதங்களினாலான ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்பதிலும், அதற்கான ஆளுமையும் தகுதியும் இந்நூலாசிரியரிடம் இருக்கின்றது என்பதிலும் எந்தவிதமான ஜயமுமில்லை. தொடர்ந்து இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபடுவாரென்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

வாழ்த்துக்களுடன்,
கலாநிதி.செ.யோகராசா,
(இய்வுபெற்ற பேராசிரியர்,
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்)

12.11.2015.

வாழ்த்துரை

கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் நான் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த காலங்களில் மேரா என இலக்கிய உலகில் அழைக்கப்படும் மேகராசா எனக்கு அறிமுகமானார். தமிழூச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற அவர், மாணவ நிலையில் ஒரு கவிதை நூலை வெளியிட்டுப் பிரபல்யமானார்; தனித்துத் தெரிந்தார். பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் படிப்பு, பாடநூல், பர்ட்சை, பட்டம் எனச் சுருங்கி விடல் மற்பு. மிகச் சில மாணவர்கள் இந்த மரபை மீறி எழுத்து, ஆய்வு என விரிவர். மேரா இரண்டாம் வகையினர்.

பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வெளியேறிய பின்னரும் கவிதை நூல்களை வெளியிட்ட அவர், இன்று ஒர் ஆய்வு நூலுடன் எம்முன் நிற்கிறார். மகிழ்ச்சி தருகின்ற விடயம் இது. சிலப்பதிகாரப் பாத்திரங்களையும், கண்ணகி வழக்குரைப் பாத்திரங்களையும் நூல் ஒப்பிடுகிறது.

சிலப்பதிகாரம் கற்றோர் புரிந்துகொள்ளும் செந்நெறி இலக்கிய நூல். கண்ணகிவழக்குரை கல்லாதோரும் புரிந்து கொள்ளும் மக்கள் இலக்கிய நூல். செவ்வியல் இலக்கியமான சிலப்பதிகாரத்தின் உள்ளுர் மயப்பட்ட பிரதி கண்ணகிவழக்குரை என்பர் ஆய்வாளர். சிலப்பதிகார ஆசிரியர் மானுடப் பெண்ணைத் தெய்வப் பெண்ணாக்க, கண்ணகிவழக்குரை ஆசிரியரோ தெய்வப் பெண்ணை மானுடப் பெண்ணாக்குகிறார். தெய்வங்களை மானுடப் பண்புடன் அணுகுதல், பார்த்தல், நெருங்குதல் மக்கள் இலக்கிய மரபில் ஒன்று.

அவ்வண்ணமாயின் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் பாத்திரங்கள் கண்ணகிவழக்குரையில் மக்கள் மயமாகியிருக்கும். மக்கள் மயமாதலுக்கு வலுவான சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணங்களுண்டு. மேராவின் இந்நூல் இரண்டு நூல்கள் பற்றியும், அவை கூறும் பாத்திரங்கள் பற்றியும், அவற்றிற்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் பற்றியும் சுவைபட எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பல்கலைக்கழகப் பட்டப் படிப்போடு மாத்திரம் நின்று விடாமல் தொடர்ந்தும் கற்கும் மேரா முதுகலைமாணிப் பட்டப் படிப்பினையும் மேற்கொண்டுள்ளார். எழுத்திலும், படிப்பிலும் தொடர்ந்து அக்கறையுடன் ஈடுபடும் மேரா நம் மனதில் உயர்ந்து நிற்கிறார். மேலும் தொடர்ந்து செயற்பட மேராவுக்கு என் வாழ்த்துக்களும் ஆசிகளும்.

பேராசிரியர் சிமேளனகுரு.

வெளியீட்டுரை

“சிலப்பதிகாரப் பாத்திரங்களும் கண்ணகிவழக்குரைப் பாத்திரங்களும் ஒப்பியல் ஆய்வு” என்ற இந்நாலை எங்கள் ஒன்றியத்தின் சார்பாக வெளியிடுவதில் நாங்கள் பெருமையடைகின்றோம். கலை மரபுகளையும் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் பேணவேண்டும் என்று முனைப்போடு செயற்படுகின்ற நாம் பண்பாட்டு மரபுகளும், வழிபாட்டு மரபுகளும் நிறைந்த கண்ணகி வழக்குரையினையும் சிலப்பதிகாரத்தினையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக உள்ள இந்நாலினை வெளியீடு செய்வதாலேயே மிகுந்த பெருமையடைகின்றோம்.

நூலாசிரியரான தம்பிப்பிள்ளை மேகராசா என்ற இயற் பெயருடைய கவிஞர் மேரா அவர்கள் எங்கள் ஒன்றியத்தின் தலைவராக உள்ளார். இவர் ஏற்கனவே காலத்தின் காயங்கள், கலங்கிய வானம், மனக்காடு என்ற மூன்று கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். படுவான்கரைப் பிரதேசத்தின் இலக்கிய மரபுகள், சமூக, பண்பாட்டு, வரலாற்று மரபுகள் தொடர்பில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். அவ்வகையில் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். எழுத்து, மற்றும் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார், பாடசாலை மாணவர்களுக்கான இலக்கிய, இலக்கண துறைசார்ந்த நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் இதுவரை இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட கவியரங்கங்களில் கலந்துகொண்டுள்ளதுடன் பல நிகழ்வுகளையும் தலைமை தாங்கி நடத்தியுள்ளார்.

இவரது முதலாவது ஆய்வு நூல் இதுவேயாகும். இந்நாலில் சிலப்பதிகாரப் பாத்திரங்களும் கண்ணகிவழக்குரைப் பாத்திரங்களும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் இந்நால் பயன்மிக்கதாக அமையும் என்று நம்புகிறோம். நூலாசிரியருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

அ. தேகதாஸ்,
செயலாளர்,
பட்டிப்பளைப் பிரதேச கலை
இலக்கிய சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியம்,
மட்டக்களப்பு.

இயல்: ஒன்று
தமிழகக் காப்பியமும் சமூத்துத்
தமிழ்க்காப்பியமும்

அறிமுகம்

எழுத்து இலக்கியத்திலும் வாய்மொழி இலக்கியத்திலும் பெண்கள் பற்றிய புனைவுகளும், குறிப்புக்களும் எடுத்தாளப்பட்டு வந்துள்ளன. அவ்வகையில் ஆதி மந்தியார், வெள்ளி வீதியார், ஓளவையார், சாவித்திரி, நல்லதங்காள், கண்ணகி, மாதவி, ச்தை, திரெளபதை, அகலிகை, கோப்பெருந்தேவி, காரைக்காலம்மையார், புனிதவதியார், தமயந்தி போன்ற பல பெண்கள் பற்றி அறிய முடிகிறது.

கண்ணகி கதை சமூகத்தில் ஆழவேறான் றிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றதென்பதை அக்கதை காவியம், தோத்திரம், பதிகம், பள்ளு, நாடகம், கூத்து, ஓலிப்பேழை, திரைப்படம் என்று பல வடிவங்களில் வளர்ந்திருப்பது தக்க சான்றாக உள்ளது. ஈழத்திலும் இந்தியாவில் தமிழகம், கேரளா உள்ளிட்ட இடங்களிலும் கண்ணகியை மையப்படுத்தியதாக பல இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளதுடன் அவ்விலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளன.

கண்ணகி கோவலன் வாழ்வியல் தொன்மத்திற்கு என்றும் நிலைபேறு பெற்று வாழும் இலக்கிய உருவம் கொடுத்தது சிலப்பதிகாரமே என்று கூறலாம். இக்காப்பியம் கூறும் துன்பியல் ஊடாட்டமும் அதன் இலக்கிய சுவையும் இக்காப்பியத்தை வைத்துக் கட்டமைக்கப்பட்ட திராவிட அரசியலும் இந்நாலை மக்கள் மனங்களில் உறைய வைத்துள்ளன. இந்நாலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல நெடும்பாடலிலக்கியங்களும் தனிப்பாடல்களும், கதைகள், நாடகங்கள், கூத்துக்கள் என்பனவும் எழுந்துள்ளன

தமிழகக் காப்பியம்: சிலப்பதிகாரம்

ஜம்பெரும் காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரம் ஒன்று. இயல், இசை, நாடகம், என்னும் மூன்று அம்சங்களையும் உட்கொண்டு அமைந்துள்ளமையினால் முத்தமிழ்க் காப்பியம் எனவும் நாடக உறுப்புக்களை அதிகம் கொண்டமைந்துள்ளமையினால் நாடகக் காப்பியம் எனவும் இதனை அழைப்பார். அத்தோடு உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே அமையப்பெற்றதாதலின் “உரைநடையிட்ட பாட்டிடைச் செய்யுள்” எனவும் கூறுவார்.

சங்க இலக்கியங்கள் மொழியாலும் கூறும் பொருளாலும் உயர்ந்தோர் அரசர் போன்றோரின் உயரிய வாழ்வைச் சொல்லி நிற்க சிலப்பதிகாரம் ஒருபடி கீழ் இறங்கி கண்ணகி, கோவலன், மாதவி

என்போரின் வாழ்வையும் கண்ணகியின் நீதிக்கான போராட்டத்தையும் அவளது பெருமையையும் பேசி நிற்கின்றது. இக் காரணத்தால் இக்காப்பியம் மக்கள் மத்தியில் நிலைத்த புகழினைப் பெற்றுவிட்டது. இவ்வகையில் இக்காப்பியத்தை “குடிமக்கள் காப்பியம்” என தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதேயாகும் இக்காப்பியத்தின் சிறப்பினை க்கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை,

“தேனிலே ஊறிய செந்தமிழின்-சுவை
தேரும் சிலப்பதிகாரமதை
ஊனிலே எம்முயிர் உள்ளளவும் - நிதம்
இதியுணந்தின்புறுவோமே”

என்று பாடியுள்ளார். சுப்ரமணியப் பாரதியார் “நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்” என்று சிறப்பித்துள்ளார். இளங்கோவடிகளால் பாடப்பட்ட இக்காப்பியம் கண்ணகி, கோவலன் ஆகியோரின் வாழ்வைக் கூறி இறுதியில் மூன்று உண்மைகளைச் சமூகத்தில் நிலை நிறுத்தும் நோக்குக் கொண்டதாக உள்ளது. இதனைச் சிலப்பதிகாரப் பதிகம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கறங் கூற்றாவதும்
உரைஶால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தனும்
ஊழ்வினை உருத்து வந்தாட்டு மென்பதும்”(சிலம்பு. பதிகம் 55-57)

அத்தோடு சிலம்பே கண்ணகி கோவலன் வாழ்வில் நிகழ்ந்த வினைக்குக் காரணமென்பதையும் அதனாலேயே இக்காப்பியம் சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றதென்பதையும்

“கூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாகச்
சிலப்பதி காரமெனும் பெயரால்
நாட்டு தும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்”

(மேலது .செய் 58-60)

என்னும் பதிகச் செய்யுள் கூறுவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் சர்வ சமய சமரச முயற்சியைக் கண்டு கொள்ள முடியும். இக்காப்பியம் எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்தது என்பதற்கு இன்றுவரை தெளிவான விடை காணப்படவில்லை. இந்து, சமண, பெளத்த, வைணவ சமயக் கருத்துக்களையும் அச்சமயங்களில் இந்நூற் கதையின் செல்வாக்கினையும் காணமுடிகின்றது. இந்துசமயத்திலும் பெளத்த சமயத்திலும் முறையே கண்ணகி

வழிபாடு, பத்தினித் தெய்யோ வழிபாடு என்ற அடிப்படையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. சிலம்பில் இளங்கோவடிகள் தனது கதைப்பாத்திரங்கள் வாயிலாக சமண சமயத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்துக்கூறுகின்றார். கவுந்தி என்ற பெண் துறவி வாயிலாக அக்கால சமண நிலை உணர்த்தப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். வைணவ சமயக் கருத்துக்களையும் உட் கொண்ட காப்பியமாக சிலப்பதிகாரம் உள்ளது. மாயோனுக்கும் இராமனுக்கும் புகாரில் அமைத்திருந்த கோயில் பற்றி,

“வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்

நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்”

(சிலம்பு. இந்திர விழவுரெடுத்த காதை 171-172)

என்று கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரக் காலத்திலேயே வேங்கட மலையில் திருமால் கோயில் இருந்ததை வேனிற்காதை கூறுவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வகையில் பார்க்குமிடத்து இளங் கோவடிகளின் நோக்கம் பரந்து பட்டதாக அமைந்துள்ளமையினைக் காணலாம்.

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தினை இயற்றுவதற்கு முன்பே கண்ணகி பற்றிய வாழ்வியலுடன் தொடர்புடைய தொன்மங்கள் சமூக வழக்கில் இருந்துள்ளன என்பதை ஆதாரப்படுத்தக் கூடிய சான்றுகள் உள்ளன. பத்தினிச் செய்யுள், ஒரு முலையறுத்த திருமாவுண்ணி தொன்மம், கண்ணகி பேகன் தொன்மம் என்பன அவ்வகையில் கவனிப்புக்குரியவையாகின்றன.

பத்தினிச் செய்யுள்

யாப்பருங்கல விருத்தி உரையில் “ஆரிடப் போலி” என்னும் இலக்கண அமைப்புக்கு மேற்கோளாக காட்டப்பட்டுள்ள செய்யுள், தனது கணவன் இறந்த நிலையில் பத்தினி ஒருத்தி புலம்புவதாக அமைந்துள்ளது. இச்செய்யுளின் அடிப்படையில் ‘பத்தினி என்ற பெயருடைய புலவர் ஒருவர் பழங்காலத்தில் பத்தினிச் செய்யுள் எனும் பெயரில் நூல் ஒன்றை இயற்றியதாகத் தோன்றுகிறது’(சிலம்பு நா.செல்வராச,2013, பக்.28)

‘கண்டகம் பற்றிக் கடகமணி துளங்க
குண்சௌங் குருதியின் ஒடு கிடந்ததே – கெண்டிக்
கெழுதகை இல்லேன் கிடந்தூடப் பண்ணாள்
அழுத கண்ணீர் துடுடுத்த கை’

பல நாள் பிரிந்திருந்த கணவன் பின்பு வந்து தலைவியுடன் மிக்க அன் புடையவனாக இருந்தான். அவனைப் பல நாள் பிரிந்திருந்தமையால் அழுத தலைவியின் கண்ணீரை துடைத்து அவன் அவளுக்கு அருள் செய்தான். அவ்வாறு அருள் செய்த கைகள் இன்று குருதியில் அளைந்து கிடப்பதோ என்றவாறு அவன் மனைவி புலம்புவதாக மேலுள்ள பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் பற்றி மு.ராகவையங்கார்(1938) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இத்தகைய அரிய பத்தினிப்பாட்டை கீளங்கோவடிகள் எடுத்தாளாமைக்குக் காரணம் தெரிந்திலது. ஆயினும் இச் செய்யுள் பத்தினிதேவியது என்ற வழக்குப் பழமையானது என்பதிற் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. கீவற்றால் ஆதி மந்தியார், வெள்ளி வீதியார் என்ற பேரிசை பெற்ற பெண்பாற் புலவர்கள் போல ஒப்புயர்வற்ற கற்பின் மாட்சியுடன் நல்லிழைப் புலமையும் வாய்ந்தவள் நம் பத்தினிதேவி என்பது பெறப்படுகின்றது.”

(சிலம்பு நா.செல்வராசு,2013, பக்.30)

பத்தினிச் செய்யுள் என்ற சொல், ‘பத்தினியார் என்ற புலவர் இயற்றிய செய்யுள்’ என்றும் ‘பத்தினி பற்றிய செய்யுள்’ என்றும் பொருள் கொள்ளத் தக்கதாக உள்ளது. மு.ராகவையங்கார்(1938) பத்தினியாரைப் புலவர் என்று கருதியுள்ளமை அவரது கூற்றின் மூலம் தெரிகிறது.

‘யாப்பருங்கலவிருத்தி உரையில் காணப்படுகின்ற பத்தினிச் செய்யுள் எனும் பெயரிட்டையும் அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டப்பட்டுள்ள வெண்பாக் செய்யுளாயும் தவிர, அச் செய்யுள் பற்றிய வேறு செய்திகளை அறிய இயலவில்லை....இப்பத்தினிச் செய்யுள் தொடர் நிலைச் செய்யுளாகவோ அல்லது தனிக் கவிதைகளின் தீரட்சியாகவோ இருந்திருக்கவேண்டும். கால வெள்ளத்தில் ஏராளமான தமிழ் இலக்கியங்கள் அழிந்தது போன்றே இதுவும் அழிந்திருக்க வேண்டும்’(சிலம்பு நா. செல்வராசு, 2013)

ஒரு முலையறுத்த திருமாவுண்ணி

கண்ணகி பற்றிய தொன்மங்களுள் ஒருமுலையறுத்த திருமாவுண்ணி பற்றிய நிகழ்வும் ஒன்றாகும். நற்றினை 216 ஆவது பாடலில் ஏதிலாளன் ஒருவனின் கொடுமையைப் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியாத திருமாவுண்ணி என்ற பெண் தனது முலை ஒன்றை அறுத்தெறிந்த நிகழ்ச்சி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரத்தை கூற்றில் அமைந்த அப்பாடல் பின்வருமாறு,

“துனிதீர் கூட்டமொடு துன்னா ராயினும்
 இனிதே காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல்
 கண்ணுறு விழுமம் கைபோல் உதவி
 நம்முறு துயரம் களையா ராயினும்
 இன்னா தன்றே அவரில் ஊரே
 ஏரிமருள் வேங்கை கடவுள் காக்கும்
 குருகார் கழனியின் இதணத்து ஆங்கண்
 ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற
 ஒரு முலை யறுத்த நிருமா வண்ணிக்
 கேட்டோர் ஏனையர் ஆயினும்
 வேட்டோ ரல்லது பிறர் இன்னாரே”

(நற்.216)

தலைமகன் மனம் கலந்து என்னுடன் கூடாராயினும் அவரைக் காணுமாறு அவர் இடத்து இருந்து வாழ்தலே எமக்கு இனியதாகும். அவர் இல்லாத ஊர் எனக்கு இன்னாதாகும். ஒரு முலையறுத்த திருமாவண்ணிக்கு உற்ற துயரை முன்வந்து உசாவியர்கள் இனியரே ஆயினும் அவளுக்குத் தன் கணவனல்லது பிறரெல்லாம் இன்னாரே ஆயினர் என்பது இப்பாடவின் பொருளாகும். கண்ணகி தனது காதலனைப் பிரிந்த துன்பம் தாங்காது தனது ஒருமுலையைத் திருகி ஏறிந்து மதுரையை ஏரித்து வெஞ்சினம் தீர்த்த நிகழ்வுடன் இப்பாடலை(216)த் தொடர்பு படுத்தி தனக்கு முன்னுள்ள காலத்தில் நிலவிய கதையொன்றை அடிப்படையாக வைத்தே இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை எழுதினார் என்றும் ஒன்றின் தொடர்ச்சியே இன்னொன்று என்றும் மு.ராகவையங்கார்(1938), கைலாசபதி(1970), வையாபுரிப்பிள்ளை(1954) முதலியோர் கூறியுள்ளனர். அதேவேளை திருமாவண்ணியும் கண்ணகியும் வேறு வேறானவர்கள் என்று மயிலை சீனி.வேங் கடசாமி, கே.கே.பிள்ளை(1981) போன்றோர் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

கண்ணகி பேகன் தொன்மம்

கண்ணகியின் கணவனான கோவலன் அவளைத் துறந்து வேறொரு பெண்ணாகிய மாதவி என்பவளுடன் இன்பம் கலந்திருந்தான் என்பது சிலப்பதிகாரம் தரும் செய்தியாகும்.இச் செய்தியுடன் தொடர்புடையதாக சங்க இலக்கியங்களில் வரும் கண்ணகி பேகன் பற்றிய குறிப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. பேகன் கடையேழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்(புறம்158) என்றும் அவன், மிக உயர்ந்த

உச்சிகளை உடையதும் கடவுளால் காக்கப்படுவதுமான மலை நாட்டிற்குரியவன்(சிறு.86)என்றும், மறுமைப்பயன் பற்றிக் கருதாது ஒருவருடைய வறுமை தீரவேண்டும் என்பதற்காக கொடை வழங்குபவன்(புறம்.141)என்றும் புறநானூறு பேகனைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. இத்தகு சிறப்பு மிகு பேகன் அவன் மனைவி கண்ணகியைப் பிரிந்து வேறொரு பெண்ணுடன் தங்கினான் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“அருள் யாகலோ கொடிதே கிருள் வரச்
சீரியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழ் நின்
கார் எதிர் கானம் பாடினே மாக
நீல் நறு நெய்தவிற் பொலிந்த உண்கண்
கலுழுந்துவார் அரிப்பணி பூண் அகம் நனைப்ப
இகளதல் ஆனா ளாக இளையோய்
கிளளைய மன்ளம் கேள்வெய் யோற்குளன
யாம்தன் தொழுதனம் வினவக் காந்தாள்
முகசுபுர விரலின் கண்ணீடு துடையா
யாம் அவன் கிளளகுரேம் அல்லேம் கேள் கீனி
எம்போல் ஒருத்தி நலன்நயந்து என்றும்
வருஉம் என்ப வயங்கு புகழ்ப் பேகன்
ஒல்லென ஒலிக்கும் தேரோடு
முல்லை வேவி நல்லூ ரானே”

(புறம். 144)

“உன் வீட்டின் முன் நின்று செவ்வழி பாடி நின்றோம். கண் கலங்கி வீழும் நீர் மார்பை நனைப்ப அவள் வந்தாள். இளையோய்! எம் கேண்மையை விரும்பும் பேகனுக்கு நீவிர் உரிமை உடையவரோ” என அவ்வண்ணையை வணங்கிக் கேட்டோம். அவள் கைவிரல்களால் கண்ணீரைத் துடைத்தவாறே அவன் கிளளஞர் யாமல்லேம், எம்போன்ற அழகினை உடையவள் ஒருத்தியைக் காதலித்து விளங்கு புகழ்ப் பேகன் தேருடனே முல்லை வேவியையுடைய நல்லூரின் கண் இப்பொழு தெல்லாம் வருகின்றான் என்று பலரும் சொல்வர், கேட்டாயோ என்றான் அவளுக்கு நீ அருள் செய்யாதது ஏனோ? பெருமானே?”

பேகனின் பிரிவால் கண்ணகி பெருந்துயர் அடைந்தாள் என்பதையும் புறநானூற்றுப் பாடலில்(143) காணிலாம்.

“இந்துகு கண்ணீர் நிறுந்தல் செல்லாள்
முலையகம் நன்னப்ப விம்மி
குழல் இகணவது போல் அழுதனள் பெரிதே”

(புறம்.143)

கண்ணகியின் துயரை நீக்க புலவர்கள் முற்பட்டார்கள் என்பதையும் புறநானூற்றுப் பாடல்கள்(145,146) குறிப்பிடுகின்றன. அ. சண்முகதாஸ் தனது “சிலப்பதிகார ஆசிரியரும் இலக்கியப் பண்புகளும்” என்னும் கட்டுரையில் சிலப்பதிகாரக் கதை பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து புறநானூறு 144 ஆம் பாடலை எடுத்துக்காட்டி

“குடும்பச் சிதைவு ஏற்படா வண்ணம் சந்து செய்ய முயன்றார்கள் சங்கப் புலவர்கள். இச்செய்தியினை எடுத்து உலகத்திற்கு இக்கருத்தினை கோவலன்-கண்ணகி வாழ்வுடாக உணர்த்துகின்றார் இளங்கோவடிகள்” என்று கூறுகின்றார். பேகனின் மனைவி கண்ணகி என்ற கருத்து மூலப்பாடல்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அடிக் குறிப்புக் களில் மட்டுமே கண்ணகியின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பேகன் கண்ணகி வரலாறு வேறு, கோவலன் கண்ணகி வரலாறு வேறு என்ற கருத்தை சிலம்பு நா.செல்வராசு குறிப்பிடுகின்றார்.

“பேகனைப் பொறுத்தவரை அவன் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன். கோடை மடம் உடையவன். குறு நில மன்னன். ஆவியர் குடியைச் சேர்ந்த மன்னன். அவன் மனைவியின் பெயர் கண்ணகி என்று கூறப்பெற்றாலும் மூலப்பாடல்களில் அவளது பெயர் சுட்டப் பெறவில்லை. அடிக் குறிப்புக் களில் மட்டுமே கண்ணகி பெயர் கூடம்பெற்றுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் கூடம்பெறும் கோவலன் வணிக குலத்தைச் சேர்ந்தவன். இவனுக்கும் பேகனுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் கூல்லை. அ.:தாவது எந்தவொரு வரலாற்றுத் தொடர்பும் கூல்லை என்றுதான் கூறுதல் வேண்டும். பரத்தகை காரணமாக மனைவியைத் துறந்து நெடுநாள் பிரிந்திருத்தல் என்ற சமூக ஒழுக்கத்தின் அடிப்படை மட்டுமே பேகன் வரலாற்றிலும் கோவலன் வரலாற்றிலும் கூடம்பெற்றுள்ளது என்ற முடிவிற்கு வர முடியும்.”(சிலம்பு நா.செல்வராசு,2013.பக்.37)

ஆக, பத்தினிச் செய்யுள், ஒருமூலையறுத்த திருமாவுண்ணி, கண்ணகி பேகன் கதை என்னும் தொன்மங்கள் குறிப்பிடும் தன் காலத்திற்கு முன் நிகழ்ந்த கதையினை அடிப்படையாக வைத்தே இளங்கோவடிகள் இக்காப்பியத்தினை எழுதினார் என்று

குறிப்பிடப்படுகின்ற கருத்துக்கள் ஆய்வுக்குரியவைகளாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகார உரைபெறு கட்டுரை, குன்றக் குறவர்கள் இளங்கோவடிகளிடம் சென்று, தாம் கண்ட செய்தி ஒன்றினைக் கூற, அதனை அருகிலிருந்த சாத்தனாரும் உறுதிப்படுத்தவே அவர் சிலப்பதிகாரத்தினை எழுதினார் என்று கூறுகிறது. அதாவது சேரநாட்டின் அரசைத் துறந்து குணவாயிற் கோட்டத்தில் துறவு பூண்ட சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பியான இளங்கோவடிகளிடம் திருச்செங்குன்றத்துக் குறவர்கள் சென்று பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

“பொலம்பு வேங்கை நலங்கிளார் கொழுநிழல்,
ஒருமுலை இழந்தாள் ஓர் திருமா பந்தினிக்கு,
அமர்க்கு அரசன் தமர்வந்து ஈண்டி, அவள்
காதல் கொழுநனைக் காட்டி, அவளொடு எம்
கட்புலம் காண விட்புலம் போயது
இறும்புது போலும்: அ.:து அறிந்தருள் நீ”

(சிலம்பு.பதிகம்.செய்யுளாடி.1-9)

‘பொன்னிற மலர்கள் நிறைந்த வேங்கை மரத்தின் நலம் கிளர்விக்கும் கொழுமையான, நிழலிலே, தன் ஒரு முலையினை இழந்தாளான ஒரு திருமாபத்தினி நின்றதைக் கண்டோம். தேவர்க்கு அரசனைச் சார்ந்தவர்களுள் சிலர், அவ்விடம் நோக்கி இறங்கிவந்து அவளருகே சென்றனர். அவளுடைய அன்பான கணவனையும் அவளுக்குக் காட்டி, அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு விண்ணுலகம் சென்றனர். இவற்றை எம் கண்காணக் கண்டோம். இ.:து ஓர் அதிசயம் போன்றிருந்தது! இதனை அடிகாள் நீவிரும் அறிந்தருள்வீராக’ என்று கூறினர். அப்போது அடிகளுடன் இருந்த சாத்தனார் நடந்தவற்றை நான் அறிகுவேன் என்று கதையைக் கூறத் தொடங்கினார்.

‘புகார் நகரத்து வாணிகனான கோவலன் அவ்வுரைச் சேர்ந்த ஆடல் கணிகையோடு கூடி வாழ்ந்தான். அவளிடம் பொருள் இழந்தான். அவனது மனவிக் கண்ணகியின் காற்சிலம்புகளே இறுதியில் அவனிடம் எஞ்சியிருந்தன. அவற்றை விற்றுப் பொருள் பெறுவதற்கு விரும்பிய அவன் மனவியுடன் மதுகரயைச் சென்றதைந்தான். பிறகு மதுகரயில் கள்வனெனக் கொல்லப்பட்டான். அவனது மனவிக் கண்ணகி சென்று பாண்டியனிடம் வழக்குக்கரத்து பின் மதுகரயை ஏறித்தாள். அவள் தனது முலையைத் திருக்கி ஏறிந்தாள். அப்போது மதுராபுரித் தெய்வம் தோன்றிக் கண்ணகியிடம் அவளது பழங்கதையைக் கூறிற்று. நான் அப்போது வெள்ளியம்பதக்கில் படுத்திருந்தபோது அவற்றைக் கேட்டேன் என்று சாத்தனார் இளங்கோவடிகளிடம் கூறினார். (சிலம்பு.பதிகம்.செய்யுளாடி.

இதன்படி இளங்கோவடிகள் குன்றக் குறவர்களும் சாத்தனாரும் கூறிய கண்ணகி கோவலன் என்போரின் வாழ்வியற் கதையைச் சிலப்பதிகாரமாகப் படைத்தார் எனலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி மானிடப் பெண்ணாகப் பிறந்து தெய்வநிலை பெறுவது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

காலம்

சிலப்பதிகாரத்தின் காலம் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்களிடத்துக் கருத்தொற்றுமையில்லை. ஆராய்ச்சியாளர்களின் கணிப்பில் இந்நூலின் காலம் கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு வரை வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

சிலப்பதிகாரம் பாடிய இளங்கோவடிகள் சேரன் செங்குட்டுவனது தம்பி எனக் கூறப்படுவதைக் கொண்டு செங்குட்டுவன் காலமாகிய கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இக் காவியம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என பி.சுந்தரம் பிள்ளை, வி.கனகசபைப் பிள்ளை முதலியோர் கருதுவர். சேரன் செங்குட்டுவனின் காலமும் சிலப்பதிகாரக் காலமும் கி.பி 5ம் நூற்றாண்டிற்குரியதென மு.ராகவையங்கார் குறிப்பிடுகின்றார். சங்க காலம் கிறிஸ்துவக்குப் பின் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குரியது எனக் கருதும் மீனாட்சி சுந்தரனார் சிலப்பதிகாரம் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டிற்குரியது எனவும் அதனைப் பிந்திய காலத்திற்குக் கொண்டு வருவது ஏற்க முடியாதெனவும் உறுதி மொழி கூறுகின்றார்.

எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை தனது “காவியகாலம்” என்னும் நூலில் இருபத்தியொரு காரணிகளை முன் நிறுத்தி இறுதியில் “சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை என்ற இரு பெருங்காப்பியங்களும் சுமார் கி.பி 800 அளவில் தோன்றியன என்பது உறுதியாகின்றது”(வையாபுரிப்பிள்ளை. 1957. பக். 141) எனக் கூறுகின்றார்.

ஆனால் சிலப்பதிகாரம் சங்கமருவியகாலத்திற்கு முன்போ பின்போ தோன்றியதென்பதற்குரிய சரியான சான்றுகள் இல்லையென்றே கூறலாம்.

சங்ககாலம் எனப்படும் கி.பி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய அகநானாறு. நற்றினை, புறநானாறு போன்ற நூல்களுக்கும் சிலப்பதிகாரத்திற்கும் இடையே அதிகமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவற்றை இந்நூல்களின் மொழியாலும் அவை கூறும் பொருளாலும் நோக்கியறியலாம். இது தவிர

கா.சிவத்தம்பி கூறுவதுபோல “முதலாம் கஜபாகுவின் (கி.பி 173-195) காலத்தை வைத்துச் செங்குட்டுவனின் காலத்தை கி.பி 2ம் நூற்றண்டுக்குரியதாகக் காண்பதையும் ஏற்க முடியாது” எனலாம். ஆக மொத்தத்தில் சிலப் பதிகாரம் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டுக்குரியதென்பதையோ அல்லது அது சங்கமருவிய காலத்திற்கு முற்பட்டதென்பதையோ ஏற்கமுடியாதுள்ளது.

வையாபுரிப்பிள்ளை சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தை கி.பி.8ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் தள்ளுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. பல்லவர் காலம் எனப்படும் கி.பி ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 9ம் நூற்றாண்டு வரையான காலப் பகுதியைச் சார்ந்த நாயன்மார்களதும் ஆழ்வார்களதும் தேவார பாசுரங்களைச் சிலப்பதிகார மொழியோடு ஒப்பிடும்போது அவற்றில் பல தெளிவானதாக உள்ளமையினை அவதானிக்கலாம். அத்தோடு மீணாட்சி சுந்தரனார் பல்லவர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் பல்வேறுபட்ட கூத்துக்கள் வளர்ந்தமைக்கான நேரடிச் சான்றுகள் இல்லை என்று கூறுவதனாலும் சிலப்பதிகாரத்தில் வேட்டுவ வரியினதும் ஆயரினதும் சடங்குடன் தொடர்புபட்ட ஆடல்கள் விவரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும் வையாபுரிப்பிள்ளையின் சிலப்பதிகார கால நிர்ணயம் பொருத்தமற்றதாகி விடுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் வானியல் தகவல் பற்றிய அண்மைக்கால ஆய்வு சிலப்பதிகாரத்தை கி.பி 465 ம் ஆண்டிற்கு ஏற்படுதையதாக்குகின்றது. இதன்படி சிலப்பதிகாரம் கி.பி 5ம் நூற்றாண்டிற்குரியதாகுமெனினும் இதுதான் முடிந்த முடிவான கருத்தென்பதல்ல. எனவே சமண பெளத்த சமயங்களின் அடிப்படையான கருத்தாக அமைந்த அறக்கருத்துக்கள் வலிமை பெற்றிருந்த காலத்தில் திருக்குறள் என்னும் அறநூல் தோன்றிய காலத்தைத் தொடர்ந்து இந் நூல் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்பதனாலும் கா.சிவத்தம்பி தனது Drama in Ancient Tamil Society எனும் நூலில்

“பல்லவர் காலத்தில் விருத்தம் பிரபல்யமாய இருந்தது. வரி, கவி, போன்ற யாப்பு வடிவங்களை மட்டும் இளங்கோ பயன்படுத்தியமை சங்கத்தை அடுத்த காலத்தைச் சேர்ந்தது சிலப்பதிகாரம் என்பதைக் காட்டுமேயன்றி அது பல்லவர் காலத்தது என்பதையல்ல”

(கா.சிவத்தம்பி .2004.பக்.84)

என்று கூறும் கருத்தோடு ஒத்துச் செல்வதனாலும் அது சங்கமருவிய காலமெனப்படும் கி.பி.3ம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியதெனக் கொள்ளலாம்.

என்று கூறும் கருத்தோடு ஒத்துச் செல்வதனாலும் அது சங்கமருவிய காலமெனப்படும் கி.பி.3ம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியதெனக் கொள்ளலாம்.

நூலமைப்பு

சிலப்பதிகாரம் புகார்க்காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம், என்னும் மூன்று காண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் உள்ளடக்கிய பெருங்காப்பியமாக உள்ளது. இந் நூலில் மொத்தமாக 5001 பாடலடிகள் உள்ளன. உட்பிரிவுகளில் சில வரி, பாடல் எனக் கூறப்பட்டிருப்பினும் பொதுவாக எல்லாப் பிரிவுகளையும் காதை என்று கூறுவது வழக்கமாயிற்று. காதையென்பதைப் பொதுவாக பாடல் என்று கூறலாம்.

புகார்க்காண்டம் பத்துக் காதைகளைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

- 1) மங்கல வாழ்த்துப்பாடல்
- 2) மனையறம்படுத்த காதை
- 3) அரங்கேற்றுக் காதை
- 4) அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய்காதை
- 5) இந்திர விழவூரெடுத்த காதை
- 6) கடலாடு காதை
- 7) கானல் வரி
- 8) வேனிற் காதை
- 9) கனாத்திறமுரைத்த காதை
- 10) நாடுகாண்காதை

என்பவையே அவை. இப்பகுதியில் கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் திருமணம் நடைபெற்று இருவரும் சிறிது காலம் சந்தோசமாக இல்லறம் செய்தல், மாதவி என்னும் ஆடற்கலையில் சிறந்த பெண்ணுடன் கோவலன் இன்பம் அடைந்திருத்தல், பின் மாதவியைவிட்டுப்பிரிந்து வந்த கோவலனுடன் கண்ணகி மதுரைக்குச் செல்லுதல் போன்ற பிரதான செய்திகள் உள்ளன.

மதுரைக் காண்டம் பதின்மூன்று காதைகளைக் கொண்ட பெரும் பகுதியாகும்

- 1) நாடுகாண் காதை
- 2) வேட்டுவ வரி
- 3) புறஞ்சேரியிறுத்த காதை

- 4) ஊர்காண் காதை
- 5) அடைக்கலக் காதை
- 6) கொலைக்களக் காதை
- 7) ஆச்சியர் குரவை
- 8) துன்பமாலை
- 9) ஊர்குழ்வரி
- 10) வழக்குரைக் காதை
- 11) வஞ்சின மாலை
- 12) அழற்படு காதை
- 13) கட்டுரைக் காதை

என்பவையே அவை. இப் பகுதியில் கோவலன் சிலம்பு விற்கச் செல்லுதல், பாண்டிய மன்னால் குற்றவாளியாகக் கருதப்பட்டு கொலை செய்யப்படுதல், கண்ணகி பாண்டிய மன்னாடுடன் வழக்காடி வெல்லுதல், பாண்டிய மன்னன் கோப்பெருந்தேவி ஆகிய இருவரும் இறத்தல், கொடிய கோபம் தீர கண்ணகி மதுரையை எரித்தல் என்பன நடைபெறுகின்றன.

‘வஞ்சிக் காண்டமானது மொத்தமாக ஏழுகாதைகளைக் கொண்டது. அவைமுறையே

- 1) குன்றக்குரவை
- 2) காட்சிக் காதை
- 3) கால்கோட் காதை
- 4) நீர்ப்படைக் காதை
- 5) நடுகற் காதை
- 6) வாழ்த்துக் காதை
- 7) வரந்தரு காதை

என்றவாறு அமைந்துள்ளன. இப்பகுதியில் முக்கியமாக சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு சிலை செய்து விழா எடுத்து வாழ்த்தி வணங்கும் செய்தி கூறப்படுகின்றது. இது சேர நாட்டிலேயே நடைபெற்றது. சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு விழா எடுத்த நிகழ்விலேயே இலங்கை வேந்தன் கஜபாகு என்பவனும் கலந்து கொண்டான் எனவும் இவன் மூலமாகவே இலங்கையில் பத்தினித் தெய்வவழிபாடு பரவியதெனவும் அறியமுடிகின்றது. இக்காப்பியம் பேரளவு அகவற்பாக்களாலும் சிற்றளவு, வெண்பா போன்ற ஏனைய இயற்பாக்களாலும் ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துவரி போன்ற இசைப்பாக்களாலும் உரைப்பாட்டுக்களாலும் உருவானது. ஒரு காப்பியத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத கூறு பாத்திரப்படைப்பு என்பதற்கமைய இளங்கோவடிகள் பாத்திரங்களை மிகவும் சிறப்பாக

வடிவமைத்துள்ளார். பாத்திரங்களைப் பேச ஏற்ற இடங்களில் பொருத்தமாகவே பேசவைத்துள்ளார்.

கண்ணகி, கோவலன், மாதவி, கவுந்தியடிகள், தேவந்தி, மாதரி, நெடுஞ்செழியன், பொற்கொல்லன், செங்குட்டுவன் போன்ற பாத்திரங்களை இக்காப்பியத்தின் முக்கியமான பாத்திரங்களாகக் கூறலாம். பொதுவாகப் பெண்மையின் பெருமையையும் நீதியின் வெற்றியையும் பேசும் ஒரு பெருங் காப்பியம் என்ற விதத்தில் சிலப்பதிகாரம் முக்கியம் பெறுகின்றது.

ஸமத்துத் தமிழ்க்காப்பியம்: கண்ணகி வழக்குரை

சிலப்பதிகாரத்தின் கதையை உட்கொண்டு ஸமத்தில் எழுந்துள்ள சிலம்பு கூறல், கோவலனார் கதை, கண்ணகி வழக்குரை ஆகிய நெடும் பாடலடிப்படையில் அமைந்து கண்ணகி கோவலன் வாழ்வியலை எடுத்தியம்புவனவாக காணப்படுகின்ற இலக்கியங்கள் கவனத்திற்குரியவைகளாகும். இவற்றுள் சிலம்பு கூறல் வன்னிப் பிரதேசத்திலும் கோவலனார் கதை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலும் உள்ள கண்ணகியம்மன் ஆலயங்களில் பொங்கல் காலத்தில் பாடப்படுவனவாக உள்ளன.

பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கியமான கண்ணகி வழக்குரை ஸமத்தின் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இப்பெயரால் நீண்ட காலமாக அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. சிலப்பதிகாரம் சிலம்பின் பெயரால் அப்பெயரைப் பெற்று நிற்க கண்ணகி வழக்குரை கண்ணகி உரைத்த வழக்கின் பெயரால் இப்பெயரைப் பெற்று நிற்கின்றது. கண்ணகியம்மன் சடங்கு காலத்தில் மட்டக்களப்பு பிரதேச கண்ணகி கோயில்களில் பக்தியோடு படிக்கப்படும் இந்நூலை இப்பிரதேச மக்கள் “வழக்குரை” எனவும் “வழக்குரைக் காதை” எனவும் “வழக்குரை ஏடு” எனவும் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைப்பார்.

நூற் பதிப்பு

கண்ணகியம்மன் சடங்கு வழிபாட்டுடன் இணைந்ததாக நீண்ட காலமாக வாய்மொழிப் பயில் நிலையில் மக்கள் மத்தியில் வழங்கி வந்த நூலாக கண்ணகி வழக்குரைக் காப்பியம் காணப்படுகின்றது. கண்ணகி வழக்குரைக் காப்பியத்தினை ஆய்வு செய்யுமிடத்து இன்றுள்ள நூல் பல மாற்றங்களைப் பெற்றிருப்பதையும் இக் கதைப் பாடல் வாய்மொழியாக வழங்கி வந்தமையே இதற்கான காரணமெனவும் துணியலாம். மட்டக்களப்பு கண்ணகியம்மன் கோயில்களில் ஏடுகளாகக் காணப்பட்ட கண்ணகி வழக்குரை

காப்பியத்தினைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சிகள் பல்வேறு காலங்களில் நடைபெற்றுள்ளன. இதனை பொ. பூலோகசிங்கத்தின் கூற்றுக்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

“விபுலானந்த அடிகள் மட்டக்களப்பிலே வழங்கும் கண்ணகி வழக்குரையினைப் பதிப்பிக்கும் ஆவலுடையவராக இருந்தனர். அவர் ஆவல் நிறைவேறவில்லை. பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை 1947 இலே மட்டக்களப்பில் வழங்கும் கண்ணகி வழக்குரைப் பாடற் பகுதிகள் சிலவற்றைப் பத்திரிகையிலே வெளியிட்டனர். அவர் வெளியீடும் முற்றுப் பெறவில்லை”.(பொ.பூலோகசிங்கம்.1983.பக்.71)

எனினும் பண்டிதர் வீ.சி கந்தையா மட்டக்களப்பு கண்ணகியம்மன் கோயில்களில் காணப்பட்ட பழைய ஒலைச் சுவடிகள் பலவற்றை பரிசோதித்துப் பாட பேதம் அடிக்குறிப்பு என்பவற்றுடன் இந்நாலை முழுமையாக 1968ம் ஆண்டு பதிப்பித்துள்ளார்.

இந்நால் எழுத்து இலக்கியப் பண்புகளையும் வாய்மொழி இலக்கியப் பண்புகளையும் கொண்ட ஒரு மக்கள் இலக்கிமாக விளங்குகின்றது. “செவ்வியல் இலக்கிமான சிலப்பதிகாரத்தின் உள்ளூர் மயப்பட்ட பிரதி(Localized Text) எனக் கண்ணகி வழக்குரையைக் கூறலாம்” என்பர் சித்திரலேகா மெளனகுரு.(சித்திரலேகா மெளனகுரு. 2004.பக் 19) செ.யோகராசா “கண்ணகி வழக்குரை என்ற நால், ஈழத்தில் எழுந்த செந்நெறி இலக்கியமரபிற்கும் நாட்டார் இலக்கிய மரபிற்கும் இடைப்பட்ட மரபினைச் சார்ந்த காவியங்களுள் முக்கியமானதொன்று” (செ.யோகராசா.2003.பக்.53)என்பர்.

சிலப்பதிகாரத்தின் வழி நால்

மொழியமைப்பாலும் மனித உனர்வு நிலைப்பட்ட கருத்துக்களாலும் இலக்கியங்கள் பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சக்திமிக்கவை. அத்துடன் காலங்கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. இத்தன்மையினை எல்லா இலக்கியங்களும் ஏற்படுத்துவதில்லை. அதனால்தான் எல்லா இலக்கியங்களும் வெற்றி பெறுவதில்லை. இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம் காலங்கள் கடந்தும் சிறப்புடன் விளங்குவதுடன் இலக்கியம், சினிமா, நாடகம் என்று பல நிலைகளில் புத்தாக்கம் பெறுவதற்கும் ஏற்ற தாக்கு வலுவுடைய கதைக்கருவினை ஏந்திய நாலாக உள்ளது. இதனால் சிலப்பதிகாரக் கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல நால்கள் எழுந்தமைக்கு இயைய எழுந்த வழிநால் களுள் ஒன்றாக கண்ணகி வழக்குரை விளங்குகின்றது. இதனை இந்நாலின் வழக்குரைத்த காதையில் வரும் பின்வரும் செய்யுள் மூலம் அறியலாம்.

“பாடின்னே அம்பாவாய் யென்பதொரு பண்டனிலே
நீடிகையாய் நாடகத்தின் நெறிகள் மிக நீன்றிலங்க
நாடியினாங் கோவடிகள் நாவலர்க்குப் பொருளாகத்
தேடுசிலப் பதிகாரக் காதையை நான் செப்புகின்றேன்”

(செய். 14)

இப்பாடலின் மூலம் இந்நூல் சிலப்பதிகாரக் கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளதுடன் சிலப்பதிகாரம் கூறும் கருத்துக்களை மக்களுக்கு எளிமையாக எடுத்துச் சொல்லி, மக்கள் மத்தியில் சிலப்பதிகாரக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதையும் விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

நூலாசிரியர்

கண்ணகி வழக்குரைக் காப்பியத்தினை இயற்றியவர் யாரென இதுவரை தெளிவாக அறியப்படவில்லை. இந்நூற் பாயிரம் இல்லாமை இதற்குரிய முக்கியமான காரணமென்றாம். இக்காப்பியத்திலுள்ள பாடல்களை ஆராய்கின்றபோது நூலாசிரியர் என்று அடையாளப் படுத்த தக்க பெயர் கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். “காங்கேசன்” என்பவரின் பெயர் பின்வரும் பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

முதிரா முலைச்சியர்கள் மாமதன ராசன்
மூவரா ஒுந்தேடற் கரியமுக் கண்ணன்
கதிரோன் பகற்போக வொருதூது விட்டே
காசினி தனிற்புகழ் படைத்தகாங் கேசன்
மதுராசர் தன்வருண சொற்பிர தாபன்
வண்டமிழ் தெரிந்துகவி பாமாகலை யாலே
சதிராக இக்கதைத் தனக்கட் ஞரத்தான்
தமிழாகக் கொண்டான் தனிமைதீர்த் தானே

(க.வ,கலியாணக்காதத,பக்.131,செய்.9)

வாசமிகு மலர்மாது மேவுதிரு மாரிபினன்
மாமதுரச் சித்திர வித்தார னென்னும்
ஆக்கவி ராசனென வருதேவை வாழு
மாண்புக முள்ளதோ ரானகாங் கேசன்
விசுபுக ழானதொரு கண்ணகை வெகுண்டே
மிக்க தலைவனுயிர் மீட்டகதை தன்னைத்

தேசமதி லேதாளிக்ஷப்பாவி னாலே

தென்னிசை வகுத்துநற் சித்திரங்செய் விந்தான்.

(க.வ, உயிர்மீட்புக் கதை, பக். 338, செய். 213)

பின் வரும் பாடலில் காங் கேசன் என்ற பெயருடன் குடிநயினாப்பணிக்கன், தென்தேவை நிருபன் என்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

மலர்வனிதை புகழுவரும் வளருமொளி மணிமார்பன்
பலர் புகழுங் குடிநயினாப் பணிக்கன்எனுங் காங்கேசன்
நிலவுபுகழ்த் தென்தேவை நிருபனிந்தக் கதையதனைத்
தலமுழுதுங் கொண்டாடத் தாளிக்ஷயாய்ப் பாடினனே

(க.வ, இரங்கிய காதல், பக். 219, செய். 73)

ஆரியர் கோன் என்ற பெயரும் இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.
பின்வரும் பாடல்கள் அதற்குச் சான்றாகவுள்ளன.

வேரிசெறி மாலைபுனை மிகவரசர் மணவாளன்
ஆரியர் கோன் சீர்பாதம் அநந்தலிலும் மறவாதோன்
தாரிலங்குந் தொடைமார்பன் தன்மராசி பேசியிட்டார்
சீரியநற் கதைநெறிக்யைச் செப்பமுடன் கேட்டருள்வீர்

(க.வ, வழிநடைக்காதை, பக். 234, செய். 3)

ஆர்த்தத்திற் லாரியர்கோன் அடலரசர் மணவாளன்
கீர்த்தித்தனைப் பாடவார்க்குக் கிலேசமெல்லாம் நிங்குவபோல்
ஏத்தறிய சந்திரன்தன் இயல்பிலுடன் தானெழவே
மிகுத்தபுவி தனிற்பரந்த மிக்கவிருள் நீங்கியதே

(க.வ, வயந்தமாலை தூது, பக். 236, செய். 11)

திருவிருக்கும் மணிமார்பன் சிறந்ததமிழ் ஆரியர்கோன்
மருவிருக்கும் மார்பனிந்த மண்டலத்தில் வணிகர்மமந்தன்
திருவிருக்கும் கைத்தலத்தான் தந்திவன்னப் பெருமாள்கான்
குருகுலத்தோர் கொண்டாட இக்கதையைப் பாடி வைத்தேன்.

(க.வ, அடைக்கலக்காதை, பக். 275, செய். 3)

அதியரசன் என்ற பெயரும் இடம்பெற்றுள்ளமையினை பின்வரும் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

மழையனைய கொடைகரத்தோன் வருணகுலந் தனிலுதிந்தோன்
பழையமறை முனிமரபோன் பவளமனைக் காவலவன்
இழகன்வழி அரசுகொண்ட அதியரசன் அன்புடனே
வழதியுடன்கண்ணக்யார் வழக்குரகரயைப் பாடினனே.

(க.வ, வழக்குரகரத்தகாதை, பக். 357, செய். 13)

கண்ணகிவழக்குரை, மாதவி அரங்கேற்றுக்காதையில் உள்ள பின்வரும் செய்யுளில் குடிநயினாப்பணிக்கன், காங்கேயன், தேவையர்கோன், சகவீரன் என்ற பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

“அவனிபயில் குடிநயினாப் பணிக்கன் எனு மவன் மிகுந்தோன்
கவளமதக் களிற்றன்னல் காங்கேசன் தேவையர்கோன்
தவமென்ன விளாங்குபுகட் சகவீரன் தரணியில்
சிவனருளாலிக்கதையைச் செந்தமிழ்ப்பா மாலைசெய்தான்

(க.வ,மாதவி அரங்கேற்றுக்காதை,செய்.9)

இப்பாடல் கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறல் ஆகியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. கண்ணகி வழக்குரையினைப் பதிப்பித்த பண்டிதர் வீ.சி. கந்தையா நூலாசிரியரைப் பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சிக் குறிப்பினைத் தந்துள்ளார். அவரும் இப்பாடலினை எடுத்துக்காட்டி

“இப்பாடலில் வரும் குடியினாப் பணிக்கன், காங்கேசன்,
தேவையர்கோன், சகவீரன் என்ற பெயர்கள் யாவும்
ஒருவரையே குறிப்பிடுவன என்பதிற் சந்தேகம் இல்லை.
இவற்றுட் காங்கேசன் என்பதை நூலாசிரியரின்
இயற்பெயராகக் கொண்டால் மற்றயன காங்கேசனது புகழ்
பெயராயிருத்தல் கூடும்” (பக் LI)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். பிறிதோரு இடத்தில்

“எப்படியும் காங்கேயன் என்ற பெயரே நூலுட் பலவிடத்தும் இந்நூலாசிரியரின் தொடர்பாகப் பயின்றுவரக் காண்கின்றோம்”
(பக: LIV) என்றும் கூறுகிறார்.

கண்ணகி வழக்குரை நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்கிய ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை இந்நூலாசிரியர் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“நூலறிவும், உகர்நிவும், அனுபவ நானமும் கைவந்த இந்நூலாசிரியர் யாரென்பது புலப்படவில்லை. எனினும் இவர் மட்டு நன்னாட்டின் இருவகை வழக்கினையும் நன்குணர்ந்த நல்லாசிரியராய்க் காணப்படுகின்றார். நூலின் இடையில் காங்கேயன், அநியரசன், தேவையர்கோன் என்னும் பெயர்கள் காணப்படுவது கொண்டு இவர் அடியார்க்கு நல்லார் காலத்தில் வாழ்ந்தவரெனவும் இராமநாத புரத்தைத் தூயகமாகக் கொண்டவரெனவும் மட்டக்களப்பு மாநாட்டில் வந்து தங்கி, அதன் இயற்கை வளம், மக்கள் பண்பாடு முதலிய பலவகை நல்லியல்புகளாற் பிணிப்புண்டு இங்கே நிகலையாக வாழ்ந்தவரெனவும்

இங்கிருந்தே இந்நாலை இயற்றியிருக்கலாமெனவும் ஒருவாறு கூறலாமென்பது எனது அபிப்பிராயம்."(க.வ xxix)

கண்ணகிவழக்குரையின் ஆசிரியர் இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாமென்ற ஏ.பெரியதம் பிப்பிள்ளையின் கருத்து ஆராயப்படவேண்டியதொன்றாகும். நூலில் நூலாசிரியர் தொடர்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற பெயர்களுடனோ அல்லது வேறு இடங்களிலோ நூலாசிரியர் இராமநாதபுரத்தையோ அல்லது வேறு எந்த இடத்தினையோ சேர்ந்தவர் என்ற கருத்துக்கள் காணப்படவில்லை.

இதேவேளை இந்நூலினை இயற்றிய ஆசிரியர் தொடர்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற காங்கேயன், குடியினாப் பணிக்கன், சகவீரன் என்ற பெயர்கள் கோவலனார்கதை, சிலம்பு கூறல் ஆகிய நூல்களிலும் ஆசிரியர்கள் தொடர்பாக குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவ்வகையில் இம் மூன்று பிரதான நூல்களையும் இயற்றிய ஆசிரியர் ஒருவராகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகின்றது. இது ஆய்வு செய்யப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

காலம்

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில்(கி.பி.1284 – கி.பி.1628) எழுந்த நூலாக கண்ணகி வழக்குரை குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்நூல் கி.பி 14ம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதெனக் குறிப்பிடலாம். எப்.ஏ.க்ஸ்.சி.நடராஜா செட்டிபாளையம் கண்ணகியம்மன் ஏட்டிலுள்ள பாடலில் இக்காப்பியம் கி.பி. 1393 இல் பாடப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டுள்ளதாகக் கூறி இக்காலமே இந்நூல் தோன்றிய காலமெனக் குறிப்பிடுகின்றார். முதலாவது பாடல் ஏட்டிலுள்ளவாறும் இரண்டாவது பாடல் திருத்தப்பட்டதாகவும் இங்கு தரப்படுகின்றது.

ஏட்டிலுள்ளபடி

“வாயுணர்ந்த நல்லோர் முன் வளங்கு சிலப்பதிகாரம்
தூய புகட்டாளிக்ஷயாற் தொகுத்துரைத்த வாசான்
ஆயிரத்து முன்னூற்றுத் தொண்ணூற்று முன்றுதனில்
நேயமுடனி க்கதையை நிறுத்தினார் மானிலத்தே”

திருத்தப்பட்டது

“வாயுணர்ந்த நல்லோர் முன் வழங்கு சிலப்பதிகாரம்
தூயபுகழ்த் தாழிக்ஷயாற் தொகுத்துரைத்த ஆசான்
ஆயிரத்து முந்நூற்று தொண்ணூற்று முன்றுதனில்
நேயமுடன் இக்கதையை நிறுத்தினார் மாநிலத்தே”

என செட்டிபாளையம் கண்ணகியம்மன் ஏட்டிலுள்ள பாடல் அமையும். முன்பு கூறியுள்ளதுபோன்று இன்று காணப்படுகின்ற கண்ணகி வழக்குரைக் காப்பியம் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டிருப்பதனால் மேற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூலெழுந்த காலம் மூல நூலிற்கே பொருத்தமானதாகக் கொள்ளப்படவேண்டியுள்ளது.

நூலமைப்பு

கண்ணகி வழக்குரையின் அமைப்பு சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து வேறுபட்டது. சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்ட நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லை. பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்குரைத்த பின்னர் மதுரையை எரித்து, தணியாது கோபத்துடன் நின்ற கண்ணகியை இடைச்சேரி மக்கள் கோபம் தணிந்தருளுமாறு பாடிய குளிர் ச் சிக் காதையுடன் கண்ணகி வழக்குரை முடிவடைகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்பட்ட உரையாடல் பாங்கு கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லை.

கண்ணகி வழக்குரையில் பதினொரு காதைகள் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன.

01. வரம் பெறு காதை.

- (அ) கோவலனார் பிறந்த கதை
- (ஆ) அம்மன் பிறந்த கதை

02. கப்பல் வைத்த காதை.

- (அ) மீகாமன் கதை.
- (ஆ) தூரியோட்டு
- (இ) கப்பல் வைத்தல்

03. கடலோட்டு காதை

- (அ) வெடியரசன் போர்.
- (ஆ) நீல கேசி புலம்பலும் வீர நாரணன் கதையும்
- (இ) மணிவாங்கின கதை
- (ஈ) விளங்கு தேவன் போர்

04. கலியாணக் காதை

05. மாதவி அரங்கேற்றுக் காதை

06. பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை

- (அ) பொன்னுக்கு மறிப்பு
- (ஆ) இரங்கிய காதல்

07. வழிநடைக் காதை

(அ) வயந்த மாலை தூது.

(ஆ) வழிநடை

08. அடைக்கலக் காதை

09. கொலைக்களக் காதை

(அ) சிலம்பு கூறல்

(ஆ) கொலைக் களக் கதை

(இ) அம்மன் கணாக் கண்ட கதை

(ஈ) உயிர் மீட்புக் கதை

10. வழக்குரைத்த காதை

11. குளிர்ச்சிக் காதை

(அ) குளிர்ச்சி

(ஆ) வழக்குரைக் காவியம்

இக்காதைகள் கோவலன், கண்ணகி, மாதவி ஆகியோரின் பிறப்பு வளர்ப்பையும், கப்பல் கட்டி நாக மணி பெறச் சென்ற போது மீகாமனுக்கும் வெடியரசன், வீர நாரணன், விளங்கு தேவன் என்போருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த போர், நாக மணி பெற்று வந்த பின்பு கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் நடைபெற்ற திருமணம் என்பவற்றையும் கோவலன் மாதவியுடன் இன்பமுற்றிருத்தல், மாதவியின் தாய்க்குக் கோவலன் பொன் கொடுத்தல், பின் அவன் மாதவியைப் பிரிந்து கண்ணகியிடம் வந்து அவளுடன் மதுரைக்குச் செல்லுதல், அங்கிருந்து சிலம்பு விற்கச் சென்ற போது பாண்டிய மன்னால் கொலையுண்ணல், கண்ணகி பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்காடிப் பின் மதுரையை எரித்தல், கண்ணகியின் கோபம் தனிய குளிர்த்தில் பாடுதல் என்பவற்றைக் கூறி நிற்கின்றன.

யாப்பு

இந்நால் வெண்பாவால் அமைந்த பல தாழிசைகளைக் கொண்டிருப்பதோடு விருத்தச் செய்யுள்களையும் அந்தாதித் தொடையமைப்பையும் கொண்டு பொதுமக்கள் படிப்பதற்கேற்ற இனிய நடையில் அமைந்துள்ளது. வரம் பெறு காதை முதல் குளிர்ச்சிக் காதையீராகப் பதினொரு காதைகளையுடையதாய் 2226 செய்யுட்களால் நிறைவேற்கின்றது. சில செய்யுட்கள் புதுப் பெயர்களைப் பெற்று நிற்கின்றன. கலி விருத்தங்களை “நடை” என்றும் “நடை சாரி” என்றும் மற்றைய சந்த விருத்தங்களை “சிந்து” என்றும் வழங்கக் காணலாம்.

மட்டக்களப்பு கண்ணகியம்மன் சடங்கும் கண்ணகி வழக்குரையும்

ஈழத்தில் தமிழ் மக்களிடையேயும் சிங்கள மக்களிடையேயும் கண்ணகி வழிபாடு பரவியுள்ளது. அதிலும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலேயே கண்ணகியம்மன் கோயில்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதுடன் கண்ணகியம்மன் வழிபாடும் வெகு சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. “கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு மட்டக்களப்பின் பிரதான தெய்வ வழிபாடாயிருப்பதுடன், அது ஒரு புராதன வழிபாடுமாகும். கண்ணகி அம்மனின் நாடு என்ற பெயரும் இப்பகுதிக்குப் பொருத்தமானது. கண்ணகியம்மன் வழிபாட்டு முறைமை கேரளத்து உறவாலும், யாழ் ப்பாணத்து உறவாலும் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும்”(மகேஸ்வரலிங்கம், 2003 பக். 36)

மட்டக்களப்பு மக்கள் கண்ணகியை “கண்ணகை” என அழைப்பார். இதனால் கண்ணகிக்கு வருடம் தோறும் எடுக்கப்படும் விழாவைக் கண்ணகையம்மன் சடங்கு என்று கூறுவர். சடங்கு என்பதற்கு பல்வேறு பொருள்கள் இருப்பினும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இச் சொல் அம்மன் கோயில்களில் வருடாவருடம் நடைபெறும் உற்சவ கால வழிபாட்டினைக் குறிக்க மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆகம நெறிக்கமைய கோயில் கட்டப்பட்டு தினப்பூசைகள் நடைபெறுகின்ற கண்ணகையம்மன் கோயில்களாயினும் ஆண்டு முழுவதும் கதவு பூட்டப்பட்டிருந்து வைகாசி மாதம் பூரணையினை அல்லது பூரணையை அடுத்து வரும் திங்கட்கிழமையினை நிறைவு நாளாகக் கொண்டு சடங்கு ஆரம்பமாகும் கண்ணகையம்மன் கோயில்களாக இருந்தாலும் அக்கோயில்களில் நடைபெறும் வருடாந்த சடங்கின் முதல் நாள் சடங்கு கதவு திறத்தல் சடங்குடனேயே ஆரம்பமாகுவது மரபாக இருந்து வருகின்றது.

கோயில்கள் அமைந்துள்ள கிராமத்து மக்களின் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப சடங்கு நிகழும் நாட்கள் தீர்மானிக்கப்படும். நாள்தோறும் மதியம், இரவு ஆகிய இருவேளைகளிலும் சடங்கு நடைபெறும். சில கோயில்களில் உருவேறித் தெய்வம் ஆடும் மரபும் உண்டு. இத்தகைய கோயில்களுள் பாண்டிருப்பு கண்ணகியம்மன் கோயிலும் ஒன்று. தீக்குழி அமைத்து தீப்பாய்தல் சடங்கு இடம்பெறும் கண்ணகியம்மன் ஆலயங்களும் உள்ளன.

மட்டக்களப்பு கோவில்போர்த்வு கண்ணகியம்மன் ஆலயம் இவற்றுள் ஒன்றாகும்.

கண்ணகியம்மன் சடங்கு காலத்தில் கண்ணகி வழக்குரை மிகுந்த பக்தியோடும் விரத தாபத்தோடும் படிக்கப்படும். இக் கண்ணகி வழக்குரைக் காவியம் சில ஆலயங்களில் கதவு திறத்தல் சடங்கு அன்றே படிக்கத் தொடங்கி குளிர்த்தில் சடங்குடன் முடியும் நாள் வரையும் படிக்கப்படுகின்றது. சில ஆலயங்களில் கலியாணக்காதை, வழக்குரை காதை, குளிர்ச்சிக்காதை முதலான முக்கியமான பகுதிகள் மட்டுமே அவ்வச் சடங்குகளுக்கு ஏற்ப படிக்கப்படுகின்றன. சில ஆலயங்களில் கண்ணகி வழக்குரை படிக்கப்படுவது வழக்கிழந்து போய்விட்டது. உதாரணமாக வந்தாறுமூலை கண்ணகியம்மன் ஆலயத்தில் மிக நீண்ட காலமிருந்தே கண்ணகி வழக்குரை பாடப்படவதில்லை. அதாவது கண்ணகி வழக்குரை அனைத்துக் கண்ணகியம்மன் கோயில்களிலும் பாடப்படும் நிலை இன்று இல்லை. அத்துடன் பாடப்படுகின்ற அனைத்துக் கோயில்களிலும் கூட முழுமையாகப் படிக்கப்படுவதுமில்லை.

வழக்குரை படிக்கப்படும் முறை கோயிலுக்குக் கோயில் வேறுபட்டதாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். ஒவ்வொரு சடங்கின் போதும் அதற்குரிய காதைகள் படிக்கப்படும். எப்போதும் கலியாணக்கால் வெட்டுதல் சடங்கின் போது கலியாணக் காதை படிக்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்து வருகின்றது. உணவு உண்ணாது, பய பக்தியோடும் விரத தாபத்தோடும் இருந்தே கண்ணகி வழக்குரை ஏட்டினைப் படிப்பர். இதனைப் பல பக்தர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பர். சில இடங்களில் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் வினாக்களையும் பாடுவோர் கேட்பர். கேட்போர் அதற்கு விடை சொல்லவில்லையாயின் பாடுவோரால் அதற்கான வினாக்களாக சொல்லப்படும். ஊருக்கு ஊர் பாடும் மெட்டுக்கள் மாறுபட்டனவாக அமைந்துள்ளன. சில இடங்களில் பாடலின் முன்னுள்ள இரண்டு அடிகளை ஒருவரும் அதற்கு அடுத்துள்ள இரண்டு வரிகளை மற்றொருவரும் என்றவாறு மாறி மாறிப் படித்துப் பின்னர் கடைசி இரண்டு வரிகளையும் இருவரும் சேர்ந்து இராகத்தோடு பாடுகின்ற முறையும் காணப்படுகின்றது.

கண்ணகியம்மன் சடங்கு நிகழ்த்துவதனாலும், கண்ணகி வழக்குரை பாடுவதனாலும், அதைக் கேட்பதனாலும் நாட்டில் நோய் நீங்கி, மழை பெய்து, செல்வம் தழைத்தோங்கும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை ஆகும். அத்தோடு வைகாசி மாத வெயிலின் வெப்பம்

தணிவது கண்ணகியம்மன் குளிர்த்தில் பாடுவதனாலேயே என்பதும் இங்குள்ள பெரும்பாலானோரின் கருத்தாக உள்ளது.

“கல்லனைய கனதனத்தாள் கண்ணகையார் தன்கதையை
நல்லதென வுரைத்தவரும் நாடிமிகப் படித்தவரும்
கல்வியற்றுக் கேட்டவரும் கதித்தவிசை பாடுவரும்
வெல் நடஞ்சோர் மேதினியில் மிகவிருந்து வாழ்வாரே”

(க.வ.வழக்குரத்த காதை. செய். 227)

“கண்ணகையார் வழக்குரையைக் காதலித்துக் கேட்போரும்
பன்னுதமிழ் இயலிசையின் பலகலையாய்ப் பாடினோரும்
மன்னவரும் மறையவரும் மனமகிழ்ந்து கேட்பவரும்
திண்ணமுடன் நாள்தோறும் தீதகல வாழ்வாரே”

(மேலது. செய். 228)

என்னும் கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியரின் கூற்றால் மேற்கூறிய கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளலாம். இவ்வகையில் மட்டக்களப்பு பிரதேச கண்ணகியம்மன் கோயில்களில் சடங்குகாலத்தில் பக்தியோடு மனமுருகப் பாடப்படும் ஒரு நீண்ட மக்கள் காப்பியமாக கண்ணகி வழக்குரை உள்ளதென்பதில் ஐயமில்லை.

இரு நூல்களிலும் பாத்திரங்கள்

சிலப்பதிகாரத்தினதும் கண்ணகி வழக்குரையினதும் பிரதான கதைப்போக்கு ஒன்று எனினும் அக்கதை இயங்குகின்ற பண் பாட் டுத் தளமும், காலமும், ஆளுமைகளும் வேறுவேறானவைகளாகும். இதனால் அக்கதையின் நகர்வும், அக்கதை நகர்வினை முன்னெடுப்பதற்குப் பயன்படுத்திய பாத்திரங்களும், சம்பவங்களும் இரு நூல்களிலும் ஒரே மாதிரியானவையாக அமையவில்லை. அதேவேளை இரு நூல்களிலும் இடம்பெறுகின்ற கண்ணகி, மாதவி, கோவலன் ஆகிய பாத்திரங்களாயினும் அவர்களிடமும் ஒற்றுமைப்படும் குணங்களுடன் வேறுபடும் குணங்களும் காணப்படுகின்றன. இரு நூல்களினதும் பிரதான கதையமைப்பு ஒன்று என்றாலும் இரு நூல்களிலும் குறிப்பிட்ட அதே பாத்திரங்களே வரவேண்டுமென்றோ அல்லது அப்பாத்திரங்களின் குண நலங்கள் ஒன்றாக இருக்கவேண்டுமென்றோ எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை. இளங்கோவடிகளின் நோக்கமும் பண்பாட்டுத் தளமும் கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியரின் நோக்கமும் பண்பாட்டுத் தளமும் வேறுவேறானவை. இதற்கமைய

சில பாத்திரங்கள் இவ்விரு நூல்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. சில பாத்திரங்கள் புதிதாக புகுத்தப்பட்டுள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகிவழக்குரையிலும் கண்ணகி, கோவலன், மாதவி, பாண்டியன், பாண்டிமாதேவி(கோப்பெருந் தேவி), வாயிற்காவலன், பொற்கொல்லன், மாதவியின் தோழியான வயந்தமாலை, சோழ மன்னன் ஆகிய பாத்திரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. கண்ணகி மதுரையை ஏரித்து நின்றபோது அவள் முன் தோன்றுகின்ற மதுராபுரித்தெய்வம், கோவலனின் நண்பர்களான கோசிகமாமணி(கெளசிகன்) மற்றும் மாடலன், கண்ணகியின் தோழியான தேவந்தி, வழிப்போக்கனான மாங்காட்டு மறையவன், சமய பெண் துறவியான கவுந்தியடிகள் ஆகிய பாத்திரங்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் மட்டும் வருகின்றன. இவர்களில் தேவந்தி, கெளசிகன், மாங்காட்டு மறையவன், மாடலன் ஆகிய நால்வரும் அந்தண பாத்திரங்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. கண்ணகியின் திருமணத்திற்கு நாக மணி எடுக்கச் சென்ற மீகாமன், இலங்கைக் கடலரசனான வெடியரசன், அவனது தம்பிமார்களான வீர நாரணன். விளங்கு தேவன், வெடியரசனின் மனைவி நீலகேசி, மச்சகெந்தி, அடைக்கலக் காதையில் வருகின்ற செம்மான், கோவலனுக்குக் குறி சொல்லும் குறத்தி, மருத்துவிச்சி, கோவலனை மழுவால் கொன்றவனும் மனித நேயமுள்ளவனுமான மாலகன் ஆகிய பாத்திரங்கள் கண்ணகி வழக்குரையில் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாத்திரங்களில்

இயல்: இரண்டு கதைப்போக்கு

அறிமுகம்:

சிலப்பதிகாரத்தினதும் கண்ணகிவழக்குரைக் காப்பியத்தினதும் பொதுவான கதையோட்டமானது கண்ணகி, கோவன் பிறப்பு, திருமணம், மாதவியின் நடன அரங்கேற்றமும் கோவலன் அதில் பங்கெடுத்தலும், கோவலன் கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்து சென்று மாதவியுடன் வாழ்தல், வாழும் காலத்தில் மாதவிக்கு கோவலன் பொன் கொடுத்தல், மாதவியை விட்டுப்பிரிந்து கோவலன் மீண்டும் கண்ணகியுடன் சேருதல், கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை செல்லல், கோவலன் சிலம்பு விற்கச் செல்லல், பாண்டியனின் தேவியின் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு கொல்லப்படுதல், கண்ணகி பாண்டியனுடன் வழக்காடுதலும் பாண்டியன் இறத்தலும், மதுரை ஏரிப்பும் தெய்வ நிலை பெறுதலும் என்ற அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது. இக்கதையோட்ட சம்பவ விபரிப்புக்கள் இரு நூல்களிலும் ஒன்றுபட்டும் விலகியும் நிற்பதை அறியமுடியும்.

கண்ணகியின் பிறப்பு

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றி புகார்க் காண்ட மங்கல வாழ்த்துப்பாடலும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றி வரம் பெறு காதை, அம்மன் பிறந்த கதையும் கூறுகின்றன.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி புகார் நகர வணிகனான மாநாய்கனது மகளாகப் பிறந்து பன்னிரெண்டு வயதுடைய பருவம் அடைகின்றாள்.(சிலம்பு.மங்கல வாழ்த்து 22-24) அத்தோடு அவள் திருமகளின் புகழுடைய வடிவையும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய கற்பையும் ஒத்தவளென்றும் உலகத்துப் பெண்கள் தொழுது வணங்கக் கூடிய பெருங் குணங்களைக் காதலிப் பவளென்றும் அவள் பெயர் கண்ணகி என்றும்(சிலம்பு.மங்கலவாழ்த்து செய்யுளடி.26-29) அறிமுகம் செய்கின்றார் இளங்கோவடிகள்.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி இரண்டு பிரதான நோக்கங்களின் அடிப்படையில் பிறக்கின்றாள். ஒன்று சிவபெருமான் முற்பிறப்பில் பரராச முனிவரின் மகளாகப் பிறந்து, சிறந்த கற்புடையவளாகவும் கடவுட் பக்தி அரும் குணம் போன்றவற்றில் சிறந்தவளாகவும் விளங்கிய பெண்ணின் பெருமையைஅவளின் கற்பை பூவுலகோர் போற்றும் வகையில் படைக்க விரும்பியமை. மற்றொன்று, உமாதேவியின் வேண்டுகோளாக இருந்த பாண்டிய மன்னனின் செருக்கினை அடக்குதல்.(வரம் பெறுகாதை-அம்மன் பிறந்த கதை.செய்.46, செய்.49)

இவ்விரு நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றும் பொருட்டு தெய்வீகப் பெண்ணான கண்ணகி மானிடப் பெண்ணாக அவதரிக்கின்றாள். கண்ணகி வழக்குரை, கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றிக் கூறும் கதையினை இங்கு சுருக்கமாக நோக்குவது பொருத்தமாக அமையும்.

பாண்டிய நாட்டில் புதுமை வாய்ந்த மாங்கனி ஒன்று ஓரிடத்தில் காணப்பட்டது. அதனைப் பறிக்க முயன்றோருடைய கைகளில் அகப்படாமலும் கண்களுக்கு மறைந்தும் தோன்றிய அக் கனியைப் பூமியில் விழுமாறு பாண்டிய மன்னன், தன் கை அம்பினால் எய்தான். அறுக்கப்பட்டு அந்தரத்தில் நின்ற அக்கனியை முனிவர் ஒருவரின் ஆலோசனைப்படி நிலத்தில் விழ விடாது மன்னன் தன் கையில் பற்றினான். உடனே அக் கனி ஒரு நெருப்புருண்டையாகி மன்னவன் கைகளில் விழுந்தது. பயத்தினால் நடுங்கிய மன்னவன் உடனே நிலத்தில் கனியை விட்டு நெற்றி வியர்வையை மாங்கனி பட்ட தன் கைகளால் துடைத்தான். அப்போது பாண்டிய மன்னனின் கர்வத்துக்குக் காரணமாக இருந்த நெற்றிக்கண் அழிந்து போனது. அதனால் மன்னன் பெரும் கவலையுற்றான். (க.வ, அம்மன் பிறந்த கதை, செய்யுள்: 55-66)

பின்னர் நிலத்தில் விழுந்த மாங்கனியை பாண்டிய மன்னன் தன் மனைவியின் கையில் கொடுத்தான். அவளும் அத் தெய்வக் கனியை ஒரு பொற்குடத்தில் இட்டுவைத்தாள். பொற்குடத்தில் வைக்கப்பட்ட மாங்கனி மூன்றாம் நாள் ஒரு தெய்வீகக் குழந்தையாகத் தோற்றமளித்தது.(மேலது: செய்யுள்: 71 – 76) வியப்பும் பயமும் கொண்ட மன்னன் “துன்று புகழ்க் கடல் மன்னா தொல் வினைகள் வருமிதனால்” (மேலது: 77.3)என்று கூறிய சோதிடரின் ஆலோசனைப் படி குழந்தையைப் பேழையில் வைத்து கடலில் இட்டான். கடலில் மிதந்து வந்த பேழையை காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சிறப்போடு வாழ்ந்து வந்த மாசாத்துவானும் மாநாய்கனும் கண்டு

“பெட்டகம தெனக் கென்றார் பேர் பெரிய மாசாத்தார்
இட்டதற்குள் இருக்கும் நிதி எனக்கென்றார் மானாகர்”
(க.வ, வரம், பெறுகாதை-94)

என்று கூறியதற்கமைய குழந்தையை மாநாய்கன் எடுத்து வளர்த்து வந்தார்

பிறப்பில் சாதாரண மானிடப் பெண்ணாகப் பிறக்கும் கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றி இளங்கோவடிகள் விரிவாகப் பேசவில்லை. ஆனால் தனது நோக்கத்திற்கு ஏற்ப பிறக்கும்போதே கண்ணகியைத் தெய்வப்பெண்ணாகக் காட்டவேண்டிய தேவை கண்ணகி வழக்குரை

ஆசிரியருக்கு இருந்தபடியினால் அவர் தெய்வீகப் பிறப்பாகிய கண்ணகியின் பிறப்பை புராண இதிகாசக் கருத்துக்களையும் உட்கொண்டு விரிவாக குறிப்பாக 55 செய்யுட்களில் கூறியுள்ளார். சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி மாநாய்கனுக்கு மகளாகப் பிறக்கின்றாள். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி மாநாய்கனுக்கு மகளாகப் பிறக்கவில்லை. அவள் முற்பிறப்பில் பரராச முனிவரது மகளாக இருந்து பின்னர் மாங்கனியிலிருந்து தெய்வீக அருளோடு பிறந்து மாநாய்கனது வளர்ப்பு மகளாகவே வளர்கிறாள். ஆக சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி மானிடப் பெண்ணாக பிறந்து தெய்வப் பெண்ணாக மாறுவதையும், கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி தெய்வீகப் பிறவியாக இருந்து மானிட அவதாரம் எடுத்து மீண்டும் தெய்வமாகுவதையும் காணலாம்.

கோவலனின் பிறப்பும் வளர்ப்பும்

இவ்விரு நூல்களிலும் கோவலன் மாசாத்துவானின் மகனாகவே பிறக்கின்றான். சிலப்பதிகாரம் கோவலனைப் பற்றிப் பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்கிறது.

“மாசாத்துவான் என்பான்

இரு நிதிக் கிழவன் மகன் ஸ்ர் எட்டு ஆண்டு அகவையான்
அவனும் - நான்!

மன் தேய்த்த புகழினான் மதி முக மடவார்தம்
புன் தேய்த்த மொழியினார் ஆயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டு ஏத்தும் செவ்வேள் என்று இசைப் போக்கிக் காதலால்
கொண்டு ஏத்தும் கிழமையான் கோவலன் என்பான்”

(சிலம்பு: மங்கல வாழ்த்துப்பாடல், செய்யுளடி: 33 - 39)

அதாவது சோழ மன்னால் தலைமைக் குடிகள் என உயர்த்தி வைக்கப்பட்ட குடியைச் சார்ந்தவனும், நாளும் உயர்ந்து ஒங்குகின்ற செல்வத்தையுடையவனுமான மாசாத்துவானின் மகன் என்றும் அவன் பதினாறு ஆண்டு பருவத்தையுடையவன் என்றும் வாணிகத்துக்காகப் பல நாடுகளுக்கும் சென்று வந்த புகழையுடையவன் என்றும் நிலவுக மகளிர்கள், கண்ணாரக் கண்டு விதந்து எடுத்துப் போற்றப்படும் செவ்வேள் என்றும் காதலாற் மனத்துட் கொண்டு போற்றுகின்ற இளைஞன் என்றும் கோவலனைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரையின் ஆசிரியர், கோவலனின் பிறப்புப் பற்றி கோவலனார் பிறந்த காதையில் விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சிவனார்க்கு நேர்த்தி வைத்து வழிபட்டதன் பயனாக கோவலன் பிறக்கின்றான். பின்னை வரம் கேட்டு மாசாத்துவானும் மனைவியும்

சிவனார்க்கு நேர்த்தி வைத்து பட்டம் சார்த்தி வழிபட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து தூங்கியபோது மாசாத்துவானின் மனவியின் கனவில் சிவனார் தோன்றி பொன் எழுத்தாணி ஒன்றினைக் கொடுக்க அவளும் விருப்புடன் பெற்றுக் கொண்டதுடன் தான் கண்ட கனவினைத் தன் கனவனிடம் கூறுகிறாள். (க.வ.கோவலனார் பிறந்த கதை. செ.1-18). பின்னர் பூசை செய்து வழிபட கோவலன் பிறக்கின்றான்.

கோவலன் பிறந்த முகுத்தத்தின் படி அவன், மடந்தையர்க்குப் பொருள் தோற்று மறு தேசம் போவது திண்ணம்(க.வ, கோவலனார் பிறந்த கதை.செய்.29) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய செய்திகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. மேலும் கண்ணகி வழக்குரையில் கோவலன் வளர்ந்த விதம், அவனுக்குச் செய்யப்பட்ட சம்பிரதாயங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஐந்து திங்கள் ஆன பின்பு பஞ்சாயதங்கள் அணியப்படுகின்றன. தோள் வளையிட்டு, அரைநான் அரைக்கு அணிவிக்கின்றனர். இவ்வாறு செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்த பின்னர் சாத்திரம் பார்த்து தொட்டில் கட்டி அதில் கோவலனை ஏற்றுகின்றனர் பாலடிசில் கொடுக்கின்றனர். ஐந்து வயதில் கோவலனுக்கு குல மறையோரை அழைத்து வாய்ப்பாடும் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன் தென் கலையும் வட கலையும் பயிற்றுவிக்கின்றனர். கோவலன் வளர்ந்து பதினாறு வயதுடைய இளைஞானான்.

சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் கோவலனை தனிப் பகுதியில் சிறப்பித்துக் கூறவில்லை. ஆனால் கண்ணகிவழக்குரை ஆசிரியர் கோவலன் பிறந்த காதை என்ற தனிக் காதையில் கோவலனது பிறப்பு, வளர்ப்பு முதலானவற்றை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சிலப்பதிகாரம் கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றிக் கூறிய பின்பே கோவலனைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. ஆனால் கண்ணகி வழக்குரை கோவலனின் பிறப்புப் பற்றிக் கூறிய பின்பே கண்ணகியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

கண்ணகியின் திருமணம்

சங்க காலத்தில் காதல் திருமணமே முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. இதனைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாம். ஆனால் சங்ககாலத்திற்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் இத்தகைய மணமுறை மாற்றம் பெற்றதொடங்கியது. இதனைச் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி-கோவலன் திருமணத்திலும் சிலப்பதிகாரத்தை தழுவி எழுந்த கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி - கோவலன் திருமணத்திலும் காணலாம். இவ்விரு நூல்களிலும் கோவலன் - கண்ணகி திருமணம் கூறப்படுகின்றபோதிலும் திருமணம் நடந்த விதமும் அதனை விபரித்த முறையும் வேறுவேறாக உள்ளன.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் திருமணம் பற்றி புகார்க் காண்ட மங்கல வாழ்துப் பாடல் கூறுகின்றது. புகார் நகரத்தின் செல்வம் நிறைந்த வணிகனான மாசாத்துவானின் மகன் கோவலனுக்கும் அதே குலத்தைச் சேர்ந்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகிக்கும் அக்கால மரபுப்படி அவர்கள் முறையே பதினாறு பன்னிரெண்டு வயதினராக இருக்கும் போதே திருமணம் நடைபெறுகின்றது. கோவலனையும் கண்ணகியையும் ஒரு பெரு நாளில் திருமணக் கோலத்தில் காணவேண்டுமென்று மாசாத்தவனாரும் மாநாய்கனாரும் விரும்பினர். அதன்படி அக்கால முறைப்படி மங்கல மகளீரான கண்ணகையை யானை மீதேற்றி நகர் எங்கும் திருமணச் செய்தியைத் தெரிவித்தனர்.

திருமண நாளன்று முரசுகள் மத்தளங்கள் சங்குகள் என்பன முழங்கின. மாலைகள் பொருந்திய உச்சியுடன் கூடிய மண்டபத்தில் நீலப்பட்டிலான விதானத்தின் கீழ் அமைந்த அழகிய முத்துப் பந்தாடிட்டே வானில் செல்லும் சந்திரன் ரோகினியைச் சாரும் நல்ல நாளில் மிகவும் வயதான அந்தணன் வேத விதிப்படி சடங்குகளை நிகழ்த்த கோவலனும் கண்ணகியும் தீயினை வலம் வந்தனர்.(சிலம்பு.மங்கல வாழ்த்துப்பாடல்.செய்யுளடி.41-53)பின்னர் மங்கலப் பொருட்களை ஏந்திய மகளீர் நெருங்கி வந்து வாழ்த்தினர்.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் திருமணம் பற்றி கலியாணக் காதை கூறுகின்றது இக் காதைக்கு முன்னுள்ள காதைகளிலும் திருமணத்திற்கான முன் ஆயத்தங்கள் குறித்த கருத்துக்கள் உண்டு. சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் திருமணத்திற்கும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் திருமணத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு என்பதை கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் திருமணம் பற்றிய விடயங்களை நோக்குவதினாடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

கண்ணகி வழக்குரையில் மாசாத்துவனின் மகன் கோவலனுக்கும் மாநாய்கனின் வளர்ப்பு மகள் கண்ணகைக்கும் இந்து சமய நெறிமுறைப்படி சிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. வரம்பெறு காதை - அம்மன் பிறந்த கதையில் பேழையில் இருந்த பெண் குழந்தையை மாநாய்கர் எடுத்துக் கொண்ட போது மாசாத்தார் அக் குழந்தைக்கும் தனக்குள்ள ஆண் குழந்தைக்கும் பருவம் வரும்போது திருமணம் முடிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டார். (கண்.வழி.வரம்பெறுகாதை-செய்யுள். 96)இவ்வாறு மாசாத்தார் ஏலவே கூறியதற்கமைய ஒர் நாள் அவர் மாநாய்கனின் வீட்டுக்குப் பெண்பார்க்கச் சென்று தான் வந்த விடயத்தைக் கூறினார். அதனை மாநாய்கரும் ஏற்றுக்கொண்டார்.(கண்.வழி.கப்பல் வைத்த காதை-08)

பின்னர் இருவரும் ஒத்திருந்து திருமணத்தைப் பற்றிப் பேசினர். அப்போது மாசாத்தார் ஒன்றாக நாம் தேடும் உடைமையெல்லாம் தானளித்து நன்றாகத் திருமணம் செய்வோம். நாமும் நீரும் ஒன்றுபட்டால் ஒன்றாலும் குறைகளில்லை என்று கூற மாநாய்கரும் அதனை ஏற்று உறவு கொண்டாடி பின்னர் விருந்திலும் கலக்கச் செய்து மாசாத்தாரை அனுப்பிவிட்டு தனது மகனுக்கு வேண்டிய ஆபரணங்களைச் செய்வதற்குரிய கட்டளைகளை விடுத்தார்.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் திருமணத்தின் பொருட்டு பல ஆபரணங்கள் செய்யப்பட்டன. எவராலும் பெறுதற்கரிய நாகமணியின்றி வேறு எந்த மணியும் தன் மகளின் காற்சிலம்புக்கு இடுதலாகாது என்று உறுதியாக இருந்தார் மாநாய்கர். இந் நாகமணியினைப் பெறுவதற்குரிய செயற்றிட்டங்களைச் செய்யத்தொடங்கினர். கண்ணகி வழக்குரையில் சிலம்பின் உள்ளூ பரலுக்குக் கொடுத்துள்ள முதன்மை வேறு எதற்கும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நாகமணிப் பரலுக்காகவே கப்பல் வைத்த காதையில் மீகாமன் காதை, தூரியோட்டு, கப்பல் வைத்தல் என்னும் பகுதிகளையும், கடலோட்டுக் காதையில் வெடியரசன் போர், வீரநாரணன் கதையை மணி வாங்கின கதை விளங்கதேவன் போர் முதலிய பகுதிகளும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 2226 பாடல்களில் 643 பாடல்கள் (21 வீதம்) சிலம்பின் பரலுக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய எந்தவிதமான முக்கியத்துவமும் விபரிப்பும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் காற்சிலம்பு பற்றியவிடத்து இல்லை என்பது இங்கு கவனிக்க வேண்டிய விடயமாகும்.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் திருமணச் சடங்கு பற்றி கலியாணக் காதையில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வழக்குரை ஆசிரியர் கோவலன்-கண்ணகி கலியாணத்தை 64 பாடல்களில் கூறியுள்ளார். நாகமணி பெறுவதற்குப் பாடிய அளவிற்குக் கண்ணகி திருமணத்தைப் பற்றி ஆசிரியர் பாடவில்லை. நாகமணியிட்ட சிலம்பு செய்தலுக்குப் பத்துப் பாடல்களும் (11-19) வேதியர் முகூர்த்தம் குறிக்க ஏழு பாடல்களும் (23-29) மணமேடை அலங்கரிக்க ஆறு பாடல்களும் (34-39) கண்ணகிக்குத் திருமண அலங்காரம் செய்வதற்கு ஏழு பாடல்களும் (41-47) என இவ்வாறு முப்பது பாடல்களே திருமணச் செய்தி பற்றிக்கூறுகின்றன.

வேதியர் மூலம் கண்ணகியின் திருமணத்திற்கு முகூர்த்தம் குறிக்கப்பட்டது. கோவலனைத் திருமணத்திற்காகக் கோலஞ் செய்தனர் அதே போன்று கண்ணகிக்கும் அழகிய நாகமணி பூட்டி ஒப்பனை செய்தார்கள். பின்னர் கண்ணகைக்குக் கண்ணூறு கழித்து பூவனை மீது அவளைப் பொலிவற இருத்தி வாழ்த்தினார்கள்.

பட்டணத்திலுள்ளவர்களும் பல திசைகளிலுள்ளவர்களும் வணிகப் பெருமக் களும் வெற்றிலை பாக்கு வைத் து வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இது தமிழர்களின் திருமணச்சடங்கு சார்ந்த பண்பாட்டு முறையாகும். இவ்வாறான செய்திகளைச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் கூறவில்லை.

அதிகமானவர்கள் கூடியிருந்த மண்டபத்தில் தச்சரால் முறைப்படி அமைக்கப்பெற்றிருந்த மணவறையில் விநாயகருக்குப் பூசை செய்து கண்ணகையையும் கோவலனையும் கொண்டு வந்து இருத்தினர். அப்போது பேரிகை சுரிகை மத்தளம் துடிகை கொம்பு திமிலை முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. நாவலரும் பாவலரும் மாதர்களும் நீடுழி வாழ்கவென்று வாழ்த்தினார்கள். பெண்கள் சாந்து புனுகு, களபம் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களை மக்கள் மீதும் மாடசூடங்களிலும் முற்றம் எங்கனும் சிந்தினர். தேவர்கள் பூமழை பொழியத் திருமணம் வேத வதிமுறைப்படி சிறப்பாக நிறைவேறியது. (க.வ.கலியாணக்காதை. செய்யுள் 40-63)

எனவே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் திருமணத்திற்கும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் திருமணத்திற்கும் இடையே, வேறுபாடுகளை முன்வைத்து ஒப்பு நோக்கத்தக்க தன்மை உள்ளதெனலாம்.

கோவலன்- கண்ணகி பிரிவு

கோவலன் கண்ணகியைப் பிரிந்து செல்வதற்கு மாதவியின் நடன அரங்கேற்றமே காரணமாக இருந்ததென்பதைக் கண்ணகி வழக்குரையும் சிலப்பதிகாரமும் கூறுகின்றன. ஆனால் கண்ணகியைக் குடும்ப வாழ்வில் இணைத்துக் கொண்ட கோவலன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து செல்லும் காலம் தொடர்பாக இரு நூல்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு.

இளங்கோவடிகள் திருமணமான கண்ணகியையும் கோவலனையும் இல்லற வாழ்வில் இணைத்து ஆண்டுகள் சில கழிந்த பிறகே மாதவியை அறிமுகப் படுத்துகின்றார். சிலப்பதிகார மனையறம் படுத்த காதை சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் குடும்ப வாழ்வைக் கூறுகின்றது.

திருமணச் சடங்கில் கோவலனுடன் இணைந்து கொண்ட சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி அவனுடன் இன்பம் அடைந்திருந்தாள். இருவரும் நான்காவது அடுக்கு மாளிகையில் உள்ள கட்டிலில் மகிழ்ந்திருந்தனர். பின்னர் காதல் மிகுதியால் மணம் மிக்க மலர்க்கணையும் காமன் வீற்றிருக்கும் நிலாமுற்றமாகிய ஏழாவது

மாடிக்குச் சென்றனர். அங்கு நறுமலர்ப் படுக்கையில் இருவரும் அமர, காதலியின் பெரிய தோள்களில் சந்தனத்தால் வரைந்தான். ஞாயிறும் திங்களும் ஒருமித்து இருந்தாற் போல அவர்கள் தோற்றமளித்தனர். கோவலன் மல்லிகை மாலை அணிந்திருந்தான். கண்ணகி செங்கழுந்தீர்மாலையை அணிந்திருந்தாள். அவர்கள் காதல் உணர்வால் தழுவிக் கொள்ள மாலைகள் கலைந்து குலைந்தன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கோவலன், கண்ணகியின் அழகைப் பலவாறு விபரிக்கின்றான். கோவலன் ஓரிடத்தில்

“மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!
காசறு விரையே! கரும்பே தேனே!
அரும் பெறல் பாவாய்! ஆருயிர் மருந்தே!
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே!
மலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ!
யாழிடைப் பிறவா இசையே என்கோ!

(சிலம்பு. மனனயறும்படுத்த காதத. 73-79)

என்று தனது விபரிப்பின் உச்ச நிலையைக் காட்டுகின்றான். அதாவது மாசற்ற பொன்போன்றவளே! வலம்புரிச் சங்கு ஈன்ற முத்துப் போன்றவளே! குற்றமற்ற மணப் பொருள் போன்றவளே! நன் சுவையில் கரும்பு போன்றவளே! இன் மொழியில் தேன் போன்றவளே! பெறற்கரிய பாவை போன்றவளே! ஆருயிரை நிலைக்கச் செய்யும் மருந்து போன்றவளே! பெருங்குடி வணிகன் பெற்றெடுத்த சிறப்புமிக்க இளம் மகளே! நீண்ட கருங் கூந்தலையிடைய தையலே! மலையிடைப் பிறவா மணியே என்பேனோ? கடலிடைப் பிறவாத அமிழ்தே என்பேனோ? யாழியைப் பிறவாத இசையே என்பேனோ? என்று பலவாறு விபரிக்கின்றான். இத்தகைய சம்பவங்கள் எவையுமே கண்ணகிவழக்குரையில் இல்லை. கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர் திருமணச் சடங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் நாலாம் நாளிலேயே கோவலன் கண்ணகியைப் பிரிவதாகக் கூறுகின்றார். கண்ணகையை அம்மனின் அம்சமாகக் காட்டுவதால் உடலுறவுக்கு இடமில்லாமல் பிரிக்கின்றாரோ என்ற எண்ணம் எழினும் ஆயர்பாடியில் கோவலனின் கொலைக்கு முன்னர் இருவரும் சில நாட்கள் இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்ததாக ஆசிரியர் காட்டுவது இக்கருத்துக்கு முரணாக உள்ளது.

மாதவியின் பிறப்பும் வளர்ப்பும்

மாதவியின் பிறப்புப் பற்றியும் அவள் கலைத்திறன் மிக்கவளாக வளர்ந்தமை பற்றியும் சிலப்பதிகாரமும் கண்ணகி வழக்குரையும் குறிப்பிடுகின்றன.

மாதவியின் பிறப்புப் பற்றி இரு நூல்களிலும் ஒரே கருத்தே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அகத்திய முனிவரால் சாபத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஊர் வசியின் மறு பிறப்பாக மாதவி பிறக்கிறாள். கூத்தும் பாடலும் ஒப்பனையும் என்று நாடக மகளிருக்கு உரியனவாகச் சொல்லப்பட்டவற்றை முறையாகக் கற்று பண்ணிரண்டு வயதுப் பருவத்தினை அடைகின்றாள். இவளது தாய் தன் மகளது கலைத்திறனை சோழ மன்னனுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்பினாள் என்று சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. அதன் படியே மாதவியின் நடன அரங்கேற்றம் இடம்பெறுகின்றது.

இவளது தாய் தன் மகளது கலைத்திறனை சோழ மன்னனுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்பினாள் என்று சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. அதன் படியே மாதவியின் நடன அரங்கேற்றம் இடம்பெறுகின்றது.

மாதவியின் பிறப்பு வளர்வு பற்றி சிலப்பதிகாரம் தராத சில தகவல் களைக் கண்ணகி வழக்குரை குறிப்பிடுகின்றது செல்வமில்லாதவர்களுக்குச் செல்வமிகுதி வந்ததைப் போல மாதவி பிறந்தாள் என்றும் அவள் பிறந்த முகூர்த்தத்தின் படி வருகின்ற கணவன் பொருள் தோற்பான் என்றும் அவனது தேவியின் மார்பினாலேயே ஊர் அழியும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. (க.வ.மாதவி அரங்கேற்றுக் காதை. செய்.33). கண்டோர் விரும்பும் விழியினையுடையவளாகவும் காமக் கலகம் உண்டு பண்ணக்கூடியவளாகவும் விளங்குவாள் என்றும் அவள் பெயர் மாதவி என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. (மேலது செய்.35). ஐந்து வயதில் வாய்ப்பாடல்கள் சொல்லிக் கொடுக்கின்றனர். மாதவி பல கலைகளையும் பெற்றுக்கொள்கின்றாள்.

கோவலனதும் மாதவியினதும் வாழ்வும் பிரிவும்

கோவலன் கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவியுடன் வாழ்ந்தமை பற்றி சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக் காதையும் அந்தமாலைச் சிறப்புச் செய் காதையும் குறிப்பிடுகின்றன. அதனைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறலாம்.

சோழ மன்னனின் முன்னிலையில் மாதவியின் நடன அரங்கேற்றம் நடந்தபோது மாதவி ஆயிரத் தெட்டு கழஞ்சுப் பொன் மாலையினைப் பரிசாகப் பெற்றாள். ‘இம்மாலையானது ஆயிரத் தெட்டுக் களஞ்சு வீறு பெற்ற உயர்ந்த பசும்பொன் பெறுமானம் மிக்கது. அதனைக் கொடுத்து வாங்குபவர் மாதவிக்கு மனமகனாக ஆதல் வேண்டும்’ என்ற நிபந்தனைக்கு அமைய கோவலன் மாலையை வாங்கி

மாதவிக்கு மணவாளனாக மாறியதிலிருந்து இருவரும் இணைந்து வாழத் தொடங்குகின்றனர். மாதவியின் மனமனைக்குச் சென்ற கோவலன் மாதவியுடன் தழுவிக் கூடி அன்று மகிழ்ந்தான். அவள் தழுவுதலைப் பெற்றபோதே அவள் பால் அவன் மயக்கமுட்டையவனாயினான். அயர்வு உடையவனாயினான். மாதவியை விட்டுப் பிரியவே முடியாதவனாகி பெரு விருப்புடன் அவளுடனே எப்போதும் சேர்ந்து இருப்பவனுமாகினான். மனவியான கண்ணகியின் நினைவே இன்றி தங்கி வாழ்பவனாகினான்.

மாதவி கோவலனுடன் கூடியிருந்து அவனுக்கு இன்பம் கொடுத்திருந்தமையை அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய் காதை குறிப்பிடுகின்றது.

“இல் வளர் முல்கலையாடு மல்லிகை அவிழ்ந்த
புல் புஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
சேந்துகிர்க் கோவை சென்று ஏந்து அல்குல்
ஆம்துகில் மேகலை அசைந்தன வருந்த
நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடுநிலா முற்றத்துக்
கலவியும் புலவியும் காதலற்கு அளித்து, ஆங்கு,
ஆர்வ நெஷ்சமொடு கோவலற்கு எதிரிக்
கோலம் கொண்ட மாதவி அன்றியும்”

(சிலம்பு.அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய் காதை)

புகாரில் இந்திர விழா நடைபெற்றது. அவ்விழாவைக் காண காதலியுடன் வந்திருந்த விஞ்சையர் வீரன் ஒருவன் மாதவியின் பதினொரு வகை ஆடலையும் தன் காதலிக்குக் காட்டி மகிழ்ந்திருந்தான். விழா முடிந்த பின் கோவலன் மாதவியோடு இன்பம் களித்தான். இருவரும் கடலாட விரும்பினர். கோவலன் கோவேறு கழுதையின் மேலாக ஏறியும் மாதவி முடுவன்டியிலே ஏறியும் கடற்கரைக்குச் சென்றனர். கோவலன் கானல் வரிப் பாடல்களைப் பாடினான். மாதவி அப்பாடல்களைக் கேட்டு இவன் உள்ளத்திலே நிலைபெற்ற வேறோரு பெண்ணினைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இவன் என்னுடன் கலந்திருந்த தன் நிலையிலிருந்து இன்று வேறுபட்டுவிட்டான் என எண்ணினாள். அதனால் கோவலன் மீது ஊடுதல் கொண்டு தானும் வேறோரு ஆணினை நினைப்பவள் போல பாடலைப் பாடினாள். அப் பாடலைக் கோவலன் கேட்டு விட்டு ‘இவளோ வேறோன்றின் மேல் மனம் வைத்துப் பாடினாள்’ என்று கருதினான். அவனது ஊழ்வினை சினந்து வந்து அவன் என்று கருதினான். அவனது ஊழ்வினை சினந்து வந்து அவன் பாற் சேரத் தொடங்கியது. ஆதலினால் மாதவியைப் பிரிய எண்ணினான். ‘பொழுது இங்கேயே கழிந்துவிட்டது. நாம் எழுவோமா? என்று மாதவி கேட்க அவ்வேளை எழுந்த கோவலன் மாதவியை என்று மாதவி கேட்க அவ்வேளை எழுந்த கோவலன் மாதவியை

விட்டுப் பிரிந்து தனியாகவே சென்றான். மாதவியும் தனியாகச் சென்றாள்.

கோவலனதும் மாதவியினதும் வாழ்வு பற்றியும் பிரிவு பற்றியும் கண்ணகி வழக்குரையில் வரும் மாதவி அரங்கேற்றுக் காதையும் பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதையும் குறிப்பிடுகின்றன. அதனைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போன்று கண்ணகி வழங்குரையில் கோவலனும் மாதவியும் ஒன்றாக இன்பம் கலந் திருந் தமை பற்றி முக்கியத் துவம் கொடுத் து விபரிக்கப்படவில்லை. கண்ணகி வழக்குரையில் மாதவியைத் திருமணம் செய்த கோவலன் அவளுடன் வாழும் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரத் தெட்டு தொன் கழஞ்சுப் பொன்னைக் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. பொன்னைப் பெறுவதில் மாதவியின் தாய் சித்திராபதி மிகக் கவனமாக இருந்தாள். கோவலன் எல்லாவற்றையும் இழந்து பொன் கொடுப்பதற்கு வழியற்று நிற்றபோது கோவலனை விட்டுவிடுமாறு சித்திராபதி மாதவியிடம் கூறுகின்றாள். ஆறுவருசம் பொன் தந்து என்னுடன் வாழ்ந்தவரை எப்படி போகச் சொல்வது. அது முறையல்ல என்று மாதவி மறுக்கிறாள். எனினும் சித்திராபதி கேட்கவில்லை. கண்ணகி இதனை அறிந்து தமது ஆபரணங்களைக் கொடுத்தனுப்புகிறாள். பொற்கொல்லன் அவ்வாபரணங்களை உருக்கி ஆயிரத் தெட்டு தொன் கழஞ்சு பொன்னுக்கு அரைமாப் பொன் குறைகிறதென்று கூற சித்திராபதி அப்பொன்னை ஏற்க மறுக்கிறாள். அப்போதும் மாதவி, கோவலன் கையிலே பொன் இப்போது இல்லை. அவர் அப் பொன்னைத் தருவார் என்று கூறியும் சித்திராபதி கேட்காமல் ‘கழிசறைச்சி’ என்று மாதவிக்குப் பழிக்கிறாள்.

“கழிசறைச்சி அவனை மிகக் கற்பித்து அகற்றி விடாய்
பழி கேடி அவனை முகம் பாராதே என்றேனே
வழிகேடே பேசிவிட்டாய் மாதவியே அவனை நத்தி
அழிவாய் நீ அவனாலே ஆ பாவி அகற்றிவிடாய்”

(க.வ, பொன்னுக்கு மறிப்புக்காதை.செ.45)

பின்னர் மாதவியும் கோவலனும் மாதருடன் பொன்னி ஆறுவந்த நெறி பார்க்கச் செல்லுகின்றனர். அங்கே நீராடுகின்றனர். பின்னர் ஆறு வந்த புதுமையை அருள் வணிகா பார்த்தருள்வாய் என்று எடுத்துக் கூறுகின்றாள். அப்போது மாதவி வாது மொழி கூறி விட்டாள் என்றெண்ணி கோவலன் மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறான்.(க.வ.பொன்னுக்கு மறிப்பு.செ.70)

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் மாதவியுடன் எத்தனை வருடங்கள் வாழ்ந்தான் என்று கூறப்படவில்லை. ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையில் ஆறு வருடங்கள் வாழ்ந்தான் என்று மாதவியின் கூற்றின் மூலம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் - மாதவி பிரிவு கடற்கரையில் இடம்பெறுகின்றது. பிரிவுக்கான காரணம், மாதவி யாரையோ மனதில் வைத்துப் பாடினாள் என்று கோவலன் கருதியமையாகும். கண்ணகி வழக்குரையில் இருவரதும் பிரிவு பொன்னியாற்றங்கரையில் நடைபெறுகின்றது. பிரிவுக்கான காரணம், மாதவி வாதுமொழி கூறிவிட்டாள் என்று கோவலன் கருதியமையாகும். ஆயிரத் தெண் கழஞ்ச பொன் கொடுக்க முடியாமல் போன்றை. சித்திராபதி பொன்னை வாங்கித் தருமாறும் இல்லையேல் கோவலனைத் துரத்தி விடுமாறும் கூறியமை மாதவி அதனை மறுத்து உரைத்தமை, கண்ணகி கோவலனின் பரிதாப நிலையை அறிந்து தனது ஆபரணங்களைக் கொடுத்து அனுப்புவது, அரைமாப் பொன் குறைந்தமையால் சித்திராபதி அதை ஏற்க மறுத்தமை போன்ற செய்திகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை.

கோவலன் கண்ணகியுடன் மீண்டும் இணைதல்

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் கண்ணகியைப் பிரிந்து சென்ற கோவலன் மீண்டும் கண்ணகியுடன் இணைந்து வாழத் தொடங்குகின்றான். இதற்குப் பின் கண்ணகியின் வாழ்வில் முக்கியமான மாற்றங்கள் (உண்மையில் துரதிஷ்டமான சந்தர்ப்பங்கள்) ஏற்படத் தொடங்குகின்றன. அவன் மீண்டும் கண்ணகியிடம் வந்தபோது “யாவும் வஞ்சகம் பொருந்திய கொள்கையினையுடையவளான பொய்த் தியோடும் கூடியிருந்தமையால், நம் குலத்தவர் தந்த மலைபோலும் பெரிய பொருட்குகைகள் எல்லாமே தொலைந்து போயின: அதனால் வந்த இல்லாமை நிலை எனக்கு இங்கே வரவும் வெட்கத்தைத் தருகின்றது” (சிலப்பதிகாரம் கனாத்திறம் உரைத்த காதை: செய்யுளடி.65 – 71) என்று கூறுகின்றான். அவ்வேளையில் அவன் அவ்விடயம் பற்றி என்று கூறுகின்றான். அவற்றைக் கொள்மின்” என்று கண்ணகி “சிலம்புகள் உள்ளன அவற்றைக் கொள்மின்” என்று கண்ணகி கூற கோவலன் “சேயிழையே கேள்! நீ கூறிய இச் சிலம்பையே வாணிக முதலாகக் கொண்டு திக்கெல்லாம் பரந்த புகழுடைய மாடமதுரைக்குச் சென்று வாணிகம் செய்து முன்னர் இழந்த கலன்களையும் பொருட்களையும் தேடிப் பெருக்கத் துணிந்தேன். நீயும் என்னுடன் புறப்படுவாயாக என்று கூறுகின்றான். (சிலம்பு.கனாத்திறம் உரைத்த காதை. 73-77)

கண்ணகியின் காற்சிலம்பை முதலாகக் கொண்டு இழந்த பொருளை மீட்க கண்ணகி கோவலனுடன் மதுரை செல்வதும் சிலம்பு விற்கச் சென்ற கோவலன் அந்தியாகக் கொல்லப்படுவதும் இவ்விரு நூல்களிலும் உண்டு.

மாதவியைப் பிரிந்து மீண்டும் தன்னிடம் வந்த கோவலனிடம் சிலம்பு விற்கும்படி கண்ணகி கூறுவதும் கோவலன் அதனை மறுப்பதுவும் கண்ணகி வழக்குரையில் வருகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் மறுத்துரைக்கும் செய்தி இல்லை. மாறாக கண்ணகி கூறுவதைக் கோவலனும் கோவலன் கூறுவதைக் கண்ணகியும் ஏற்றுக்கொள்வதாகவே சிலப்பதிகாரத்தில் உண்டு.

கண்ணகி வழக்குரையிலும் மாதவியைப் பிரிந்து சென்ற கோவலன் கண்ணகியுடன் இணைந்து வாழ முற்படுகின்றான். சிலம்பினை விற்று வரும் படி கண்ணகி கூற அதனை உடனே கோவலன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆரம்பத்தில் மறுப்புத் தெரிவித்து பின்னரே மதுரைக்குச் சென்று விற்பதாக உடன்படுகின்றான். இதனைக் கண்ணகி வழக்குரை - வழிநடைப்பகுதியில் வரும் 171,172,173,175 முதலான செய்யுட்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றன.

மதுரைப் பயணமும் அடைக்கலமும்

கோவலன் அழைத்ததும் கண்ணகி மறுக்காது அவனுடன் புகார் நகரை விட்டு மதுரை செல்கின்றாள். மதுரை செல்லும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் துணையாக மாதவ முதாட்டியான கவுந்தியடிகள் செல்கின்றார். வழியில் எதிர்ப்பட்ட பரத்தையும் காம வெறியனும் கண்ணகியைப் பார்த்துக் கூறிய இழிவான வார்த்தைகள் அவளை வேதனையால் நடுங்கச் செய்கின்றன. வழியில் எதிர்ப்பட்ட அவ்விருவருக்கும் கவுந்தி சாபமிடுகின்றாள். எனினும் கண்ணகியும் கோவலனும் கேட்டுக்கொண்டதற்கமைய அவ்விருவருக்கும் பின்னர் சாபவிமோசனமளிக்கப்படுகின்றது.

வழியின் இயல்புகளை வழியிலே கண்ட மாங்காட்டு மறையோன் மூலமாக அறிந்து கொள்கின்றனர். கானுறையும் தெய்வம் வசந்தமாலையின் (மாதவியின் தோழி) வடிவிலே தோன்றி கோவலனின் மதுரைப் பயணத்தைத் தடுக்க முனைகிறது. கோவலன் அத் தெய்வத்தின் வார்த்தைகளுக்கு உட்படவில்லை. பின்னர் சாலினி என்பவள் தெய்வம் ஏறி ஆடி கண்ணகியைச் சுட்டிக்காட்டி “பாண்டியனின் தமிழ்ப் பாவை செய்த தவக் கொழுந்து இவள்! ஒப்பற்ற மாமணியாக, இவ்வுலகிற்கெல்லாம் தலை சிறந்து விளங்கும் மாமணியாக இவள் என்றும் ஒளி வீசவாள்” என்று ஆவேசமுற்றுக்

கூற கண்ணகி நானுகிறாள். வழியில் கோசிகன் சந்தித்து கோவலனிடம் மாதவியின் ஓலையைக் கொடுக்க கோவலனும் வாங்கி வாசித்து மாதவியிடம் பிழையில்லாமையை உணருகிறான். ஆனாலும் கோவலன் கோசிகனை மீண்டும் புகாருக்கே அனுப்பிவிட்டு செல்கின்றான். புறஞ்சிறை முதூரிலே கவுந்தியடிகளையும் கண்ணகியையும் தங்கியிருக்கக் கூடிய செய்து கோவலன் மதுரை நகருக்குச் சென்று அங்குள்ள சிறப்புக்களை அறிந்து திரும்புகிறான். பின்னர் ஞாயிறு மறைவதற்கு முன்னர், மாட மதுரைப் பேரூரினுள்ளே செல்லுமாறு கவுந்தியடிகளும் மாடல மறையோனும்(பின்னர் வந்த) கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் கூறுகின்றனர். அப்போது மாதரி வருகிறாள். கோவலனும் கண்ணகியும் மாதரியின் வீட்டில் அடைக்கலமாகின்றனர்.

கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகி தன்னையும் மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறி, அவனுடன் செல்கின்றாள்.(கண்ணகி வழக்குரை, வழிநடை, செய்யுள்:178 – 193) செல்லும் அவ்வேளையில் பாண்டவர் வனவாசம் போன்றை, சீதை - இராமன் பிரிவு முதலான கதைகளை கண்ணகிக்குக் கோவலன் சொல்லிச் செல்கின்றான்.(மேலது, செய்யுள்: 200 – 201) காடுகளை – அச்சமுட்டுகின்ற பாதைகளையெல்லாம் கடந்து செல்கின்றபோது தாம் கானுகின்ற ஓவ்வொன்றையும் கோவலன் கண்ணகிக்குக் கூறி, செய்வினையால் பரதேசி ஆகி வந்தோம்(கண்ணகி வழக்குரை: வழிநடை: செய்யுள்:209) என்றும் கூறி செல்கின்றான். அப்போது வைகைப் பெரு நதி பெருகியதைக் கண்டு, கோவலன் பெரும் புலி, சிறு புலி, ஆண் யானை, பெண் யானை, கருங்கரடி, குரங்கு, மரை, மான் எல்லாம் அருந்துயரால் மிக மெலிந்து அலை நீரில் வருவதையெல்லாம் பார்ப்பாயாக(மேலது: செய்யுள்:223) என்று கண்ணகியிடம் கூற அதற்கு அவள் வைகைப் பெரு நதியையும் கோவலன் மாதவியுடன் இன்பங்களித்த நினைவினையும் கேலியாகக் கூறுகின்றாள்.

“பெருமானே உன்னுடைய பெண்ணினல்லார் மாதவியார்
ஒருநாளைப் புன்னாட ஒழுகு பன்னீர் நீரல்லவோ
மருவாடும் மலரில் வண்டு மருவதற்கு வரவுகண்டீர்
திருவானவைகைசெய்யும் திறம் எனக்குத் தெரியாதே
(மேலது: செய்யுள்: 224)

அதற்கு கோவலன் சொக்கனாதர் எழுத்தை யாராலும் மீறமுடியுமோ (மேலது:225) என்று கூறிச் செல்கின்றான். இவ்வாறாக அவர்கள் மதுரை நகரை அடைகின்றனர். இடைச்சியம்மையைக் காண்கின்றனர்.

அவளது அழைப்பின் பிரகாரம் அவளது வீட்டுக்குச் செல்ல அவனும் காய்கறிகள், பச்சையரிசி அனைத்தும் கொடுக்கின்றாள். சமைத்து உணவு கொடுக்கின்றாள் கண்ணகி. தொடர்ந்தும் இடைச்சியம்மை தரும் உணவை உண்பது இழுக்கைத் தரும் என்று எண்ணி சிலம்பு விற்க செல்கின்றான் கோவலன்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனே கண்ணகியை மதுரைக்கு தன்னுடன் வருமாறு அழைக்க கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகியே தானும் வருவதாகக் கூறிச் செல்கிறாள். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி - கோவலன் ஆகிய இருவருடனும் மதுரைப் பயணத்தில் கவுத்தியடிகள் துணையாகச் செல்ல கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகியும் கோவலனும் மாத்திரமே செல்கின்றனர். இவ்வகையான தன்மைகள் இவ்விரு நூல்களுக்குமிடையில் கதையமைப்பில் காணப்படுகின்ற நுண்மையான வேறுபாடுகளாகும்.

கண்ணகி கோவலனின் கொலையை அறிதல்

கண்ணகியின் ஒற்றைக் கால் சிலம்பை விற்க மதுரைக்குச் சென்ற கோவலன் தட்டானின் சூழ்ச்சியில் சிக்கிக் கொள்கிறான். பின் கோப்பெருந் தேவியின் காற்சிலம்பைத் திருடிய கள்வனாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு பாண்டிய மன்னனின் கட்டளைப்படி கொலை செய்யப்படுகின்றான். இப்பிரதான செய்தி சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் மாற்றமின்றிக் காணப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தன் கணவன் கொல்லப்பட்டான் என்பதை தனது தோழி மூலமாகவே அறிந்து கணவனைத் தேடிச் செல்கின்றாள். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி தன் கணவன் கொல்லப்பட்டான் என்பதைத் தன் கனவின் மூலம் ஊகித்து அவனைத் தேடிச் சென்று பின் அதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கின்றாள். இது சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிக்கும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகிக்கும் இடையிலான நுணுக்கமான வேறுபாடென்லாம்.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி சிலம்பு விற்கச் சென்ற கணவன் வராமை குறித்து கவலையுடன் இருக்கும் போது ஒரு பெண் ஊரில் பேசப்பட்ட ஒரு சொல் குறித்து அதனைக் கூற ஆயர் பாடிக்கு வந்து பின் அத்துயர மொழியினைக் கண்ணகிக்குக் கூறாது நின்றாள். அப்போது கண்ணகி, “தோழி, மதுரைக்குச் சென்ற காதலன் இன்னும் வரக் காணேன்று நெஞ்சம் துன்புறுகின்றதுன் பகற் பொழுதிலே நடுங்கச் செய்யும் துன்பம் மிகுதியாயிற்று, இனி எனக்கோர் அடைக்கலம்

உண்டோ! ஆதலால் அயலவர் கூறியது யாது? (சிலம்பு. துன்பமாலை. அடி.12-23) எனக் கேட்டாள்.

அதற்கு அப் பெண் அரசனின் அரண்மனையிலிருந்த அழகுமிக்க சிலம்பினைக் களவாடிய கள்வன் என்று கோவலனைக் கொலை செய்து விட்டனர் என்றாள். (மேலது.25-28) இந்தக் கொடும் சொல்லைக் கேட்டதும் கண்ணகி

“பொங்கி எழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
தீங்கள் முகிலொடுஞ் சேண்நிலங் கொண்டெனக்
செங்கண் சிவப்ப அழுதாள் தன் கேள்வனை
எங்கணா என்னா இனைந்தேங்கி மாற்குவாள்.”

(சிலம்பு.துன்பமாலை. அடி.30-33)

பின்னர் பலவாறு வருத்தமுற்றுக் கோவலனைத் தேடிப் புறப்படுகின்றாள். இந்த உரையாடல் சம்பவம் கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லை எனலாம். கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி தூர்க்கனவினைக் கண்டு ஒரு கையிலே சிலம்பும் மறு கையிலே குழையுமாகப் புறப்படத் தொடங்குகின்றாள். (அம்மன் கனாக் கண்ட கதை: செய். 211).

உயிர்மீட்புக் கதையின் ஆரம்பத்தில் மீண்டும் ஒரு தூர்க்கனவு கண்டமை பற்றி எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. கோவலன் இறப்பான் எனில் மதுரை நகரை தான் எரித்து விடுவது பற்றி ஆயர் சேரியில் உள்ளவர்களுக்கு கண்ணகி எடுத்துக் கூறுகின்றாள். (உயிர் மீட்புக் கதை: செய்யுள். 228. 3-4)

பின் மதுரை நோக்கிச் செல்லும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி வழிநடுவில் பள்ளிக் கூடச் சிறுவர்களுடாக, மதுரையிலே கள்வனைரூவன் வெட்டப்பட்ட செய்தியை அறிந்து கொள்கிறாள். அச் சம்பவம் நடந்த இடம் பற்றித் தெரிவிக்கும் சிறுவருக்கு மோதிரம் தருதாகக் கூற (க.வ.உயிர் மீட்புக்கதை. செய்.252) சிறுவன் அவ்விடத்தைக் காட்டுகின்றான். (க.வ.உயிர் மீட்புக்கதை. செய்.253) காட்டிய சிறுவனுக்கு சொன்னபடி மோதிரம் அணிகிறாள். (க.வ.உயிர் மீட்புக்கதை. செய்.254)

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி கொலையுண்ட கோவலனைக் கண்டு பலவாறு வருந்துகின்றாள். குருதியிலே வெட்டப்பட்டுக் கிடந்த கோவலனைக் கண்ட சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தன்துயரை உணராமல் கோவலன் தூங்குவதாக எண்ணி வருந்துகின்றாள். இம் மதுரையிலே கோவலன் தூங்குவதாக எண்ணி வருந்துகின்றாள். இம் மதுரையிலே கணவருக்கு உற்ற துன்பத்தினைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் மகள்ரும்

உள்ளனரோ? சான்றோர் உள்ளனரோ? தெய்வம் உண்டோ? என்று அழுகின்றாள்.

பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும் உண்டுகொல்?
கொண்ட கொழுநர் உறுகுறை தாங்குறூ உம்
பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும் உண்டுகொல்?
சான்றோரும் உண்டுகொல் சான்றோரும் உண்டுகொல்?
என்ற குழவி ஏடுத்து வளர்க்கு றூ உம்

சான்றோரும் உண்டுகொல் சான்றோரும் உண்டுகொல்?
தெய்வமும் உண்டுகொல் தெய்வமும் உண்டுகொல்?
வைவாளில் தப்பிய மன்னவன் கூடலில்
தெய்வமும் உண்டுகொல் தெய்வமும் உண்டுகொல்?
என்றிகவ சொல்லி அழுவாள்”

(சிலம்பு. ஊர்கழ் வரி.39-60)

கோவலன் இறந்து கிடந்தமையைக் கண்ட கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியை விடவும் மனம் உருகி நீண்ட நேரம் அழுகின்றாள். கண்ணகிவழக்குரை உயிர் மீட்புக் கதையில் வரும் 34 பாடல்களில் (254-284, 287-289) கண்ணகியின் அழுகுரல் ஒங்கி ஒலிக்கின்றது. விழுந்து அழுது ஆருங்குத் துணை என்றும் என் முன்னே வந்து நிற்கமாட்டரோ என்றும் பலவாறு சொல்லி அழுகிறாள் கண்ணகி. கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர், கண்ணகியின் அழுகையினை மிகவும் எளிமையாகச் சொல்லியுள்ளார் என்பதற்குப் பின்வரும் பாடல் சான்றாகின்றது.

“பாவி யானேன் நானே ஆனேன்
பால கரே வாறேன் வாறேன்
கோபி யாதே வாறேன் வாறேன்
கூடல் தன்னை எரிய விட்டு
பாவி நானே ஆனேன் ஆனேன்
பாலகரே வாறேன் வாறேன்
ஆவி போன ஆக்கை ஆனேன்
அடியே ஞும்முடன் வாறேன் வாறேன்
(க.வ. உயிர் மீட்புக் கதை. செய்: 282)

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, கொலையுண்ட கோவலனின் மார்பினைத் தழுவிக்கொள்ள, இறந்த கோவலன் உயிருடன் எழுகிறான். “நிறைமதி வாள்முகம் கண்றியது” என்று கண்ணரைக் கையால் மாற்றுகின்றான். கண்ணகி புலம்பி அழுது நிலத்திலே விழுந்து தன் காதலனுடைய தொழுத்தக்க திருந்திய அடிகளைத்

தனது வளையலை அணிந்த இரு கைகளாலும் பற்றிக் கொண்டாள். பழுதற்ற உடலைவிட்டு நீங்கி எழுந்த கோவலன் “நீ இங்கு இருப்பாயாக” என்று கூறிப் போகின்றான். கண்ணகி இதனை நம்பமுடியாதவளாய்

“மாயங்கொல் மற்றென்கொல் மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்
போயெங்கு நாடுகேன் பொருளுகரையோ இதுவென்று”

(சிலம்பு. ஊர்கூழ் வரி.68-69)

என்று கூறுகின்றாள். பின் “காய் சினந்தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கை கூடேன்” (சிலம்பு.ஊர்கூழ் வரி. 70) என்று உறுதி கொள்கின்றாள். இப் பகுதியினை சிலப்பதிகார ஊர் குழ் வரியில் வரும் (60-70) செய்யுட்களால் அறியலாம்.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி இருதுண்டுகளாகக் கிடந்த கோவலனைத் தன் சக்தியால் ஒன்று சேர்க்கின்றாள். “அன்பனே பசியாயிருப்பாய் இனிய உணவருந்துவோம். நீராடுவதற்கு, எழுந்திரும்” என்றும் “நான் பத்தினியாகில் நீர் உடனே உயிர் பெற்று எழுந்திருத்தல் வேண்டும்” என்றும் இருவேம் ஒத்து விண்புகுவோம் எழுந்திரும்” என்றும் வேண்டுகிறாள் (285-290) எழுந்த கோவலன் தீவினையை நினைத்துப் பலவாறு புலம்புகின்றான். கண்ணகி வழக்குரை உயிர் மீட்புக் கதையிலுள்ள ஆறு செய்யுட்கள் (291-296) இதுபற்றிக் கூறுகின்றன.

கோவலனின் புலம்பலைக் கேட்ட வழக்குரைக் கண்ணகி, விதியின் வலிமையை நினைத்து நொந்து கோவலனாரைத் தேவகிரிக்கு சென்று இருக்குமாறு கூறுகின்றாள். பாண்டிய மன்னனைப் பழிவாங்கி மதுரையை ஏரித்த பிறகே தான் தேவகிரிக்கு வந்து சேர்வதாகக் கூறுகின்றாள்.(க.வ.உயிர்மீட்புக் கதை. செய். 297)

உயிர் பெற்ற கோவலன் தீவினையை நினைத்துப் புலம்புவதும் அவனுடன் கண்ணகி உரையாடுவதும் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. இறப்புக்கான காரணத்தைக் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி கோவலனிடமிருந்து அறிந்து கொள்கின்றாள். இவ்வாறு சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கண்ணகி வழக்குரைத்தலும் பண்டியனும் மனைவியும் இறத்தலும்

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனுடன் நீதி பெறவேண்டி நடத்திய வழக்குரை முக்கியமான பகுதியாக உள்ளது. சிலப்பதிகார வழக்குரைக் காதையும் கண்ணகி

வழக்குரையில் வழக்குரைத்த காதையும் கூறும் மேற்குறிப்பிட்ட பகுதியின் ஊடாக சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியையும் வழக்குரைக் கண்ணகியையும் ஒப்பு நோக்கி அறிந்து கொள்ளலாம்.

சிலப்பதிகார வழக்குரைக் காதையில் பெரும்பாலும் சம்பவங்கள் குறைவாகவே உள்ளன. கண்ணகி வழக்குரையில் விபரிக்கப்படுவது போன்று இப்பகுதியில் சம்பவங்கள் அதிகமாக விபரிக்கப்படவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறின் நீதியை நிலைநாட்டுவதில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தடைகளைதனையும் எதிர்கொள்ளவில்லையெனலாம்.

கோவலன் கள்வனென்னும் பழியினை நீக்குவதற்கும் அந்தியை இழைத்த பாண்டிய மன்னனிடம் வழக்காடி நீதியை நிலைநாட்டுவதற்கும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும், வழக்குரைக் கண்ணகியும் பாண்டிய மன்னனிடம் செல்கின்றனர். இதனை,

"தீவேந்தன் தகனக்கண்டு இத் திறங் கேப்பல் யானென்றாள்
என்றாள் எழுந்தாள் இபர் உற்ற தீக்கனா
நின்றாள் நிகெனந்தாள் நெடுங்கயல்கண் நீர்சோர
நின்றாள் நிகெனந்தாள் நெடுங்கயல் நீர்துடையாச்
சென்றாள் அரசன் செழுங்கோயில் வாயில் முன்"

(சிலம்பு.ஊர் கூழ் வரி. செய்:அடி 71-75)

என்னும் சிலப்பதிகாரப் பகுதியாலும்

"கொடியிடையார் கண்ணகையுங் கோவலரை விட்டகண்று
கடிகமழுங் குழல்விரித்துக் கையில் ஒற்றைச் சிலம்பேந்தி
படியிலுள்ளோர் மிகவிரங்கப் பங்கயமாம் முகம்வாட
வடிபயிலும் வேல்மாறன் மதுரைமறு கேநடந்தாள்.

(வழக்குரைத்த காதை செய்: 19)

கொண்டலெனுங் கொடைபடைத்த கோவலரைக் கள்வனென்று
மின்டுரையால் வெட்டுவித்த மீனவன்றன் வாசலிதோ.

(வழக்குரைத்த காதை செய்: 33.3-4)

என்னும் கண்ணகி வழக்குரைச் செய்யுட்களாலும் அறியலாம். பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனையை அடைந்த சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி

"வாயி லோயே வாயி லோயே!
அறிவறை போகிய பொறியது நெஞ்சத்து
இறை முறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே

இன்னயரிச் சிலம்பொன்று ஏந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளன்று
அறிவிப்பாலே அறிவிப்பாலே”

(வழக்குரை காதை செய். அடி 24-29)

என்று கூறுகின்றாள். கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி வாயிற் காவலனை அதிகம் விபரிக்கவில்லை. அவள் தன் செய்தியை

“வீசு புகழ்ச் செட்டிதனை வெட்டியிரு கூறாக்கித் தேசமெங்கும் பழிபடைத்த தென்னவனே அபயமென்றாள்”

(வழக்குரைத்த காதை செய்: 35.3-4)

தென்னவனே அபயமென்று நிருவாசற் காவலனை
அன்னமென்று பின்னிடையார் அழைத்தருளி ஏதுரைப்பாள்
மன்னுமணிச் சிலம்பதனால் வதைப்புன்டோன் மனனவியன்னும்
பின்னுமொரு கள்ளிவந்தாள் பேசாய் நீ தென்னனுக்கே

(வழக்குரைத்த காதை. செய்: 36)

என்று கூறுகின்றாள்.

பாண்டிய மன்னனிடம் சென்ற வாயிற் காவலன் மன்னனிடம் கண்ணகியின் தோற்றம் பற்றி விபரிக்கின்றான். சிலப்பதிகாரத்தில் வாயிற் காவலன் மூலம் அரண்மனை வாயிலில் நின்ற கண்ணகியைப் பாண்டியன் உள்ளே வருமாறு அழைக்க அவள் உடனே உள்ளே செல்கிறாள். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனின் அழைப்பை மறுத்து

“பொருளிற்காக நல் வகுக்கனை வதை செய்த

பூழிய நாருயிர் வேறிலை கான்
குறளிப் பேயென மதுரையு மெரி செய்து

கொற்றவ ஞப்பழி கொள்வேனென
மருளிப் பேதக மாமதி கேடனை

வழுதியை நம்முன் வரவழையாய்”

(வழக்குரைத்த காதை செய்: 58)

என்றவாறு பதிலுரைக்கின்றாள். மன்னனை மன்னாக மதியாது அவனை ஒரு கொலை காரனாக, இழிவானவனாகக் கருதியதன் வெளிப்பாடாகவே இதனை நோக்கமுடியும்.

கண்ணகி வழக்குரையில் பாண்டிய மன்னன், தனது மனிவாசலுக்கு வந்து வீரசிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருந்து “ நம்மைப் பழிவாங்க

வந்திருக்கும் மங்கைதனை அழையும்” என்று கூற அன்னம் போன்ற இடையுடையவளும் கழையை வென்ற தோளையுடையவளுமான கண்ணகி அங்கு தோன்றினாள். அப்போது அவளைக் கண்ட பாண்டியன் பொலிவிழந்து நின்றான். குளையோடும் தனிச் சிலம்போடும் அவைக்குள் நுழைந்த கண்ணகி

“முளரி புனை மறையவர்க்கும் முடிபுனைந்த மன்னவர்க்கும் வளரு நழும் சீரகத்தார் வணிகருக்கும் வண்பசியைக் களைய அன்னம் மிக வழங்குங் காரா ளர்க் கபயமென்றாள்”

(க. வ.வழக்குரைத்த காதை. செய்: 72.2-4)

அதாவது அங்கிருந்த மறையவர்க்கும், மன்னவர்க்கும், வணிகருக்கும், காராளருக்கும் அபயமெனக் குறிப்பிட்டாள். இச் செய்தி சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை.

சிலப்பதிகாரத்தில் பாண்டியன் கண்ணகியிடம் நீர் வழியும் கண்களுடன் இங்கு வந்திருக்கும் மடக் கொடியே நீர் யார் என்று வினவ சுருக்கமாக அவள், புறாவின் துயரினைத் தீர்த்த சிபிச் சக்கரவர்த்தியும், அரண்மனையின் வாயிலில் தொங்கவிடப்பட்ட மணியினை அசைத்துவிட்டு நின்ற பசுவின் கடைக் கண்களிலிருந்து வழிந்த கண்ணர் தன் நெஞ்சினைச் சுடத் தானே தன் பெறுவதற்கரிய புதல்வனைத் தேர்ச் சக்கரத்திலிட்டுக் கொன்ற மனுநீதிச் சோழனும் வாழ்ந்த பதியாகிய புகார் என்னுடைய நகரம் என்றும் அவ்வூரிலே பழியற்ற சிறப்புடன் புகழ் விளங்கும் பெருங்குடி வணிகனான மாசத்துவான் என்பவனின் மகனாகப் பிறந்து வாழ்க்கையை நடத்துகையில் ஊழ்வினை காரணமாக உன்னுடைய மதுரை நகரிலே புகுந்து என்னுடைய காற்சிலம்பை விற்க விரும்பிய போது உன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட கோவலனின் மனைவி நான் என்றும் கண்ணகி என்பதே என் பெயர் (சிலம்பு.வழக்குரை காதை செய். அடி 51-63) என்றும் கூறுகின்றாள்.

கண்ணகி வழக்குரையில் பாண்டிய மன்னன் “ஆர் சாதி ஊரேது அறியவுரையென்ன?” என்று கண்ணகியிடம் கேட்க அவள் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியை விடவும் விரிவாகத் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்கிறாள். புகாரின் சிறப்பு, நாகமணியின் பெருமை, தனது திருமணம் என்பவற்றை எடுத்துக் கூறியதோடு தன் கணவனின் கொலையைக் கடிந்தும் பேசுகின்றாள். இப்பகுதியில் வரும் புகாரின் சிறப்பைப் பற்றிய செய்தியைத் தவிர வேறு எச் செய்தியும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியால் கூறப்படவில்லை.

அத்தோடு மாதவியினால் பொருள் இழந்துதான் கோவலன் சிலம்பு விற்க வந்தானென்றும் சிலம்பை வாங்கி, பொன் விற்கும் ஒரு ஏழை வியாபாரியாக நினைத்துக் கோவலனை கொல்லாது விட்டிருக்கலாம் என்றும் கண்ணகி கூறும் பகுதிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. எடுத்துக் காட்டாக பின்வரும் செய்யுட்களைக் கூறலாம்.

“மனம் முடித்து விட்டபின்பு மாதவிக்குப் பொருள் தோற்றுப் பணம் மிகுத்த அரவின் மணிப் பரிபுரத்தை மாற வந்தார்
(க.வ. வழக்குரைத்த காதை செய்: 116.1-2)

சர்ப்ப மணிக் காற்சிலம்பு தனைவாங்கிக் கோவலரை வெற்றிபுனை மீனவனே வெட்டாது விட்டிலையே
(க.வ. வழக்குரைத்த காதை செய்: 117.3-4)

வீட்டிலங்கு தரளமணி விளங்குசெம்பொன் மாணிக்கமும் எட்டிய பொன் கொண்டு விற்கும் ஏழைவியாபாரியுமாய் மட்டிலங்கு புமுடிமேல் வயங்குதலைச் சுற்றுணிந்த செட்டியென்று விட்டிலையே திசையறியாத் தென்னவனே”
(வழக்குரைத்த காதை செய்: 118)

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி கோவலன் கொலை செய்யப்பட்டமையை அறிந்து “காய் கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ என் கணவன்” (துன்பமாலை செய்யுள் அடி 51) என்று கேட்க, “கள்வனோ அல்லன் கருங்கயல் கண் மாதராய் ஒள்ளொரி உண்ணுமிவ் வூர்” (துன்பமாலை செய்யுள் அடி 52-53) என்று பதில் கிடைக்கின்றது. வழக்குரைக் கண்ணகியும் சிவனிடம் கள்வனோ என் கணவன் (க.வழி. வழக்குரைத்த காதை செய்: 133-134) என்று கேட்கிறாள். ஆனால் சிவபெருமான் அவளுக்குப் பதில் கூறவில்லை. அப்போது பாண்டிய மன்னனை நோக்கி உன் தேவி, சிலம்பு தன்னுடையதென்றால் தான் வழக்கில் தோற்றுப் போவேன் என்றாள். பின்

“மானாகர் மகஞுமல்லேன் வணிகேசர் குலமுமல்லேன்
யானோ பெண் பிறப்புமல்லேன் எழுந்ததுவ முலையுமில்லை”
(வழக்குரைத்த காதை செய்: 138)

எனத் தன்னை வெறுத்துக் கூறி

“சிலைபிடித்த வல்லியுன்றன் தேவி நடுவேயுரைக்கில் மலை பிடித்த திண்புயத்து வணிகன் பழிவாங்கேனேல் கொலைபிடித்துக் களத்திறந்த கோவலன்றன் மனைவியல்லேன்”
(க.வ. வழக்குரைத்த காதை செய்: 139. 2-4)

என்றவாறு மன்னனை எச்சரிக்கின்றாள். இத்தன்மையான பகுதிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை.

வழக்குரைக் கண்ணகி நீதியை நிலைநாட்டுவதில் தடைகளை எதிர் கொள் கிறாள். பொற் கொல் வனால் பழிக் கப் படுதல், சிவபெருமானிடமிருந்து பதில் கிடைக்காமை, சிலம்பைத் தானே அழக்கவேண்டியேற்படுதல் என்பவை அத்தகையவையே. சிலப்பதிராத்தில் பொற்கொல்லன் ஒரு தடவை தான் வருகின்றான். ஆனால் அவன் வழக்குரையில் இருமுறை வருகின்றான். பாண்டிய மன்னனின் அவையில் வழக்குரைக் கண்ணகி நீதிக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் போது மன்னனால் அவைக்கு அழக்கப்பட்ட தட்டானால் அவள் நீலியென்றும், கள்ளியென்றும், மாயவித்தை அறிந்தவள் என்றும் பழிக்கப் படுகின்றாள். (க.வ.வழக்குரைத்த காதை செய்: 189-191) ஆனால் அவள் பழிச் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

“ஏந்துதன மரிவேனென் றென்முன்னே நீயுரைத்தாய்
வேந்தேதட்ட டானைவிட்டு வெகுமானம் பேசுவித்தாய்
பாந்தள் மனிப் பரிபுரத்தை பறித்தென்கணவனை வகைத்தாய்
நீந்திநர கக்கடலை நீகடக்க மாட்டய்காண்”

(வழக்குரைத்த காதை செய்: 193)

என்று மன்னனை எச்சரிக்கின்றாள்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி தனது சிலம்பு மாணிக்கப் பரல்களைக் கொண்டதென்று பாண்டிய மன்னனிடம் கூற அவனும், அவ்வாறு கூறிய அவளை வாழ்த்தி, எம் சிலம்பு முத்துப் பரல்கள் கொண்டதென்று கூறியதோடு கோவலனிடம் இருந்து பெற்ற சிலம்பினைக் கொண்டு வருமாறு கட்டளையிட்டு அதனைக் கண்ணகி முன்னிலையில் வைக்கின்றான். அப்போது கண்ணகி தான் அனியும் சிலம்பினை வீசியெறிந்தாள். சிலம்பிலிருந்து தெறித்த முத்து ஒன்று பாண்டிய மன்னனின் வாயில் தெறிக்க அவன் கீழே விழுந்து தான் செய்த குற்றத்தை நினைத்து இறந்து போகின்றான். ஆக முன்பு கூறியது போன்று நீதியை நிலை நாட்டுவதில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிக்கு தடைகள் எதுவும் ஏற்படவில்லை எனலாம்.

ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி நீதிக்காகக் கடுமையான போராட்டம் நடத்துகின்றாள். பாண்டிய மன்னனிடம் உன் மனைவியின் காற் சிலம்புக்குரிய பரல் எதுவெனக் கேட்கிறாள். அவன் முத்துப்பரல்கள் எனக் கூற “ எனது கணவன் உனது மாளிகையிலே திருடிக் கொண்டு வரும் போது தட்டான் கண்டுபிடித்த சிலம்பைச்

சபைக்குக் கொண்டு வருக! எனக் கட்டளையிடுகிறாள். அங்கிருந்த மந்திரிகள் அவளை நோக்கி சிலம்பு உன்னுடையதானால் நீயே அதனை அழைக்கலாமே என்கின்றனர். (வழக்குரைத்த காதை செய்: 198). கண்ணகி “ என் சிலம்பே யானாக்கால் யான் அழைத்தால் வருவதென்று (வழக்குரைத்த காதை செய்: 198). நான்கு முறை கூவி அழைத்ததுமே

“ஏழாந் தளந்தனிலே கீயல்பெரிய மண்டபத்தே
வாள்மாறன் தன்னுடைய வன்மை செறி மானிகையில்
மாணிக்கப் பெட்டியிலே வைத்திருக்கும் பொற்சிலம்பு”

(வழக்குரைத்த காதை செய்: 200)

கலகலெனக் குமிறிக் கண்ணகியின் கரத்திலே ஏறியது.(வழக்குரைத்த காதை செய்: 201) இப்பகுதி எவையும் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. இத்தகைய தடைகளை மீறியே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி சிலம்பை உடைத்து மன்னன் வீழ்ந்து இறக்க நீதியை நிலை நாட்டுகின்றாள்.

சிலப்பதிகாரத்தில் பாண்டிய மன்னன் இறந்ததன் பின் கோப்பெருந்தேவி இறந்ததை அறியாத கண்ணகி, அவளிடம் வினையின் தன்மை இப்படிப் பட்டதென்பதை நீயும் உணர்வாயாக என்று கூறுகின்றாள். இப்பகுதி வழக்குரையில் இல்லை. தவிரவும் கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லாத வஞ்சின மாலை, அழற்படு காதை, கட்டுரைக் காதை போன்ற பகுதிகளும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி பற்றி அறிய உதவுகின்றன.

மதுரை ஏரிப்பு

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி, பூம்புகார் நகரத்தின் கற்புடைய மகளீர் பற்றி (வஞ்சின மாலை 5-34) எடுத்துக் கூறி “கற்புடைய மகளீர் பிறந்த புகாரிலே நானும் பிறந்தேன். அப்பகுதியிலே பிறந்த நானும் ஒரு பத்தினிப் பெண்ணாயின் மதுரையை ஏரிப்பேன்” (சிலம்பு : வஞ்சின மாலை: செய்யுளடி; 35-37) என்று கூறி மதுரையை மூன்று முறை வலம் வந்து தனது இடப் பக்கக் கொங்கையை வலக்கையினால் திருகி சுழற்றி எறிந்தாள். அந்தனர், அறவோர், பசு, பத்தினிப் பெண்டிர், முதியோர், குழந்தைகள் ஆகியோரின் இருப்பிடங்களைவிட்டு தீயோர் இருப்பிடங்களை ஏரிக்குமாறு கட்டளையிடுகின்றாள்.

மதுரையை ஏரித்த சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தன் கணவனை இழந்த பெருந்துன்பத் தீயினால் உள்ளம் வெதும்பி, மூச்செறிந்து

நெடுந்தெருக்களிலே திகைத்து மயங்கி நின்றாள். அப்போது அவள் முன் மதுராபதித் தெய்வம் தோன்றியது.அது கோவலனின் கொலைக்கு மனம் வருந்தியது. பாண்டியனின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறியதோடு பழைய வினையே இதற்குக் காரணம் எனவும் கூறி கண்ணகியிடம் பதினான்கு நாட்கள் சென்ற பின்பு கணவனைத் தேவர் வடிவில் காணமுடிமே தவிர மனித வடிவில் காணமுடியாதென்றதோடு தீயின் கொடுமையினைத் தடுத்தும் மறைந்தது. இவ்வாறு மதுராபதித் தெய்வம் தோன்றுவதும் அத் தெய்வம் கண்ணகியிடம் பதினான்கு நாட்களின் பின் வானுலகு அடையமுடியுமென்று கூறுவதும் கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லாத புதுமையான செய்திகள் எனலாம்.

கண்ணகி வழக்குரையிலும் கண்ணகி பாண்டியனுடன் வாதாட, பாண்டியன் இறந்த பின் மதுரையையும் ஏரிக்கின்றாள்.

கண்ணகியும் கோவலனும் வானுலகம் செல்லவும் வழிபடு தெய்வமாதலும்

மதுரையை ஏரித்தபின் கண்ணகி பதினான்கு நாட்கள் கழியும் வரை காத்திருந்து இந்திரன் சுற்றத்தாரும் கோவலனும் வானுலகிலிருந்து இறங்கிவந்ததும் அவர்களுடன் இணைந்து கண்ணகி வானுலகு அடைந்தாள் என சிலப்பதிகார மதுரைக் காண்ட கட்டுரைக்காதை குறிப்பிடுகின்றது.

“பூர்த்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழ் ஓர்
தீத் தொழில் ஆட்டியேன் யான் என்று ஓங்கி,
எழுநாள் இரட்டி எல்லை சென்ற பின்,
தொழுநாள் இது எனத் தோன்ற வாழ்த்திப்,
பீருகெழு நங்கை பெரும் பெயர் ஏத்தி,
வாடா மாமலர் மாரி பெய்து, ஆங்கு
அமரர்க்கு அரசன் தமர்வந்து ஏத்தக்
கோநகர் பிழைத்த கோவலன் தன்னொடு
வான ஊர்தி ஏறினள் மாதோ
கானமர் புரிகுழற் கண்ணகி தான் என்.”

(சிலம்பு :கட்டுரை காதை:செய்யுளடி: 191 – 200)

அத்துடன் சிலப்பதிகார உரைபெறு கட்டுரையிலும் கண்ணகி கோவலனுடன் வானுலகு சென்ற செய்தி கூறுப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம். (சிலம்பு.பதிகம்.செய்யுளடி.1-9)

கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லாத சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டத்தில் கண்ணகி, சேரமன்னால் கோயில் கட்டி வழிபடப்படுவதையும் சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டம் முற்று முழுதாக கண்ணகிக்கு கோயில் கட்டி விழா எடுத்த நிகழ் வுகளையே விபரிக்கின்றமையினையும் காணலாம். வஞ்சிக் காண்டத்தில் (குற்றக் குரவையில்) இவளைப் போலும் ஒரு பெரிய தெய்வம் நம்குலத்துக்கு இல்லை எனக்கூறி குறமகளிர் வணங்குகின்றனர்.

கண்ணகி வழக்குரையில் அதன் தொடக்கத்திலேயே கண்ணகி முற்பிறவியில் பரராச முனிவரது மகளாக இருந்தவள் என்றும் அவளது பெருமையை உலகு அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டே அவள் மாணிட அவதாரம் எடுக்கின்றாள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் காப்பியம் முழுவதும் கற்புக்குரிய பத்தினித் தெய்வமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம், கண்ணகி வழக்குரை-வழக்குரைத்த காதையில் வாயிற் காலனின் விபரிப்பு மூலம் கண்ணகியின் தெய்வத்தன்மை வெளிப்படுகின்றது. (செய் 48 - 50) சிலம்பை உடைத்து நீதியை நிலை நாட்டியவுடனேயே கண்ணகி பத்தினித் தெய்வமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள் (வழக்குரைத்த காதை 224) கண்ணகி வழக்குரை குளிர்ச்சிக்காதையில் கண்ணகி முழுமையான இந்து சமய மரபில் பாராயணம் வழிபடப்படும் தெய்வமாக மாறி விடுவதைக் காணலாம். குறிப்பாக கண்ணகி வழக்குரை குளிர்ச்சிக் காதையில் கண்ணகி பராசக்தியாக காட்டப்படுகிறாள் (குளிர்ச்சிக்காதை செய். 32,49).

பொதுவாக சிலப்பதிகாரத்தில் மாணிடப் பெண்ணாகப் பிறப்பதாகச் சொல்லப்படும் கண்ணகி, கண்ணகி வழக்குரையில் பாண்டிய மன்னனின் செருக்கினை அடக்கும் பொருட்டு மாங்கனியிலிருந்து தெய்வப் பெண்ணாகப் பிறப்பதாகக் காட்டப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் மானாகருக்குப் பிறந்த மகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ள கண்ணகி, கண்ணகி வழக்குரையில் அவரது வளர்ப்பு மகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றாள். திருமணத்திற்காக நாக மணி எடுப்பதற்காக இலங் கைக் குச் செல் வது அங் கு மீகாமனுக் கும் வெடியரசன், வீரநாரணன், விளங்கு தேவன் ஆகியோருக்கிடையில் நடைபெற்ற போர்கள் பற்றி கண்ணகி வழக்குரையில் பல பாடல்களில் வருகின்ற செய்திகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. திருமணத்தின் பின் மாதவியின் நடன அரங்கேற்றத்தைக் காணச் சென்ற கோவலன் மாதவியைத் திருமணம் செய்து சில காலம் வாழ்ந்து விட்டு பின் அவளை பிரிந்து கண்ணகியிடம் வந்தான் என்று சிலப்பதிகாரம் கூற, மாதவியைத் திருமணம் செய்து ஆறு வருடங்கள் வாழ்ந்த பின்

அவளைப் பிரிந்து கண்ணகியிடம் வருவதாக கண்ணகி வழக்குரை கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை செல்கையில் கவுந்தியடிகளும் செல்கின்றாள். கண்ணகி வழக்குரையில் கோவலன், கண்ணகி ஆகிய இருவருமே செல்கின்றனர். சிலப்பதிகாரத்தில் காட்டப்படும் கவுந்தி என்ற சமன பெண் துறவியை கண்ணகி வழக்குரையாசிரியருக்கு ஒரு பாத்திரமாகக் காட்ட வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. சிலப்பதிகாரத்தில் பாண்டியன் இறந்த பின் கண்ணகி, மதுரையை ஏரித்து விட்டு பதினான்கு நாட்களின் பின் கோவலனுடன் வானுலகு செல்கிறாள். அவள் கோயில் கட்டி வழிபடப்படுகின்றாள். கோயில் கட்டி விழா எடுக்கப்படும் செய்தி கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லை. அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையில் கோவலன் இறந்த செய்தி அறிந்த கண்ணகி, அவன் இறந்த இடம் சென்று தன் தெய்வீக சக்தியால் ஊசி, நூல் பெற்று வெட்டுண்ட உடலைப் பொருத்தி கோவலனுடன் உரையாடுகின்றாள். இவ்வாறு சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. கண்ணகி வழக்குரையில் பாண்டியன் இறக்க மதுரையையும் ஏரித்து கோபம் தணியாது நின்ற கண்ணகிக்கு கோபம் தணிந்தருளுமாறு குளிர்ச்சி பாடப்படுகின்றது. பராசக்தியாகவும் உமாதேவியாகவும் காட்டப்படுகின்றாள். இச் செய்தியும் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை.

சிலப்பதிகாரத்திற்கும் கண்ணகி வழக்குரைக்கும் இடையில் கதையமைப்பு சார்ந்தும் பாத்திரங்கள் சார்ந்தும் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதற்குக் காரணம் இவ்விரு நூல்களும் இருவேறு காலங்களில் இரு வேறு நாடுகளில் இருவேறு பண்பாட்டுச் சூழல்களில் தோன்றியவை. அத்துடன் இரு வேறு ஆசிரியர்களால் படைக்கப்பட்ட இவை இருவேறு மரபுகளைக் கொண்டவையாவுமள்ளன. சிலப்பதிகாரம் முழுவதும் முதன்முதலில் 1892 இல் உ.வே.சாமிநாத ஜயரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. கண்ணகி வழக்குரை முழுவதும் முதன் முதலில் 1968 இல் வீ.சி.கந்தகதயாவினால் பதிப்பாக்கம் பெற்றது. கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர் “கண்ணகி” வடிவத்தை இந்து சமயப் பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் பூரணமாக இணைத்துள்ளார். இதற்கு இந்நூலாசிரியரின் மனப்பாங்குடன் சமூகச் சூழலும் காரணமெனலாம்.

இவ்வடிப்படையில் இவ்விரு நூல்களினதும் கதையமைப்பு, பாத்திரப்படைப்பு என்பவற்றை நோக்கின் காலத்துக்குக் காலம் பண்பாட்டுச் சூழல் மாறுபடுவது என்பதையும் ஒரு கதை காலப்போக்கில் சமூகத்தேவைகளை உள்வாங்கி அவ்வழியில் மாற்றம் கொள்ளும் என்பதையும் நீண்ட காலமாக வழங்கி வரும் இலக்கிய வடிவங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இயல்: முன்று
கண்ணகியின் குண நலங்கள்

அறிமுகம்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியினதும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியினதும் குண நலங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதனுடாக இவ்விரு நூல்களிலும் வரும் இவ்விரு பாத்திரங்களும் அந்நூல்கள் எழுந்த கால, பண்பாட்டு சூழல்களுக்கும் நூலாசிரியர்களின் மன்றிலை மற்றும் நோக்கங்களுக்கும் ஏற்ப எவ்வாறு படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

கனவு காணுதல்

இலக்கியங்களில் கனவுகாணுதல் ஓர் இலக்கிய உத்தியாகக் கையாளப்படுவது ஒரு பொதுவான வழக்காகும். கதை நகர்வின் இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு உத்தியாகக் கனவு காணுதல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு கையாளுவதன் பிரதான நோக்கம், பின்னே நிகழப்போகும் நிகழ்வுகளை முன்னுணர்த்தி புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்துதலும் ஊழின் வலிமையை உணர்த்துதலும் ஆகும்.

கண்ணகி, கோப்பெருந்தேவி, ஆய்ச்சியர் போன்ற பாத்திரங்கள் கனவு காணும் வகையில் சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. கனவு காணுதல் பண்பை சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் பிரதான பாத்திரமாகப் பேசப்படும் ‘கண்ணகி’ பெற்றிருப்பினும் காணுகின்ற கனவில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் ஆடல் அழகில் மயங்கி அவளுடன் இன்புற்றிருந்த கோவலன் பின் மாதவியை விட்டுப் பிரிகின்றான். இச்சந்தர்ப்பத்தில் கண்ணகி தனது கணவனுக்கு இடம்பெறவிருக்கும் ஆபத்தைத் தூர் நிமிர்த்தங்களாகத் தன் கனவில் காணுகின்றாள். இதனைச் சிலப்பதிகார கனாத் திறம் உரைத்த காதை கூறுகின்றது. தேவந்தியிடம் கண்ணகி “நேற்று இரவு என் கணவன் கனவிலே வந்து இருகை பற்றி அழைத்துப்போக, ஒரு பெரிய நகரில் புகுந்தோம். அந்த நகரிலே வாழும் மக்கள் ஒரு பழிச்சொல்லை எங்கள் மீது இட்டனர். அப்பழி மொழியால் கோவலனுக்குத் தீங்கு நேர்ந்தது என்று பிறர் சொல்லக் கேட்ட யான், அரசன் முன் சென்று வழக்குரைத்தேன் அதனால் அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும் தீங்கு நேர்ந்தது என்று கூறுகின்றாள்(சிலம்பு; கனாத்திறம் உரைத்த காதை ; செய் 45 – 51)

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி, தன் கணவனான கோவலன், தன்னிடம் மீண்டும் வந்து பின் மதுரை நகருக்குச் சிலம்பு விலை

கூறிச் சென்ற பின்னரே ஆயர் பாடியில் கனவு கண்டு இடைச்சியம்மையிடம் கூறுகின்றாள். இதனைக் கண்ணகி வழக்குரை கொலைக்களுக்காக காதையில் வரும் அம்மன் கனாக்கண்ட கதை கூறுகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி ஆயர்பாடியில் மூன்று முறை கனவு காணுகின்றாள். முதல் தடவை தன் கணவன் வேங்கை மரத்தடியில் இருகூறாகிக் கிடந்ததைக் கனவில் கண்டதாகக் கூறுகின்றாள். (கொலைக்களுக்காகதை, அம்மன் கனாக் கண்ட கதை செ. 186,188)

அவள் இரண்டாவது தடவை, கானகத்து மானின் மீது வேடனொருவன் அம்பு தொடுக்க அம்மான் பதறி விழுந்ததைக் கண்டதாகவும் அதனால் துன்பம் வருமென்றும் கூறுகின்றாள் (க.வ ; அம்மன் கனாக்கண்ட கதை - செய். 191,192,193,194) மூன்றாவது தடவையாக, மாசாத்தாரும் மானாகரும் மணம்பேசி, கலியாணச் சடங்கு செய்து தனக்கும் கோவலனுக்கும் கட்டிய மங்கிலியம் கழுத்தை விட்டுத் தெறித்ததாகவும் கோவலனைச் சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டு போகக் கனவில் கண்டதாகவும் ஆய்ச்சியம்மையிடம் கூறுகின்றாள்(க.வ - அம்மன் கனாக்கண்ட கதை - செய். 195-198

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி ஆயர்பாடியில் ஆய்ச்சியம்மையுடன் இருக்கும் போது கண்ட முதலாவது கனவு சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி கோவலனுடைய கொலைக்குரிய தூர்நிமிர்த்தமாகக் கண்ட கனவுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. ஆனால் ஏனைய இரண்டு கனவுகளும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி காணாத கனவுகளாக இருப்பதைத் தெளிவாக அவதானிக்க முடிகின்றது. பொதுவாகக் கனவு காணும் இயல்பை சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் பெற்றுள்ளரெனினும் அவற்றுக்கிடையே நுணுக்கமான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

காணுகின்ற ஒவ்வொரு கனவுக்கும் ஒவ்வொரு அர்த்தம் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். வீடு ஏரிந்ததைக் கனவில் கண்டால் ஒரு பெண் சாமர்த்தியம(Puberty) அடையப்போகின்றாள் என்று கூறுவதை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். அதிலும் பகல் நித்திரையில் காணும் கனவு பலிக்காது என்றும் பின்னிரவில் (விடியற்சாமம் அளவில்) காணுகின்ற கனவு நிச்சயம் பலிக்கும் என்றும் நம்பும் பண்பாட்டு மரபு சமூகத்தில் உண்டு. கண்ணகி கண்ட கனவுகள் கோவலன் பழி சுமர்த்தப்பட்டு கொலையுண்பதையும் அவள் கைம்பெண் நிலையை அடைவதையுமே முன்னுணர்த்தி

நிற்பதைக் காணலாம். கணவனை இழந்த பெண்கள் விதவைக்கோலம் பூண்டு, நீர் நிலைகளில் நீராடி பாவம் போக்கித் திரியும் பாவிகளாக ஆக்கப்பட்டிருந்த அதிகார அடக்குமுறைப் பண்பாட்டு மரபு இளங்கோவடிகளின் காலத்திலும் அதற்குப்பின்னர் கண்ணகி வழக்குரையாசிரியரின் காலத்திலும் மேலோங்கிக் காணப்பட்டுள்ளது என்பதையே இவ்விரு நூல்களிலும் குறிப்பிடப்படும் கனவு உணர்த்துகின்றது.

இல்லறக் கடமைகளை மதித்தல்

இல்லறக் கடமைகளை மேற்கொள்கின்றவர்களாகவும் கணவனுக்கு பணிவிடை செய்கின்றவர்களாகவும், குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொடுத்து வளர்த்துவிடுகின்றவர்களாகவும் சமூகம் பெண்களை கட்டமைத்திருந்தது. இத்தன்மை பெண்கள் சமூகத்தில் இரண்டாம் பட்சமாகப் பார்க்கப்பட்ட விதத்தினையும் ஆண் அதிகாரத் தன் மையினால் அவர்கள் அடக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையினையுமே காட்டுகின்றது. சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் இல்லறக் கடமைகளை ஆற்றுகின்றவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். வழிமாறிய கணவனின் துயரில் பங்கெடுப்பதன் மூலமும், மரபுவழி பண்பாட்டு மரபுக்கேற்ப கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உணவு சமைத்து விருந்து கொடுக்கும் கடமை உள்ளிட்ட இல்லறக் கடமைகளைப்புரிவதன் மூலமும் இவ்விரு கண்ணகியினரதும் இப்பண்பு வெளிப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் கொலைக்களக் காதையும் கண்ணகி வழக்குரை அடைக்கலக் காதையும் கண்ணகியின் உணவு சமைக்கும் திறமையைக் கூறுவனவாக உள்ளன. சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கோவலனும் பூம்புகாரை விட்டுப் புறப்பட்டு நெடுவழி கடந்து மதுரை நகரை அடைகின்றனர். அங்கே இடையர் குல மகளான மாதரியிடம் கவுந்தியடிகள் கண்ணகியை அடைக்கலப்படுத்துகின்றார். அடைக்கலம் புகுந்த கண்ணகியிடம் மாதரி ஐயை மூலமாக சமைப்பதற்குரிய நல்ல பாத்திரங்களைக் கொடுக்கிறாள். பலாக்காய், வெள்ளரிக்காய், மாதுளங்காய், மாங்காய், வாழைக்கனி, செந்நெல், அரிசி, பால், நெய் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொண்ட கண்ணகி சமையலைச் செய்து முடித்தாள். பின்னர் கோவலனின் அடிகளை வணங்கி நிலத்தில் நீர் தெளித்து மெழுகி, வாழையின் குருத்தில் உணவு இட்டு அழுதம் உண்க அடிகள் என்று அன்புடன் கூறுகின்றாள் (கொலைக் களக்காதை. 29 - 43) பின்னர் வெற்றிலை பாக்குக் கொடுத்து அருகில் இருந்தாள்.

கண்ணகி சமைத்துப் படைத்த உணவை உண்ட கோவலன் சிலம்பு விற்கச் செல்லும் முன் கண்ணகியிடம் விடைபெற வேண்டி, அவளோடு உரையாடுகின்றான். அப்போது,

“உண்டினிது இருந்த உயர்பே ராளர்கு
அம்மென் திரையலோடு அடைக்காய் ஈத்த
மையீர் ஒதியை ‘வருக’ எனப் பொருந்தி”

(கொலைக் களக்காது. 54 - 56)

என்ற வரிகளில், கண்ணகி சமைத்த அரிய உணவைக் கோவலன் ஆர்வத்தோடு உண்டதனையும், உண்டு களித்த கோவலனுக்குக் கண்ணகி தாம்புலம் தந்ததனையும் பின்னர் கோவலன் அவளை அருகில் வரும்படி அழைத்ததையும் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் இளங்கோவடிகள்.

இதேபோன்றே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் இல்லறக் கடமையாகிய சமைத்து உணவளிக்கும் கலையும் காணப்படுகின்றது. சிறுசம்பா அரிசி, பாகற்காய், பயற்றங்காய், பலாக்காய், வாழைக்காய், பூசணிக்காய், வழுதிலங்காய், வெள்ளரிக்காய், மாங்காய், எலுமிச்சங்காய், நாரத்தங்காய், தேங்காய், வள்ளிக்கிழங்கு, சிறுகிழங்கு, செவ்விளந்தி, வாழைக்கனி, மஞ்சள், உள்ளி, மிளகு, பெருங்காயம், இஞ்சி, சீரகம், பால், தயிர், தேன் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி (பச்சைகட்டி) நல்லடிசில் ஆக்கி உண்ணு மகளே என்று மாதரி கொடுத்தாள். பின்னர் கண்ணகி நீராடி சமையலைத் தொடங்கினாள்.

“அந்தமாகச் சனிமுலை அகந்தனிலே யடுப்புமிட்டுக்
கொந்தலருங் குழலாருங் குற்றமற ஆக்குவராய்”

(அடைக்கலக் காது. செய். 25)

“இக்குமொழித் தோறியர்கள் ஏரிகரும்புந் தாங்கொடுக்க
மிக்கதொரு மாமியாரும் வீட்டேவல் செய்துநிற்க
தக்கதொரு நல்லடிசில் தாங்சமைக்கு மளவுதன்னில்
மைக்கயற்கண் வழிசிவந்து மதிமுகமும் வேர்த்ததுவோ”

(மேலது செய். 26)

“மரக்கறிகள் பலவறுத்து மணமினிய கறிமைத்து
உருக்கிவந்த நெய்யுடனே உள்ளபல சீரகமுந்
தரைக்கிசைந்த தையல் நல்லார் தாளிப்பு மிகச் சொரிந்து
அவர்க்கினிய கறிகளெல்லாம் அடைவுபெறச் சமைத்தனரே”

(மேலது செய். 27)

என்பதற்கமைய கண்கள் சிவக்கவும், அழகிய முகம் வேர்க்கவும் கண்ணகி கறிகளையெல்லாம் சமைத்து கறிசோறு படைத்து அத் தோடு பாலும் கலந்து அமுது கொடுத் தாள். (க.வ.அடைக்கலக்காதை.செய்.28)

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் பெற்றுள்ள சமைத்து உணவு பரிமாறும் பண்பு இந்து சமய மரபில் சூறிப்பாக கண்ணகியம்மன் சடங்கில் “பச்சை கட்டுதல்” என்ற சடங்காக கண்ணகியம்மன் சடங்கின்போது நடைபெறுவதை இன்றும் அவதானிக்கலாம்.

காட்டு வழி கடந்து, வெகுதூரம் நடந்து மதுரை சென்ற கண்ணகி களைப்பையும் பொருட்படுத்தாது உணவு சமைத்து கணவனை அன்போடு அழைத்து உண்க! என்று கொடுக்கிறாள். கண்ணகி உணவு உண்டதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இத்தன்மை இவ்விரு நூல்களிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மை கணவனைத் தெய்வமாகவும் மேல் நிலையும் மேலான சக்தியும் உடையவனாகவும் பெண்கள் கருதி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் அதுவே சிறந்த குடும்ப மகளிருக்குரிய உயரிய கடப்பாடு என்றும் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த நிலையினைப் புலப்படுத்துகின்றது. “கல்லானாலும் கணவன். புல்லானாலும் புருஷன்” என்ற பழமொழி சமூகத்தில் இன்று வரையும் வழக்கத்திலுள்ளமையையும் காணலாம். அத்தோடு இன்றும் கூட கிராமிய சமூக பண்பாட்டு வழக்கத்தில் குடும்பத்திலுள்ள ஆண்கள் உணவு உண்பதற்கு பெண்கள் உணவு வழங்கி அவர்கள் உணவு உண்டபின் தாம் உணவு உண்கின்ற பழக்கம் காணப்படுவதையும் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படின் குறைவயிற்றோடு திருப்தி கண்டுகொள்கின்ற மனப்பாங்கு காணப்படுவதையும் காணலாம். நகரமயமாக்கல் சூழலில் - பெண்ணிலை வாத கருத்துக்களும் அறிவியல் சிந்தனைகளும் வளர்ந்து வருகின்ற சூழலில் இத்தன்மை மாற்றமடைந்து வருவதையும் அவதானிக்கலாம்.

வஞ்சினம் கூறுதல்

கோவலன் இறந்துவிட்டான் என்பதை அறிந்த சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி, நிலவினைப் பொழியும் திங்கள், கரிய முகிலோடு பெரிய நிலத்திலே வீழ்ந்தது போல வீழ்ந்தாள். தன் சிவந்த கண்கள் மேலும் சிவக்க அழுதாள். தன் கணவனை நினைத்து எங்குள்ளீர் என அழுதாள். பின்னர்,

“இன்புறு தங்கணவர் இடர் ஏரி யகழுழிக்கத்
துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளீரைப் போல்”

(சிலம்பு : துன்பமாலை. 34 – 35)

நின்றாள். அதாவது தம்முடன் இன்புற்ற தம்கணவர் துன்பம் செய்யும் தீயிலே மூழ்கவும் அவரோடு தாழும் தீயில் மூழ்காது துன்புறுத்தும் கைம்மை நோன்பினைக் கொண்டு துயருறும் மகளிரைப் போல நின்று மக்கள் பழிதூற்றுமாறு ஆகிய நான் கணவனை இழந்து அவலம் கொண்டு அழிவேனோ? அறக்கடவுளே, பாண்டியன் என் கணவனுக்குத் தீங்கு இழைத்ததால் கணவனை இழந்த நான் ஏக்கழுற்று பல நீர்த்துறைகளில் நீராடி - இடருற்று அழும் மகளிரைப்போல அவலம் கொண்டு அழுது அழிவேனோ! என்று அழுது சினம் கொள்கிறாள்(சிலம்பு.துன்பமாலை:36-45)

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தன் கணவன் கள்வனல்லன் என்று சூறிய காய் கதிர்ச் செல்வனின் சாட்சியுடன் எஞ்சிய ஒற்றைக் காற்சிலம்பைக் கையில் ஏந்தி நீதியற்ற அரசனது ஊரில் வாழும் கற்புடைய பத்தினிப் பெண்களே! மாலை நேரத்தில் யாரும் படாத துன்பம் அடைந்தேன். எனது கணவன் கள்வன் அல்லன் அவனைக் கொலை செய்து விட்டனர் என் கணவனால் விரும்பப்படும் பெண்களின் கண்முன்னே எனது கணவனைக் காண்பேன். காதற் கணவனைக் கண்டு அவன் வாயில் தீதற்ற நல்லுரையைக் கேட்பேன்., அவ்வாறு நல்லுரையைக் கேட்கவில்லையாயின் வருந்தத் தக்க செயலைச் செய்தவள் என்றும் கள்வனின் மனவி என்றும் என்னை இகழுங்கள் என்று வஞ்சினம் சூறுகின்றாள் (சிலம்பு.ஊர்சூழ்வரி 3-14)

சினத்தால் வீரம் கொண்ட அவளது தோற்றம் மதுரை மக்களின் சூற்றுக்களினுாடாகவும் வெளிப்படுகின்றது. அதாவது,

“கனையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வனையாத செங்கோல் வனைந்தது இதுவென்கொல்
மன்னன் மதிக்குடை வாள்வேந்தன்?
சென்னவன் கொற்றம் சிதைந்த திது வென்கொல்?

(மேலது: 17 - 20)

என்று மதுரை மக்கள் சூறும் வகையில் கண்ணகி சினம் கொண்டவளாக இருந்தாள். அத்தோடு கண்ணகியின் சினங்கொண்ட தோற்றம் மதுரை மக்களை,

“செம்பொற் சிலம்பொன்று கை ஏந்தி நம்பொருட்டால்
வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொல்?
(ஊர் சூழ் வரி 23 - 24)

என்றும் என்ன வைக்கின்றது.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடம் கம்பலை மாக்கள் கோவலனின் உடலைக் காட்டினர். அப்போது அவள் பலவாறு புலம்பி மீண்டும் வஞ்சினம் கூறுகின்றாள்.

“காய்சினம் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்

தீவேந்தன் தனைக் கண்டு இத்திறங்கேட்பல் யானென்றால்”

(மேலது. 70-71)

எனது மிக்க சினம் தணிந்தாலன்றி கணவனைக் கைகூடேன், கொலையைப் புரிந்த பாண்டிய மன்னனைக் கண்டு கொலைக்குரிய காரணம் கேட்பேன் என்று கண்களில் நீர் வழிய அரசனிடம் சென்றாள். பாண்டிய மன்னனிடம் சென்று அவனுடன் வழக்காடி மன்னன் இறக்க (உண்மையில் பாண்மாதேவி இறந்ததை அறியாது)

“அல்லகவ செய்தார்க்கு அறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லகவயோர் சொல்லும் பழுதன்டே – பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் தேவி
கடுவினையேன் செய்வதுாங் கான்.

(வழக்குரை காதை. வெண்பா. 1)

என்றும்,

“கோவேந்தன் தேவி கொடுவினை யாட்டியேன்
யாவும் தெரியா இயல்பினே னாயினும்
முற்பகல் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பிற்பகல் காண்கு”(வஞ்சினமாலை 1 – 4)

என்றும் கூறி மதுரையை ஏரிக்கின்றாள்.

மேலும் சிலப்பதிகார கண்ணகி ஏழு பத்தினிப் பெண்களின் வரலாற்றைக் கூறி பின்னர்

“மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங்கு யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில்
ஒட்டேன் அரசோ டொழிப்பென் மதுரையும்”

(வஞ்சினமாலை 35 – 37)

என்று வஞ்சினம் உரைக்கின்றாள். தான் ஒரு கற்புடைய மகளீர் என்றால் அரசனையும் மதுரையையும் எப்போன் என்று கண்ணகி கூறுவது அவளது உச்ச கட்டமான வஞ்சினமாக அமைகின்றது

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் வஞ்சினம் கொள்பவளாக சபதம் உரைப்பவளாக உள்ளாள். கோவலன் இறந்த செய்தியைக் கனவில் கண்ட கண்ணகி வழக் குரைக் கண்ணகி அதனை இடைச்சியம்மையிடம் கூறுகின்றாள். பின்னர் மாசாத்துவர் மகனான

கோவலனாரை சிலம்பு திருடிய கள்வனென்று பண்டிய மன்னன் கொன்று விட்டான் அதனால் மன்னவனுடைய மண்டபமும் மாளிகையும் ஏரியும்படி தீ முட்டுவேன், அத்தோடு மதுரை நகரமெல்லாம் ஏரித்து பாண்டியனை நரகத்துக்குச் செல்ல வைப்பேன். உண்மையில் பாண்டியன் துயர் விளைத்தானானால் ஓப்பரிய எனது கற்பால் ஊழித் தீ முட்டுவேன் என்றும் கூறுகின்றாள் (க.வ. உயிர் மீட்புக்கதை. செய். 225-228)

பின்னர் பாண்டிய மன்னனாலே கோவலன் மழுவால் கொல்லப்பட்டான் என்பதை அறிந்து பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்குப் பேசி அரக்கனுடைய பதியை அனுமான் ஏரித்ததுபோல் ஏரிப்பேன் என்று வஞ்சினம் கூறுகின்றாள் (க.வ. உயிர் மீட்புக்கதை. செய். 248,249) பின் பலவாறு கோவலனை நினைத்து அழுது புலம்பி,

“நாலிரண்டு நாளில் இம் மாறனின் ணுயிகர
நான் வாங்கினேன் இல்லை யாகில் இப்பொழுது
பாவலர்ந் தமொழி யாலே பழிக்கும்
பரத்தைய ரோவென நூந்து நின்றழுதாள்”

(க.வ. உயிர் மீட்புக் கதை செய். 279)

கரத்துட னோடி மரத்திகட சென்று
கவ்விழேமற் கொண்டு உதிர்ந்த துரைக்கனி
குறைப்பின மெடுத்துக் கரத்துடன் வைத்துக்
குயிற்குரலருந்தும் வயற்புகார் விட்டு
பரந்தபுகழ் மாசாத்தார் கோவல னாரை
படுகொலை செய்ததால். பாண்டியன் றன்னை
நெருப்பென ஏரித்து நினைத்தது முடித்து
நிச்சயம் வருவே னென்றுநின் றழுதாள்

(மேலது ; செய். 281)

மேற்கூறியவாறு வஞ்சினம் கூறுகின்றாள். எனவே எட்டு நாட்களுக்குள் கோவலனைக்கொலை புரிந்த பாண்டிய மன்னனை அழித்து ஊரையும் ஏரிப்பேன் என்று கூறிய அவள் பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனைக்குச் சென்று அவனுடன் வழக்காடி நீ நரகக் கடலை நீந்திக் கடக்க மாட்டாய் என்று வஞ்சினம் கூறியதோடு

பாரதங்கள் உண்டாக்கிப் பஞ்சவரை வெல்லுவித்த

(வழக்குரைத்த காதை செய். 207)

மாயவற்குத் தசரதற்கு மைந்தனெனப் பண்ணுவிக்கும்
ஆயனுடைய தேவியரை யருஞ்சிறைசீர் இராவணனத்
தேவர்பணித் தேத்தவன்று சின்னபின்ன மாய்த்துணிந்தான்
கோவலனைக் கொன்றவனைக் கொல்லாமல் விடுவேனோ?

(மேலது ; செய். 208)

என்றும் கூறி இறுதியில் மதுரையையும் பாண்டியனையும் அழித்து
தனது வஞ்சினத்தைத் தீர்க்கின்றாள்.

மொத்தத்தில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக்
கண்ணகியும் வஞ்சினம் கூறும் இயல்புக்கத்தைப் பெற்றுள்ளனர்
எனலாம். இவ்வாறு கண்ணகியை இவ்விரு நூல்களும் குறிப்பிடுவது
அவள் அந்தியை எதிர்க்கும் சக்தி பெற்றவளென்றும், தெய்வப்பேறு
என்றும் காட்டமுனைவதனையே புலப்படுத்துகின்றது,

நீதிக்காகப் போராடுதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும்
தனது சோழ நாட்டின் நீதிமுறைகளை அறிந்தவர்களாக உள்ளனர்.
அதனால் நீதிக்காகப் போராடவும் பின் நிற்கவில்லை. சிலப்பதிகாரக்
கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் தனது
குலப்பெருமையை அறிமுகப்படுத்துகின்றனர். அப்போது சோழ
மன்னர்களின் நீதி தவறாத முறைமைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றனர்.
அதனால்தான் கோவலன் நீதியற்ற முறையில் கோப்பெருந்தேவியின்
காற்சிலம்பினைத் திருடிய கள்வனெனக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு
கொலை செய்யப்பட்ட போது நீதிக்காகப் போராடுகின்றனர்.

பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்காடிய சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி வழக்கின்
இறுதியில் தாழ்ந்த வெண்கொற்றக் குடையும் தளர்ந்த
செங் கோலையும் உடையவனாக மனம் தளர்ந்து நின்ற
பாண்டியமன்னனின் மூலம்

பொன் செய் கொல்லன் தன் சொல் கேட்ட

யானோ அரசன் யானோ கள்வன்

மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்

என்முதல் பிழைத்தது கெடுகவென் ஆயுள்

(சிலம்பு.வழக்குரைகாத.செய்யுளடி. 74-77)

என்ற தீர்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்கிறாள். இதன் மூலம் நீதிக்காகப்
போராடும் நேர்மையும் பண்பும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

இதே போன்றே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் நீதிக்காகப்
போராடும் இயல்புடையவனாக உள்ளாள். பாண்டிய மன்னன்,

“வாங்குசிலை நுதலானே வழக்குனக்கு செல்லாது
தேங்கொலிசேர் நீருலகில் திருடன் காண் உன் கணவன்
ஸங்குளதோர் மன்னர் முன்னே ஜினி வெட்கிப் போகாதே
பூங்கொடியே ஒப்புடனே போவதென்று” (க.வழக்குரை.செய்.214)

கூறிய போதும் அவள் பின்வாங்காமல் நீதிக்காகப் போராடி
இறுதியில் நீதியை நிலை நாட்டுகின்றாள்

பழி தீர்த்தல்

சிலப்பதிகாரத்தில் கணவன் பழியோடு மாண்டமை அரசு
குற்றமென்றும் தனக்கு நேர்ந்தது இழிவு என்றும் கருதி அப்பழியைப்
போக்கக் கடும் தியாகம் செய்கின்றாள் கண்ணகி. கோவலன் கொலை
செய்யப்பட்டான் என்பதை அறிந்தது முதல் அவன் இறந்து
மதுரையை ஏரித்தது வரை பழிதீர்க்கும் அவளது முனைப்பில்
சற்றும் மாற்றமேற்பட வில்லை கோவலனைக் கொலை செய்த
பாண்டியனிடம் சென்று அவன் கொலை செய்யப்பட்டமைக்கான
காரணத்தை அறிந்து கொள்வேன் (ஊர்சூழ்வரி. 71 - 72) என்று
மன்னனிடம் சென்று பழிதீர்க்கப் போராடி வெற்றி பெறுகிறாள்.

இதே போன்றே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் தன் கணவன்
மீது சுமத்தப்பட்ட பழியைத் தீர்க்கிறாள். எனவே கண்ணகி
வழக்குரைக் கண்ணகியும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் பழிதீர்க்கும்
பண்புடையவர்களாக உள்ளனர் எனலாம்.

விதியின் மீதான நம்பிக்கை

இவ்விரு நூல்களிலும் வரும் கண்ணகியினர் விதியின் மீதான
நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக உள்ளனர். சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின்
மூன்று பெரும் உண்மைகளுள் “ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்”
என்பதும் ஒன்று. இதன்படி சிலப்பதிகாரத்திலும் அதன்வழி நூலாக
விளங்கும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் ஊழ்வினை பற்றிய
கூற்றுக்களும் நிகழ்வுகளும் விரவிக் காணப்படுகின்றன.
அவ்வகையிலே இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் படைக்கப்பட்டுள்ள
கண்ணகி பாத்திரமும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் விதியின் மீதான
நம்பிக்கையைப் பெற்று நிற்பதை அவதானிக்கலாம்.

விதிப்பயன் என்பது ஊழ்வினையின் ஒரு அம்சமாகவே
சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.
கோவலனின் கொலையினை நினைத்துப் புலம்பும் போது
சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி,

“என்னுறு வினைகாணா இதுவென உரையாரோ?” (ஊர்க்குழ்வரி 42)

என்று கூறுகின்றாள் பின்

“மன மதுரையோடு அரசுகேடுற வல்வினைவந் துருத்தகாலைக் கணவனையங்கு இழந்து போந்த கடுவினையேன் யான்”

(குன்றக்குரவை 5-6)

என்றும் கூறுகின்றாள், ஆக கோவலனின் கொலைக்கு ஊழ்வினையினால் வந்த விதியே காரணம் என்பது சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் நம்பிகையாக உள்ளது.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் பல இடங்களில் விதியின் பயன் பற்றிக் கூறுகின்றாள். பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை கோவலன் பொன் முதலான பொருட்களை இழந்தமை அறிந்து விதியின் பயனாலே இது நேர்ந்ததென்று நினைத்து ஏங்கும் கண்ணகியைக் கூறுகின்றது.

“குன்றொன் றியதன மெல்லாங் குறைந்ததோ

ஜயோ நான் கோவலர் கையினிலை

சென்றின்றியேபுகுந் திருப்பரே யென்றால்

தேசிக ரென்ன திகைப்பாரோ ஜயோ

நன்றின்றியே புகழ்வாழ்வணி கேசரை

நாடியதோ விதியின் பயன்”

(செய். 24)

பின்னர் சோழ நாட்டை விட்டு மதுரை செல்லும் போதும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி விதியின் வலிமை பற்றி நினைக்கிறாள். கோவலன் கண்ணகியை நினைத்து வருந்துகிறான். அதற்குக் கண்ணகி, துரோபதை, ச்தை பற்றியும் அவர்கள் விதியினால் கணவனுடன் துணை நின்றமை பற்றியும் கூறுகின்றாள் (க.வ.வழிநடை. செய்.201,202) இதனுாடாக் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் ஆறுதல் கூறும் பண்பும் தென்படுகின்றது.

எனவே சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியினதும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியினதும் இயல்புகளுள் ஒன்றாக விதியின் மீதான நம்பிக்கை விளங்குகின்றது எனக்கூறலாம். ஒப்பீட்டளவில் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி விதியின் மீதான நம்பிக்கையில் சற்று அதிகமான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளாள் என்பதும் புலப்படுகின்றது.

கற்பு நெறியுடையவராயிருத்தல்

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் கண்ணகி கற்பு நெறிக்குரிய வடிவமாகவே காட்டப்பட்டுள்ளாள். இத்தன்மை இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் வரும் கண்ணகியின் பொதுவான இயல்பு எனலாம். கற்பு என்பதற்குக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி நீதி நெறி, மகளிர் நிறை, முறைமை, பதிவிரதகருமம், களவுக் கூட்டத்திற்குப்பின் தலைவன் தலைவியை முறைப்படி மணந்து இல்லறம் புரியும் ஒழுக்கம் என்று கூறுகின்றது. தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபில் கற்பு பெண்ணுக்குரியதாகவே போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. அத்தோடு அது உடல் சம்பந்தப்பட்டதாகவே பேசப்பட்டும் வந்தது. ஆனால் இன்று கற்பு என்பது ஆணுக்கும் உரியதென்றும் அது உடல், உளம் சம்பந்தப்பட்ட நெறியாக வளர வேண்டும் என்றும் கருதப்படுகின்றது. மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இரு இதிகாசங்களிலும் முறையே திரெளபதை, சீதை ஆகிய இரு பாத்திரங்கள் கற்புக்குரிய பாத்திரங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் இவ்விரு பாத்திரங்களை விடவும் கண்ணகி மேலான கற்புக்குரிய பாத்திரமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளாள்.

தனது கணவனான கோவலன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து வேறொரு பெண்ணுடன் ஊடல் இன்பம் களித்திருந்த வேளையிலும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் தம் நிலையிலிருந்து மாறுபடாமல் கணவனுக்காகவே வாழ்ந்தனர். துயரிலும் பங்கு பெறுதலையே கற்பிற்குரிய இலக்கணமாக இவ்விரு இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. அவ்வாறு பெண்கள் வாழ்தலே பெருமையானது என்று அக்கால சமூகம் கருதியது. அதனால் கற்பை கண்ணகிக்குரியதாக ஆக்கி கோவலனின் முறை தவறிய வாழ்வை பழிக்கவும், தண்டிக்கவும் இவ்விரு இலக்கியங்களும் தவறியிருக்கின்றன.

கண்ணகி தான் வழிபடும் ஒரே தெய்வமாகக் கோவலனைக் கருதினாள். அவன் தன்னுடன் இல்லாத போது அணிகலன்களையும், அலங்காரங்களையும் துறந்தாள். அவன் திரும்பவும் தன்னையடைந்த போது தன் காற்சிலம்புகளைக் கொடுத்து அவனது துயர் போக உதவினாள். கோவலன் மதுரை செல்வதற்கு வருமாறு அழைத்த போது எவ்வித மறுப்புமின்றி உடன் சென்றாள். கள்வன் என்று கோவலன் கொலை செய்யப்பட்ட போது கணவனைக் குற்றமற்றவனாக ஆக்கும் தீவிர போராட்டத்தில் குதித்தாள். நீதிக்காக விவாதம் புரிந்து இறுதியில் கோவலன் கள்வன் அல்லன் என்ற

பழியினைத் தீர்த்தாள். இவ்வாறு கண்ணகி தனது கற்பை நிலை நிறுத்தி நின்றாள்.

சிலப்பதிகார கண்ணகியை மாதரியிடம் அடைக்கலம் கொடுத்த போது கவுந் தியடிகள் கண்ணகியின் கற்புத் திறனைப் பாராட்டுகின்றார். (அடைக்கலக்காதை 137 - 144) தன் துயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடியாகக் கண்ணகி இருந்தமையினாலேயே கவுந் தியடிகள் “கற்புக் கடம் பூண்ட தெய்வம்” என்று போற்றுகின்றார்கள்.

கண்ணகியின் கற்புத் திறனே அவள் பாண்டிய மன்னனின் வழக்கில் வெற்றி கொள்ளக் காரணம் எனலாம். இளங்கோவடிகள் அறக்கற்பு, மறக் கற்பு என்னும் இரண்டு விதமான கற்பை வலியுறுத்தியுள்ளார் என்று கூறும் ம.பொ.சிவஞானம்,

“பத்தினிக் கற்பு அறக்கற்பன்று: மறக்கற்பேயாகும் இளங்கோவடிகள் தன் கணவன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் உயிர் நீத்த அக்கணமே தானும் உயிர்விட்ட பாண்டிமாதேவியை அறக்கற்புக்குச் சான்று காட்டினார். கணவன் கோவலன் கொலையுண்டு உயிர் நீத்த பின்னர் தொடர்ந்து முன்று நாட்கள் உயிர் வாழ்ந்து பாண்டியனிடம் வழக்குரைத்து தன் கணவன் கள்வனல்லன் என்பதை மெய்ப்பித்து, பாண்டியன் உயிர் நீத்ததைக் கண்டும், அவனது ஆட்சியின் தலைநகரைத் தீக்கிரையாக்கி, இத்தனைக்கும் பிறகு கணவனோடு சொர்க்கம் புகுந்த கண்ணகி தேவியை மறக் கற்புக்குச் சான்று காட்டினார்” (ம.பொ.சிவஞானம். 2006. பக்.340)

என்று விளக்கம் தருகின்றார். செங்குட்டுவன் சேரமாதேவியிடம் கோப்பெருந்தேவியிலும் கண்ணகியிலும் நீ விரும்புவது யாரை?

“உயிருடன் சென்ற ஒருமகள் தன்னிலூம்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிகிழற தன்னிலூம்
நன்னுதல் வியக்கும் நலத்தோர் யார்?”

(காட்சிக்காதை. 107 – 109)

என்று கேட்க அதற்குச் சேரமா தேவி நமது நாட்டை அடைந்த பத்தினிக் கடவுளைப் போற்றுவோம்.

“காதலன் துன்பங் காணாது கழிந்த
மாதரோ பெருந்திரு வறுக, வானகத்து
அத்திறம் நிற்கநம் அகல்நா டடைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டும்”

(காட்சிக் காதை 111 - 114)

என்று சூறுகின்றார். எனவே கோப்பெருந்தேவியும் கண்ணகி போல் கற்பிற்குரியவளாக இருந்த போதிலும் கண்ணகியே போற்றுதற்குரிய கற்பை உடையவளாகக் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் “மாசில் கற்பின் மனைவி” (சிலம்பு. புறஞ்சேரி இறுத்த காதை. 102) “கற்பின் கொழுந்தே” (கொலைக்களக் காதை. 91) என்று பலவாறு சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி கற்பின் உருவமாய் விபரிக்கப்படுகின்றாள்.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியைப் போல் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் கற்பு நெறியை வழுவாது கடைப்பிடிப்பவளாக உள்ளாள். கற்பின் வலிமையை உலகத்தோர் அறிந்து கொள்ளவே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி பிறப்பெடுப்பதாக ஆசிரியர் சூறுகின்றார். (அம்மன் பிறந்த கதை. செய். 47 - 48) கண்ணகி வழக்குரை உயிர்மீட்புக் கதையில் கோவலன் இறந்து கிடந்தமையைக் கண்டு பருதவித்து அழும் கண்ணகி,

“என்குலத்திற் கோவலரே இருதாலிக் கியல்போதான்
நன்குலத்தா ரிது கேட்டால் நாளௌயிது நகையல்லவோ
பொன்குலத்து மதுரைசுட்டுப் பூழியனைப் பழிவாங்கி
நன்குலத்து வானுலகம் நானுமுடன் வருவேனே”

(க.வ. செய். 249)

என்று சூறுகின்றாள். இதன் மூலம் அவள் கற்பைப் பேணும் மரபு வழித் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மதிப்பவள் என்னும் கருத்தும் அவளது உறுதியான கற்பும் துலங்குவதைக் காணலாம். மேலும் வழக்குரைத்த காதையில் உலகுடையோன் தேவியாகிய கோப்பெருந்தேவி,

“பரத்தை யராம் மடவார் சொல் பழுதே போனாலும்
தறிக்கரிய கற்புமிக்க குதயல் நல்லா ரிசூபம்
அரத்தமலர் மேனியனா ரானாலும் விடுமோதான்”

(க.வ. காதை. செய். 154)

என்று சூறுவதினுாடாகவும் சீதை பற்றியும் (வழக்குரைத்த காதை. செய். 155, 170) திரெளபதை பற்றியும் குறிப்பிடுவதினுாடாகவும் (செய் 169) கண்ணகியின் கற்பின் வலிமை உணர்த்தப்படுகின்றது. ஆக, பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் கற்பு நெறிக்குரியதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமை இவ்விரு பாத்திரங்களுக்கும் இடையிலான பொதுவான இயல்பு எனலாம்.

தெய்வ நிலை எய்தல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் கோவலனைக் கொலை செய்த பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்காடி நீதியை நிலை நாட்டிய பின்பு தெய்வ நிலை அடைகின்றனர். சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி மானிடப் பெண்ணாக அவதரித்துப் பின்னர் தெய்வ நிலை பெறுகின்றாள். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி ஆரம்பத்தில் (முற்பிறப்பில்) தெய்வப் பிறவியாக இருந்து மானிட அவதாரம் பெற்று மீண்டும் தெய்வமாகின்றாள். பொதுவாகத் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பாத்திரங்களாகவே இவ்விரு பாத்திரங்களும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தெய்வத் தன்மையில் அதிகமாகவும் சமய வழிபாட்டில் நெருக்கமாகவும் கண்ணகி வழக்குரை காணப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் படைத்த கண்ணகி பாத்திரம் சமூகத்தில் (கண்ணகி வழக்குரையை வைத்து நோக்கும் போது இந்து சமயத்தில்) ஏற்படுத்திய தாக்கமே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தைத் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரைப் படிக்கும் போது மாநாய்கன் மகளாகப் பிறந்த கண்ணகி, படிப்படியாகத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்ந்து விடுவதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் “உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோர் ஏத்தல்” என்று இளங்கோவடிகள் கொண்டிருந்த நோக்கமே ஆகும்

காப்பியங்களில் தலைவியர்களின் அழகிய அங்கங்களை, அலங்கார அணிகலன்களை வர்ணிப்பது புலவர்களின் வழக்கம். ஆனால் இளங்கோவடிகள் கண்ணகியைத் தெய்வப் பெண்ணாகக் காணும் கருத்துடையவராதலால் அவளுடைய திருமேனியின் அழகை வர்ணிக்காமல் அவ் அழகுக்கு ஏற்ற கோவலனைக் கொண்டே வருணிக்கின்றார். அத்தோடு கோவலனுடன் கண்ணகி சில காலம் இல்லறம் நடத்தினாள் என்று கூறும் இளங்கோவடிகள் மனையறம் படுத்த காதையில் கோவலனும் கண்ணகியும் சுருடல் ஓருயிர் என உள்ளத்தோடு உள்ளம் ஒன்றி இன்பம் துய்த்தனர் என்று கூறுகின்றாரே தவிர கண்ணகியின் காதலுக்குரிய ஊடலைக் கூறவில்லை இவ்விடத்திலும் கண்ணகி - கோவலன் ஆகிய இருவருக்குமுரிய காதல் உறவை கோவலன் சார்பிலேயே இளங்கோ விபரிக்கின்றார்.

‘கண்ணகி’ வழிபடுவதற்குரிய தெய்வம் என்னும் உண்மையினைச் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் காப்பியத்தில் வரும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின்

ந. உழகராசா

வாயிலாகவும் ஓவ்வொரு பாத்திரத்தின் மூலமாகவும் தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்திக் கொண்டே செல்கின்றார்.

கண்ணகியும் கோவலனும் மதுரைக்குச் செல்லும் போது அவர்களுக்கு வழித் துணையாகச் சென்ற கவுந்தியடிகள்

“தன் துயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடி
இன் துணை மகளிர்க்கு இன்றியமையாக்
கற்புக் கடம் பூண்ட இத்தெய்வமல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாம்கண் டிலமால்”

(சிலம்பு. அடைக்கலக் காதை 141 – 144)

என்று கூறுகின்றார். கொலைக்களக் காதையில் மாதரியின் வீட்டில் கோவலனும் கண்ணகியும் உணவு சமைத்து உண்ணுகின்ற இல்லற நிலையைக் காட்டுகின்றார் இளங்கோ. கண்ணகியும் கோவலனும் உணவு உண்டதைக் கண்ட ஜயை

“நல்லமுது உண்ணும் நம்பி ஈங்குப்
பல்வகைத் தோளியும் பண்டு நம் குலத்துத்
தொழுகன யாற்றினுள் தூமணி வண்ணகன
விழுமம் தீர்த்த விளக்குக் கொல்”

(கொலைக்களக் காதை 48 – 51)

என்று கண்ணகியை, கண்ணனின் துன்பத்தை யமுனையாற்றில் நீக்கிய நப்பின்னை என்னும் விளக்குப் போன்றவளோ! என விழிக்கின்றாள். இங்கும் கண்ணகியின் தெய்வத் தன்மையே காட்டப்படுகின்றது. கோவலன் பள்ளியறையில் கண்ணகியைப் பாராட்டுமிடத்து அவள் தெய்வக் கூறு பொருந்தியவள் என்ற கருத்தையே வெளியிடுகின்றான். குறிப்பாக கண்ணகையாரின் நெற்றி, புருவங்கள், இடை, கண்கள் ஆகியவற்றை முறையே சிவபெருமானின் சடையிலுள்ள பிறைத்திங்கள் காமனின்வில், இந்திரனின் வச்சிராயுதம், முருகப் பெருமானின் கைவேல் ஆகியவற்றோடு ஒப்பிட்டுப் புகழ்கின்றான் (சிலம்பு. மனையறம்படுத்த காதை 36 – 52) சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரியில் வேட்டுவ மகள் ஒருத்தி கண்ணகியை,

“இவளோ கொங்கச் செல்வி குடமலையாட்டி
தென்தமிழ்ப்பாகவ செய்தவக் கொழுந்து
ஒருமா மணியாய் உலகிற்கு ஒங்கிய
திருமா மணி.....”

(வேட்டுவ வரி 47 – 50)

என்று மெய்மறந்து போற்றுகின்றாள். இதன் மூலம் இவ்வுலகுக் கெல்லாம் ஒப்பற்ற தெய்வமகள் எனக் கண்ணகி, தெய்வத் தன்மை பெறுவதைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகார வழக்குரை காதையும் கண்ணகியைத் தெய்வ உருவில் காட்டுவதாக உள்ளது. கணவனை இழந்த கண்ணகி விரித்த கூந்தலோடும் இடையறாது நீரொழுகிய கண்களோடும், வீதியில் புரண்டமுததால் புழுதி படிந்த மேனியோடும் பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனை வாயிலை அடைந்த போது வாயிற் காவலன் அவளை - அவளது தோற்றத்தை

“அடர்த்தெழு குருதி அடங்காப் பசுந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை அல்லள்
அறுவர்க்கு இளைய நங்கை இறைவனை
ஆடல் கண்டு அஞ்சிய அணங்கு சூழுடைக்
கானகம் உகந்த காளி தாருகன்
பேருரங் கிழித்த பெண்ணும் அல்லள்”

(சிலம்பு.வழக்குரை காதை. 33 – 40)

என்று விபரிக்கின்றான். கண்ணகியின் பயங்கரமான தோற்றத்தைக் கண்டு அஞ்சிய வாயிற் காவலன், அவள் காளியல் லள்; கொற்றவையல்லள்; தூர்க்கையல்லள் என்று தடுமாறுவதினுாடாக கண்ணகியின் தெய்வத்தன்மை நிலை நிறுத்தப்படுகின்றது.

இளங்கோவடிகள் கண்ணகியை ‘அங்கன் உலகில் அருந்ததி அன்னாள்’ (மங்கல வாழ்த்து 63) என்று கூறுகின்றார். புகார் நகரத்துப் பெண்கள் ‘போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவு’ என்றும் ‘மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக் காதலாள்’ (மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் 26-28) என்றும் கண்ணகியின் தெய்வத் தன்மையினைப் போற்றுகின்றனர். மேலும் மதுரை மக்கள் வம்பப்பெரும் தெய்வம் (ஊர்சூழ்வரி 24) என்றும் கூறுகின்றனர்.

சிலப்பதிகார மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் தொடங்கி கட்டுரை காதை வரை தெய்வத் தன்மையுடன் துலங்கும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி, கண்ணகி வழக்குரையில் இல்லாத வஞ்சிக் காண்டத்தில் சேரமன்னால் கோயில் கட்டி வழிபடப்படுகின்றாள். சிலப்பதிகார வஞ்சிக் காண்டம் முற்று முழுதாக கண்ணகிக்கு கோயில் கட்டி விழா எடுத்த நிகழ்வுகளையே விபரிக்கின்றது. வஞ்சிக் காண்டத்தில்

(குன்றக் குரவையில்) இவளைப் போலும் ஒரு பெரிய தெய்வம் நம்குலத்துக்கு இல்லை எனக்கூறி குறமகளிர் வணங்குகின்றனர்.

செங்குட்டுவன், மதுரை நகர் அழியுமாறு சினத்தால் கொடிய தீயைப் பரப்பி நமது நாட்டினை அடைந்து வேங்கை மர நிழலில் தங்கியிருக்கும் கண்ணகித் தெய்வத்துக்குக் கோயில் எடுப்போம் அதற்காக ஏற்பாடு செய்யுமாறு கட்டளையிடுகின்றான்.

“மதுரை முதூர் நாகர் கேடுறக்
கொதியழல் சீற்றும் கொங்ககயின் விளைத்து
நன்னா டகணந்து நளிர்சீனை வேங்கைப்
பொன் அணி புது நிழல் பொருந்திய நங்கையை
.....
பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுந்தி
வேள்வியும் விழாவும் நாபொறும் வகுத்துக்
கடவுள் மங்கலம் செய்க”

(சிலம்பு.வாற்துக் காதை. 218 – 333)

ஆக, மொத்தத்தில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தெய்வ தன்மையுடைய வளாக காப்பியத்தில் மனம் வீசி பின்னர் அதற்குரிய முழுமையான வடிவத்தை வஞ்சிக் காண்டத்தில் பெற்றுக் கொள்கிறாள் எனலாம்.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியை விடவும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி தெய்வத் தன்மை கூடியவளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். காப்பியத்தின் தொடக்கத்திலேயே அவள் முற்பிறவியில் பரராச முனிவரது மகளாக இருந்தவள் என்றும் அவளது பெருமையை உலகு அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டே அவள் மானிட அவதாரம் எடுக்கின்றாள் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

பின்னர் காப்பியம் எங்கும் அவள் தெய்வத் தன்மையுடையவர்களாக அதாவது கற்புக்குரிய பத்தினித் தெய்வமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளாள். கண்ணகி வழக்குரை-வழக்குரைத்த காதையில் வாயிற் காலனின் விபரிப்பு மூலம் கண்ணகியின் தெய்வத்தன்மை வெளிப்படுகின்றது. (செய் 48 - 50)

சிலம்பை உடைத்து நீதியை நிலை நாட்டியவுடனேயே வழக்குரைக் கண்ணகியைப் பத்தினித் தெய்வமாகக் காட்டியுள்ளார் புலவர்

“பழையமனு நூல்மதிக்கும் பத்தினிதையை” (வழக்குரைத்த காதை 224)
“பத்தினிதையை பான்டியர் முன் பாரதமாய் வழக்குரைத்த

மெய்த்திடுமென் திருமயிலே மென்கனக நன்றானே
சீற்றாம லூாரெரிந்த ஒன்னுதலே ஓவியமே
நற்றிசையில் நடந்தவளே நாச்சியே காத்தருளாய்"

(வழக்குரைந்த காதை 225)

கண்ணகி வழக்குரையின் இறுதிப்பகுதியில் (குளிர்ச்சிக்காதையில்) மதுரையை ஏரித்த கண்ணகியைக் குளிர்ந்தருளுமாறு குளிர்ச்சி பாடப்படுகிறது. இடையர் சேரிமை அடைந்த கண்ணகியின் முலையில் இடையர்குலப் பெண்கள் வெண்ணையை அப்பினர் தீயானது இடைச் சேரியில் பரவாது காத்தருள வேண்டுமெனவும் வேண்டினர் இடைச்சியர் அழுது செய்விக்க முயல அவள் மறுக்கிறாள். காத்தருளுமாறு வேண்டிய பறைச்சேரி மக்களுக்குக் கண்ணகி அறிவுரை கூறுகின்றாள்.

"மாதுநல்லார் அவர்களுக்கு மாநிலத்தில் நீங்கள் சற்றும்
பேதமில்லை யெங்களுடைய பிறவிகள்தா னென்னு சொல்ல
ஏதுமாரு குறையுமில்லை எம்முடனே இரும்"

(குளிர்ச்சிக் காதை செய். 14.1-3)

என்றவாறு கூறி தீண்டாமையை ஒழிக்க வழிவகுக்கிறாள்.

கண்ணகி வழக்குரை குளிர்ச்சிக் காதையில் கண்ணகி உமாதேவியாகக் கருதப்படுகின்றாள். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக

பாராய் நீ என் நாயே பராசக்தி ஆனவளே
ஆராலுஞ் செய்த பிழை யத்தனையந் தான் பொறுப்பாய்
நேராக ஜிவ்வலகை நீகாத்துக் கொள்நாயே
நேரார்தம் புரமெரித்த நிமலனிட முள்ளவளே

(குளிர்ச்சிக்காதை செய். 32)

என்னும் செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம். மேலும்

பூண்ட வேளை பொறுப்பா யிருக்கவும்
ஆண்ட நோய்கள் அனுகாமற் காக்கவும்
ஈண்டு பூமியில் ஜவர் வாழ்ந் திருக்கவும்
ஆண்ட நாயகி அருள் செய்குவாயே 49)

என்று குளிர்ச்சிக்காதை முடிவடைவதைக் காணலாம்.

எனவே சிலப்பதிகார கண்ணகியிடமும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடமும் தெய்வத் தன்மை காணப்படுதல் அவ்விரு

பாத்திரங்களினதும் பொதுவான பண்பு எனலாம். அதே வேளை சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி இறுதியில் பொதுவாக பத்தினித் தெய்வம் என்னும் நிலையைப்பெற, கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி இந்துசமய வழிபாட்டில் முக்கியம் பெறும் தெய்வமாக வழிபடப் படுவதையும் குறிப்பிடலாம்.

மழை தரும் ஆற்றல்

ஒரு பெண் அவளது பத்தினித் தன்மை மூலம் மழை தரும் ஆற்றலைப் பெறமுடியும் என்னும் நம்பிக்கை தமிழ்ப் பண்பாட்டில் நிலவி வந்துள்ளது. இது பற்றித் திருவள்ளுவரும்

“தெய்வம் தொழாளின் கொழுநன் தொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”(குறள்.65)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் பின்வரும் பாடலடிகள் பத்தினிப் பெண்டிர் உள்ள நாட்டில் வானம் பொய்துப்போகாது, வளம் குன்றாது, வேந்தரது கொற்றமும் சிதையாது எனக் கூறுகின்றன.

“வானம் பொய்யாது வளம் பிழைப்பு அறியாது
நீணில வேந்தர் கொற்றம் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடு”(சிலம்பு.15:145 – 147)

‘கண்ணகியின் மழை தரும் ஆற்றல் என்பது தாய்வழிச் சமூக மரபின் எச்சமாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் சிலப்பதிகாரத்தில இடம்பெற்றுள்ளமையை உணர்தல் வேண்டும். தாய் வழிச் சமூக அமைப்பில் தீயையும் மழையையும் காற்கறையும் தம் ஏவலுக்கு உட்படுத்தும் ஆற்றல் பெண்ணுக்கு இருந்ததாக நம்பப்பெற்றது. இந்த ஆற்றல் புனிதத் தன்மை மிக்கதாகவும் தெய்வீகப் பண்பு உடையதாகவும் கருதப்பெற்றது. ஒன்றினை ஆக்குவதற்கும் அல்லது அழிப்பதற்கும் இந்த ஆற்றல் பயன்பட்டதோடு இந்த ஆற்றலைப் பெறுவதற்கும் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்குமான மந்திரச் சடங்கு முறைகள் மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ளன’ (சிலம்பு நா.செல்வராசு, 2013.பக்.73)

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் வரும் கண்ணகியினர், மழை தரும் ஆற்றலுடையவர் களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். கற்புடைப் பெண்கள் கூறினால் பெய்யும் மழையானது அவள் சீறினால் பெய்யாமல் பொய்த்துப் போகும் என்ற நம்பிக்கைக்குச் சான்றாக சிலப்பதிகார உரைபெறு கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

“அன்று தொட்டு, பாண்டியன் நாடு மழை வளம் கூறந்து, வறுமை எய்தி, வெப்பு நோயும் குருவும் தொடரக் கொற்கையில் இருந்த வெற்றிவேற் செழியன், நங்கைக்குப் பொற்கொல்லர் ஆயிரவரைக் கொன்று, களவேள்வியாற் விழவொடு சாந்தி செய்ய, நாடு மலிய மழை பெய்து, நோயும் துன்பமும் நீங்கியது”(சிலம்புதூரைபெறு கட்டுரை)

“கண்ணகியால் மதுரை ஏரிக்கப்பட்ட நாள் முதலாகப் பாண்டிய நாட்டிலே மழை பெய்யவில்லை. நிலம் வறண்டு போனது, மக்கள் வறுமை எய்தினர். வெப்புநோயும், கொப்புளங்களும் மக்களைத் தொடர்ந்து வாட்டின. இதனை அறிந்த கொற்கைச் செழியன் கண்ணகியின் கோபத்தைத் தணிக்க ஆயிரம் பொற்கொள்ளரைக் கொன்று, களவேள்வியால் விழா நடத்திச் சாந்தியும் செய்வித்தான். இதனால் கண்ணகியின் சீற்றமும் தணிந்தது. மழையும் பொழிந்து நோயும் துன்பமும் நாட்டை விட்டு நீங்கின.” (சிலம்புதூரைபெறு கட்டுரை)

இதனை அறிந்து கொங்கு இளங்கோசரும் கண்ணகிக்கு விழா எடுக்க அவர்கள் நாட்டிலும் மழைபொழிந்தது என்றும் பின்னர் இலங்கை கயவாகு வேந்தனும் சோழன் பெருங்கிள்ளியும் கண்ணகிக்கு விழா எடுக்க மழை பொழிந்து வளநாடு ஆகின என்பதையும் உரைபெறு கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரையிலும் கண்ணகி மழைக்குரிய தெய்வமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். இடையர் குல மாதர்கள்

மாகங்கள் எங்கு மிருண்டு பரந்த மழை

மாரிவந்து தழைக்க வேணும் (23)

“பிழைக்கும் படியில் வுலகுள்ளோர் களுக்காகப்

பெருமாரி வந்து பொழியவும் வேணும்” (24)

“தீமிதியென மழைபொழியத் தேசமெல்லாம் மிகத் தழைக்க

மழைவேணும் என்தானேய மதுரைநகர் தழைக்க வென்றார்” (26)

என்று மழைக்காகக் கண்ணகையை வேண்டுகின்றனர். பின்னர் மகளிர் வேண்டியதால் மழை பொழிந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. (27, 29, 36) கண்ணகியே பின்னாளில் மாரியம்மனாக மாறினாள் என்பதற்கு இப்பாடல்கள் சான்றாக உள்ளன. மட்டக்களப்பில் வழங்குகின்ற “கண்ணகியம்மன் மழைக்காவியம்” கண்ணகியை மழைக்குரிய தெய்வமாகவே காட்டுகின்றது

மரபை மதித்தல்

கணவனை மதித்து நடத்தல், வணிகர் குலத்தைப் போற்றுதல், சோழ நாட்டின் நீதிநெறியைக் கடைப்பிடித்தல், கணவனுக்கு உணவு

சமைத்துக் கொடுத்தல் போன்ற பல பண்புகளில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் ஒன்றுபட்டவர்களாக உள்ளனர். அதேவேளை மரபை மதித்தல் தொடர்பாக கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் காணப்படாத வேறு ஒரு பண்பும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடம் காணப்படுகின்றது.

போரின் போது அப்போரில் ஈடுபடாத மக்களைப் பாதுகாத்தல் அரசியல் அறம் ஆகும். இதனைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒன்றான புறநானூற்றில் காணலாம். பழந்தமிழ் நாட்டு மன்னர்களுள் ஒருவனான பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்பவன் பகை நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கும் முன் அந்நாட்டு மக்கட்கு விடுத்ததொரு செய்தியை - அதன் மேன்மையை நெட்டிமையார் என்ற புலவர் போற்றுகின்றார்.

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியடையீரும் பேணித்
தென்புலம் வாழ்ந்துக் கருங்கடன் இறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாதி தீரும்
எம் அம்பு கடிவிடுதும் நும் அரண்சேர்மின்”

(புறம் : 9)

பகைநாட்டில் வாழும் பக்களும், பகுப்போலும் பண்புடைய அந்தணரும், பெண்டிரும், நோயுடையீரும் பொன்போற் புதல்வரைப் பெறாதீரும் நுமக்குரிய பாதுகாப்பான இடத்தைச் சேர்வீர்களாக! எம் அம்பு விரைவில் பாயும் என்று கூறுகின்றான்.

இம்மரபை - அறப்பண்பைப் பேணுபவளாகச் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி காணப்படுகின்றாள். கண்ணகி பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்குரைத்து நீதியை நிலை நாட்டிய பின்பு மதுரையை ஏரிக்கக் கட்டளையிடுகிறாள். அப்போது,

“பார்ப்பார் அறவோர் பசுபத் தினிப் பெண்டிர்
முத்தோர் குழவியெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்
தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க!”

(சிலம்பு. வஞ்சினமாலை. 53 – 55)

என்று கூறுகின்றாள். அதாவது அந்தணர், அறவோர், பசு, கற்புடைய மங்கையர், முதியோர், குழந்தைகள் ஆகிய இவர்களை விட்டு விடுக! கொடுமை புரிந்த வேந்தனுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் தீயோரையே சுட்டுப் பொசுக்குக! என்று கட்டளையிடுகின்றாள்.

இன்று பகை நாடு என்றால் நோயாளிகள், சிறுவர்கள், பெண்கள் என்று எவரையுமே பாராது அழிக்கும் கொலைக் கலாசாரமுள்ள பண்பாட்டில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் மரபை -அரசியல் அறத்தை மதிக்கும் இத்தகைய மாண்பு போற்றுவதற்குரியது. கோவலன் கள்வனல்லன் என்பதை நிருபிக்க கோபாவேசத்துடன் நின்ற போதும் யார் யாரையெல்லாம் இரக்கத்திற்குரியவளாகக் கருதினாலோ அவர்களையெல்லாம் காக்க முயன்றாள். இதன் மூலம் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி உண்மையான நாட்டுப் பற்றை - தேச பக்தியை நேசிக்கும் தன்மையுடையவளாக இருந்தாள். எனவே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் காணப்படாத இப்பண்பு சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் தனித்துவமான இயல்பு எனலாம்.

தன்னைத் தானே தேற்றுதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் இயல்புகளுள் ஒன்றாக தன்னைத்தானே தேற்றும் பண்பு காணப்படுகின்றது. சிலப்பதிகார வஞ்சின மாலையில் பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்காடிய கண்ணகி பாண்டியன் இறக்க மதுரையையும் ஏரிக்கின்றாள். பின்னர் மதுரைவாழ் பெண்களும் ஆண்களும் தேவர்களும் மிக்க தவமுடையோரும் கேளுங்கள் என்கணவனைக் கொலை செய்த பாண்டியனையும் அவனது ஆட்சியையும் நான் சீரினேன் ஆதலால் என்மீது குற்றமில்லை என்று கூறுகின்றாள்.

“நான் மாடக் கூடல் மகளிரும் மைந்தரும்
வானக் கடவுளரும் மாதவரும் கேட்டமின்
யானமர் காதலன் தன்னைத் தவறிகழுத்த
கோநகர் சீரினேன் குற்றமிலேன்”

(வஞ்சின மாலை 39-42)

ஆக, கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி தான் புரிந்த வீரச்செயலைப் பற்றி எதுவுமே கூறவில்லை. அவ்வகையில் சிந்திக்கும் போது சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தன்னைத் தானே தேற்றும் இயல்புடையவளாக அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றாள் எனலாம்.

துயரை வெளிக்காட்டாமை

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி தனது கணவனைப் பிரிந்து துன்பமுற்றிருந்த வேளையில் கோவலனின் பெற்றோரிடம் தனது துயரை வெளிக்காட்டாது இருந்தாள் என்பதை கொலைக்களக்காதை கூறுகின்றது. இக்காதையில் கோவலனுக்கு உணவு சமைத்துக்

கொடுத்த பின்பு அதனை உண்டு மகிழ்ந்த கோவலன் கண்ணகியின் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறுகின்றான். அவ்வேளையில் கண்ணகி கோவலனின் பெற்றோருடன் தன் துன்பத்தை மறைத்துத் தான் நடந்து கொண்டமையைக் கூறுகின்றாள்,

“பெருமகள் தன்னொடும் பெரும்பெயர்த் தலைத்தாள்
மன்பெருங் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
முந்தை நில்லா முனிவிகந்தனனா” (கொலைக்களக் காதை 74-76)

எனவே மிகையான துன்பம் உற்று இருந்தவேளையிலும் அத்துன்பத்தைக் கோவலனின் பெற்றோரிடம் கூறாமல் இருந்தமை அவளது நல்லியல்பென்றே கூறலாம். இப்பண்பு கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் காணப்படவில்லை.

கடிந்து ஒழுகுதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் இயல்புகளுள் ஒன்றாகக் கணவனின் நடத்தையைச் சுட்டிக்காட்டும் பாங்கு உள்ளது. சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி கோவலனுக்கு உணவு சமைத்துக் கொடுத்த பின்பு அவளது நல்ல இயல்பினைக் கோவலன் புகழுகின்றான். அப்போது கண்ணகி அவனிடம் போற்றுதற்குரியதல்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தீர்! நானோ தங்கள் மனக்கருத்துக்குச் சிறிதும் மாற்றமில்லாத வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆதலால் மதுரைக்குப் புறப்படுக என்றவுடன் புறப்பட்டேன்,

“போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும்
மாற்றா உள்ள வாழ்க்கையே நாதலின்
ஏற்றிறுந் தனன் யான்”

(சிலம்பு.கொலைக்களக்காதை 81-83)

என்று கூறுகின்றாள். இவ்வாறு கண்ணகி கூறிய பின்பும் கோவலன் அவளை வாழ்த்துகிறான். எனவே சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி கோவலனின் நடத்தையை நேரிலே கடிந்து ஒழுகும் பண்புடையவளாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

குலப் பெருமையை மதித்தல்

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் வணிகர் குலத்தின் பெருமையை மதிக்கும் இயல்பு காணப்பட்டது. ஆனால் சிலப்பதிகாரத்தில் இத்தன்மையைக் காணமுடியவில்லை. கண்ணகி வழக்குரை மாதவி அரங்கேற்றுக்காதையில் வரும் மூன்று

செய்யுட்கள் (செய. 324 - 326) கண்ணகியின் இப்பண்பினைக் கூறுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் நடன அரங்கேற்றத்தில் கலந்துகொண்ட கோவலன் மாதவியின் அழகில் மயங்கி நின்றான். நாடக நூல்கள் கணிகையர்க்கு விதித்த முறைப்படி தலைவரிசையாக மாதவி பெற்ற ஆயிரத்து எண் கழஞ்சு பொன்னை விலை கொடுத்து வாங்குவோர் மாதவிக்கு மணமகனாக ஆவார் (அரங்கேற்றுக்காதை 160 - 166) என்று மாதவியின் தாய் சித்திராபதி கூற கோவலன் அதனைப் பெற்று மாதவியை அடைந்து கொள்கிறான். (167 - 175) இந்நிகழ்விற்கும் கண்ணகிக்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.

ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையில் மாலையைப் பெற்றுக் கொண்ட கோவலனை யானைமீதேற்றி ஊரை வலம் வந்தனர். அப்போது கண்ணகி, கோவலன் செய்த திருமணத்தைக் காண என்னதவம் செய்தேனோ என்று கூறுகின்றாள். அத்தோடு பாளைகளைக் கொண்டு நிறைகுடம் வைத்து மகிழ்ந்து நின்றாள். கற்புரம் ஏரியவைத்து அன்னநடைத் தோழியர்கள் ஆலாத்தி ஏந்தி நின்றனர். அப்போது மணிமாலையைச் செம்மையுடன் கொண்டு சென்றனர்.

என்ன தவஞ்செய்தேனென் றெழில்பரப்பும் பாளைகளும்
பொன்னிலங்கு நிறைகுடமும் பொருந்தவைத்துப்புமாரி
கன்னமுறப் பொழிந்திடவே கற்புரத்தால் வலம் பெறவே
அன்ன நடைத் தோழியர்கள் ஆலாத்தி ஏந்தி நின்றார்.

(செய். 25)

ஆலாத்தி ஏந்தி நிற்க அந்தமறு வகன்று சென்று
ஞாலத்தை ஒருகுடைக்கீழ் நலமாக வேபுரந்தோன்
காளமுகில் வளவர்பிரான் கனபடைசூழ் அகமச்சர்களும்
சீலமிகு மணிமாலை செம்மையுடன் கொண்டு சென்றார்

(செய். 26)

கோவலனும் கண்ணகியும் வணிகர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கோவலன் மாதவியின் மாலையை விலை கொடுத்து வாங்கியமையையும் அவனை யானை மீதேற்றி வலம் வந்தமையையும் பெருமையாக நினைத்துக் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி சந்தோஷமடைவதன் மூலம் வணிகர் குலத்தின் பெருமையை மதிக்கும் அவளது இயல்பு புலனாகின்றது.

பரிவு காட்டுதல்

கண்ணகி வழக்குரையிலுள்ள ‘பொன்னுக்கு மறிப்பு’ காதை, சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியை விடவும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி பரிவு காட்டும் பண்பைக் கொண்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியும் தன் கணவனான கோவலன் மாதவியிடம் பொருட்களை இழந்து மீண்டும் திரும்பி வரும் போது புது வாழ்வைத் தொடங்கும் பொருட்டு ஒற்றைக் காற் சிலம்பைக் கொடுத்து உதவுகின்றனர்.

ஆனால் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லாததாகவும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் தனித்துவப் பண்பாகவும் மாதவிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொன்னைக் கோவலன் கொடுக்கத் தவறி (கொடுக்க முடியாமல்) நிற்கும் சந்தர்ப்பத்தில் தனது ஆபரணங்களைக் கொடுத்து உதவும் பண்பு தெரிகின்றது.

கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவியுடன் சேர்ந்திருக்கும் கோவலன் மாதவிக்கு அவ்வப்போது பொன் கொடுப்பது வழக்கம். கொடுக்கும் பொன்னைப் பெற்றுக் கொள்வதில் மாதவியின் தாயான சித்திராபதி மிகவும் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பாள். ஒரு தடவை கோவலன் பொன் கொடுக்கத் தவறும் போது சித்திராபதி பொன்னைப் பெற்றுத் தருமாறு மாதவியைக் கட்டாயப்படுத்துகிறாள். ‘சொல்லுவேன் நான் எப்படி’ (பொன்னுக்கு மதிப்பு 15.1) என்று மனம் கூசும் மாதவி பின் கோவலனிடம் தாயின் கட்டாயப்படுத்தலையும் பொன் கொடுக்க வேண்டியதையும் கூறுகின்றாள். அதற்குக் கோவலன் இம்மாத இறுதிக்குள் தப்பாமல் கப்பல் வரும். தருவதற்கு இசைந்த பொன்னைத் தருவேன் (செய். 18) என்று கூற ‘ஏதற்ற என்தாயார் என்னை மிகச் சினக்கலுற்றார் கோதற்ற புகழ் புனையுங் கோவலரே’ (கண்ணகி வழக்குரை:பொன்னுக்கு மறிப்பு, செய்யுள்:19:4) என்று மாதவி கூறினாள். இதனைக் கண்ட ஒரு பெண் கண்ணகியிடம் சென்று கூறிய போது கண்ணகி மனம் வருந்தி, தனது ஆபரணங்களைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு இரு கண்களிலும் நீர் சொரிய அழுகிறாள். (செய். 23,24) அத்தோடு,

“கூறுமவற் கின்னம் கோச்சிலம் பொன்று
கொள்ளுவா ருண்டாகிற் குவலயந் தன்னில்
நூறு வயது புகுதுமளவும்
நோகாமலாக வாழலாமே,
ஏறு புகழ் சேருங் கோவலனாரை
யின்று போல் மாதவியார் தள்ள வேண்டாம்

ஆறு வருஷங் தனக்கு நான் இன்னம்
அடைவுடன் பூண்ட பணி கொடுப்பேனே;

(செய். 26)

என்று உதவி செய்யவும் துணிகின்றாள். எனவே சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடம் இல்லாத கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் காணப்படும், இவ் வியல் பு அவளது தனித் தன் மையை வெளிப்படுத்துகின்றதெனலாம்.

ஆலோசனை கூறுதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடம் காணப்படாத அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் மிகவும் முக்கியமான இயல்புகளுள் ஒன்றாக ஆலோசனை கூறும் பண்பு காணப்படுகின்றது. கண்ணகி வழக்குரையில் உள்ள அடைக்கலக் காதையில் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் ஆலோசனை கூறும் பண்பு தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. இவ் இயல்பு கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணயையும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியையும் வேறுபடுத்தி நோக்கவும் உதவுகின்றது.

மாதவியிடம் பொருட்களை இழந்த கோவலன் கண்ணகியுடன் மதுரை செல் கின்றான். அங்கு இடையர் தெருவில் உள்ள இடைச்சியம்மையின் வீட்டில் இருவரும் தங்கி இருக்கின்றனர். சில நாட்கள் சென்ற பின்னர் கோவலன் கண்ணகியிடம் இடைச்சியம்மையின் உணவை உண்டு காலங்கழித்தல் சிறந்ததன்று(அடைக்கலக்காதை செய். 31) ஆதலால் தமது நிரந்தர சீவியத்திற்கு ஒருவழி காணல் அவசியமெனக் கூறுகின்றான். அப்போது கண்ணகி கோவலனின் கூற்றை ஏற்று தனது காற்சிலம்பை விற்று வருமாறு கூறுகின்றாள் (மேலது.செய்.34) அதற்குக் கோவலன் தனக்கு அத்தகைய வியாபாரத்தில் பழக்கமில்லையென்றும் காற்சிலம்புக்கு விலை மதிக்க முடியாது என்றும் கூறுகின்றான் (மேலது.செய். 38)

அதற்குக் கண்ணகி செட்டிக்கு வியாபாரம் கற்கவேண்டிய தொழிலில்லையென்று அவனைத் தேற்றுகின்றாள்,

“..... ஏது சொன்னீர் என் கணவா
தனக்கடுத்த தொழில் செய்யத் தானறியேன் என்பாரோ
அனைத்துலகும் அறியாதோ ஆய்ச்சியிடுங் சோறுண்கை
மனத்தில் இவை நினையாமல் வாணிபமே போய் வாரும்

(அடைக்கலக்காதை செ. 39)

பின்னர் கோவலனார் “மதுரையிலே மணிச்சிலம்பை மாறும் வகை சொல்லுமென்றார்” அதன் பின்னர் கண்ணகி பல்வேறு ஆலோசனைகளைக் கூறுகின்றாள். எப்போதும் சிவபெருமானை வணங்கிக் கொள்ள வேண்டும். மதுரையைக் கடந்து வேறு இடத்துக்குச் செல்ல வேண்டாம்(க.வ.அடைக்கலக்காதை.செய்.43), விலை மாதர் கொடுமையில் அகப்படாதிருத்தல் வேண்டும் (மேலது.செய்.44), தட்டானை அண்ட வேண்டாம் (மேலது.செய்.49) அன்பான வார்த்தை சொல்லி சிலம்பை விற்க வேண்டும் என்று பல ஆலோசனைகளைக் கூறுவதோடு எதிர்ப்படும் துர் நிமிர்த்தங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றாள்.

“தட்டானை யண்டாதே சார்ந்துறவு பேசாதே
எட்டாத மங்கையர்கள் இருப்பிடத்தே செல்லாதே
முட்டாக வார்த்தை சொல்லி முன்னதிகம் பேசாதே
செட்டாக வார்த்தை சொல்லிச் சிலம்பை விற்று வாருமென்றாள்”

(செய் 49)

“காகமுடன் சாகரபெண்ணாய் கழுதை ஒந்தி நரியுடனே
நாகமிகவ இடமாகில் நற்கருமம் பலியாது
மேகம் மின்னி யிடியிடித்தல் மழைபெய்தல் இடது தும்மல்
ஆகி வந்தால் என்கணவா அடியிடவு மாகாதே”

(செய். 51)

மொத்தத்தில் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி ஆலோசனை கூறுகின்ற அறிவும் அனுபவ முதிர்ச்சியும் துணிவும் பெற்று சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடமிருந்து வேறுபட்டு நிற்பதனைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

செய்ந்நன்றி மறவாமை.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி செய்ந்நன்றி மறவாத இயல்புடையவளாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளாள். கண்ணகி வழக்குரை அம்மன் கனாக் கண்ட கதையில் இவ்வியல்பு வெளிப்படுகின்றது.

இடைச்சியம்மையின் வீட்டில் தங்கியிருந்த கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி, கோவலன் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவத்தைத் தனது கனவின் மூலம் அறிந்து அக்கனவினை இடைச்சியம்மையிடம் கூறி நல்லமூறையில் பாதுகாத்து வைத்திருந்து எனக்காத்த உனது பட்டி தளைக்க வேண்டுமென்றும் பாலாறு பொங்க வேண்டுமென்றும் அவளுக்கு நன்றியும் வாழ்த்தும் கூறுகின்றாள்.

.....

கட்டழுகு கோவலரைக் கண்டலது இங்குவரேன்
இட்டமுடன் வைத்திருந்து எனைக்காத்த ஆய்ச்சியம்மே
பட்டி தனைத்திடு நீ பாலாறு பொங்கிடு நீ

(அம்மன் கனாக்கண்ட கதை செ. 208)

“பாலாறு நெய்யாறு பசுவுண்டாய் ஈடேறக்
காலாற என்கன வைத்துக் காத்திருந்த ஆய்ச்சியம்மே
நாலாறு நாறிகையில் நான் செய்யும் புதுமை கேள்விர்
சேலாறு வயல்மதுரைத் திருநகர்க்கே போய்வாறேன்”

(மேலது செய். 209)

என்று கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர் கூறுவதனுாடாக கண்ணகியின் நன்றி மறவாத இயல்பு வெளிப்படுகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரை உயிர் மீட்புக் கதையில் கண்ணகியின் செய்ந்நன்றி மறவாத இயல்பு வேறொரு வகையில் புலப்படுகின்றது. கொலையுண்டு கிடந்த கோவலனைக் காட்டும் பள்ளிக்கூடச் சிறுவருக்கு மோதிரம் இடுவேன் என்று கூறி பின் அச்சிறுவன் கோவலனைக் காட்டியதும் (உண்மையில் வலிய துன்பமும் மிகுந்த சினமும் மிக்க வேளையில்) சொல்லியபடி மோதிரம் இடுகிறாள். (உயிர் மீட்புக்கதை செய்.

252 – 254)

எனவே கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி செய்ந்நன்றி மறவாத இயல்பு மிக்கவள் என்று கூறலாம்.

தீவிர உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியுடன் ஓப்பிடும்போது கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி தீவிர உணர்ச்சி கொண்டவளாகக் காணப்படுகின்றாள். கோவலன் கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்து கொள்கின்ற போதும் பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்காடுகின்ற போதும் மதுரையை ஏரித்த போதும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் இவ்வியல்பு துல்லியமாகத் தெரிகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி, பாண்டிய மன்னனுடன் உரையாடும் போது நிதானமுடையவளாக நடந்து கொள்கின்றாள். அவள் பாண்டிய மன்னனைப் பற்றி அதிகம் இழித்துக் கூறவில்லை. “செம்மையின் இகழ்ந்த கோல் தென்னவன்” (சிலம்பு. துன்பமாலை 44), மன்பதை பழிதூற்ற மன்னவன் தவறு இழைப்ப (சிலம்பு. துன் 50) தீவேந்தன்

(சிலம்பு. துன் 71) “இறைமுறை பிழைத்தோன்” (சிலம்பு. வழக்குரைகாதை 26) “தேரா மன்னா” (சிலம்பு. வழி. 49) நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே (சிலம்பு. வழி. 66) என்று குறிப்பிட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட நிலையில் நின்று கொண்டே கண்ணகி தனது சீற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனை மன்னாகவே கருதவில்லை. பாண்டிய மன்னனின் அறிவினை கேள்விக்கு உட்படுத்துகின்றாள். மதிப்புக் குறைவான சொற்களால் மன்னனை இழித்துரைக்கின்றாள். துன்பப் பட்டவர்களுடைய கண்ணீர் செல்வம் மிக்க படையையும் அழிக்கும் என்பதைப் பூழியனே நீ அறியவில்லையோ (க.வ.காதை செ. 120) எனக்கேட்கிறாள். அத்தோடு நீதி முறைமை உனக்குத் தெரியாதோடா, வள்ளுவரின் நீதி நூல் படிக்கவில்லையோ என்றும் கேட்கிறாள்.

ஏதுமறி யாதவன் நீயலவோ என்றாள்

இன்றுகனையும் உன்மதுரை கயயுஞ் சுடுவே என்றாள்
 நீதிநூல் வின்முறைமை யில்லையோடா வென்றாள்
 நீயரசனல்ல நெரு நெட்டுரன் என்றாள்
 ஆதிபக வன்மதகல வள்ளுவன் உரைத்த
 அருந்தமிழ் படித்ததிலை யோடா நீ யென்றாள்
 மாதர் இவள் ஆமெனப் பகர்ந்தது பொறுத்தேன்
 மற்றுமன்ன ராகிலிவள் தனத்தை அரியாரோ

(செய். 187)

மேலும் அவள் “மோட்டர்சே” (க.வ. வழக்குரைத்த காதை. செய். 104.4) “பூழியனே” (செய். 121.1) என்றும் “மானபங்கம் பாராத வழுதி” (செய். 34.4) “தேசமெங்கும் பழிபடைத்த தென்னவன்” (செய். 35) என்றும் “பாரிலரசர்கள் முன்னே பழிபடைத்தாய் பாண்டியனே” (செய் 93) என்றும் கூறி இழிந்த சொற்களால் தனது தீவிர உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

அத்தோடு நின்றுவிடாமல் காவலாய் இருக்கின்ற வேலியே பயிரை அழித்தால் நல்லதோ என்றும் தட்டானின் சொல்லை நம்பிக் கெட்டவன் என்றும் கூறுகின்றாள்.

ஒலமென வந்துலகில் ஒருக்கியின் இடர் ஒழிந்த
 மாலினுரை கேட்டிலையோ மதிக்குலத்து மன்னவனே
 காலியுடன் கள்வர்வந்து புகுதாமற் காவல் நின்ற
 வேலிபயிர் தனையழிந்தால் விளையுமோடா மன்னவனே
 (வழக்குரைத்த காதை செ. 124)

விடுமனதில் வியாகுலத்தை மெய்யகற்றிப் பொய்யுரைக்கும்
கெடுமதிசேர் தட்டான்சொல் கேட்டுநம்பிக் கெட்டவனே
சுட்ரிலங்கு மழுவதனாற் துணிந்து இரு கூறாகப்
படுவணிகர் கோவலற்குப் பழி அமைத்தாய் பாண்டியனே (செய் 176)

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி இவ்வாறு சூறியதனால் மன்னனால்
கண்டிக்கவும் பெறுகின்றாள். எனவே சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியுடன்
ஒப்பிடும்போது இக்கண்ணகி தீவிர உணர்ச்சியுடையவளாக உள்ளாள்
எனலாம்.

அற்புதங்கள் நிகழ்த்துதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது கண்ணகி
வழக்குரைக் கண்ணகி அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவதில் வலிமை பெற்று
விளங்குவதைக் காணலாம். இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் வரும்
கண்ணகி இறந்த கோவலனை உயிர்பெற வைத்தல், சிலம்பை
வீசியெறிந்து பாண்டியனை இறக்கச் செய்தல், மார்பைத்
திருகியெறிந்து மதுரையை ஏரித்தல் போன்ற தெய்வீக அற்புதச்
செயல்களைச் செய்கின்றனர். ஆனால் இவற்றை விடவும் அல்லது
இச்செயல்களை கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி அற்புதத்
தன்மையுடன் நிகழ்த்தி அவற்றில் வெற்றியும் பெற்றுத் திகழ்கின்றாள்.

கொலை செய்யப்பட்டுக் கிடந்த கோவலனைக் கட்டியமுது உயிர்
பெற்றெழுமாறு சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி சூறியபின் கோவலன்
உயிர்பெற்று எழுகிறான். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கோவலன்
அவ்வாறு உயர் பெறவில்லை. இருதுண்டங்களாகப் பிளவுண்டு
கிடந்த கோவலரை இருக்கயினாலும் அணைத்து கண்ணீரினால்
நீராட்டி விண்ணை நோக்கி கை நீட்டுகின்றாள், அப்போது அவளது
கையில் பொன்னூசி வந்து விழுந்தது. (உயிர்மீட்புக் கதை செ.285)
பின்னர் தனது சேலையிலிருந்து ஓர் இழையை எடுத்து ஊசியிற்
கோர்த்து எழுந்திடுவீர் எனக்கேட்கிறாள். (செய். 286 - 289) கோவலன்
உயிர்பெற்று எழுகின்றான். (செய். 290) அத்தோடு கோவலனின்
மூலம் கொலைக்கான காரணத்தையும் கேட்டறிந்து கொள்கின்றாள்.
இது கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் அற்புதங்கள் நிகழ்த்தும்
சக்தியினையே புலப்படுத்துகின்றது.

மேலும் ஓரிடத்தில் (வழக்குரைத்த காதையில் செ. 198 - 201)
கோவலனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிலம்பு அரண்மனையிலே
உள்ளது. அது உன்னுடையதென்றால் நீயே அழையும் என்று
மன்னனின் மந்திரிமார் கூற என் காற்சிலம்பே யானாக்கால் யான்

அழைத்தால் வருவதென்று சிலம்பை அழைக்கிறாள். சிலம்பு கையில் வந்து ஏறுகின்றது. இதுவும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியின் அற்புதம் நிகழ்த்தும் திறனுக்கு ஒரு சான்று எனலாம்.

மொத்தத்தில் கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர் கண்ணகியை இந்து சமய பண்பாட்டுக்குரிய சக்திவாய்ந்த தெய்வமாக ஆக்கியுள்ளமையினால் இந்து சமயத்தில் முக்கியம் பெற்று விளங்கும் அற்புதம் நிகழ்த்தும் முறையியலை கண்ணகி பாத்திரத்திலும் துலங்க வைத்துள்ளார் என்று கூறுவதில் தவறில்லை.

பரத்தமையைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி எந்த இடத்திலும் மாதவியின் பெயரைச் சுட்டி பரத்தமையைக் கூறவில்லை. ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி பல இடங்களில் மாதவியின் பெயரையும் கோவலனின் பரத்தமை சார்ந்த ஒழுக்கத்தையும் கூறுகின்றாள். இதனுடாகப் பரத்தமையைச் சுட்டிக் காட்டும் பண்பு கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் உண்டு எனலாம்.

கண்ணகி வழக்குரை ஆசிரியர் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டிக்கும் நோக்குக் கொண்டவர் என்பதை அந்நூலைப் படிக்கும் போது தெரிகின்றது. இந்நோக்கத்தை அவர் கண்ணகி பாத்திரத்தினுடாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கண்ணகி வழக்குரை ‘வழிநடை’ யில்,

“சொல்லரிய மாதவியின் துவக்கிலக்கப்பட்டது போல்
வல்லியர்குங் குமச்சேற்றில் வளர்ந்தெழுந்த தனபார
மெல்லியரைக் கண்டாற்கால் மதுகரவிட்டும் வாரிரோ” (செய். 176)

என்று கோவலனாரின் பரத்தமையைக் கூறுகின்றாள்.

பின் வழிநடையில் பல பகுதிகளைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கையில் வைகையாற்றின் சிறப்பினைக் கோவலன் கண்ணகியிடம் காட்டுகின்றான். அப்போது கண்ணகி,

“பெருமானே உன்னுடைய பெண்ணினல்லார் மாதவியார்
கிருநாளைப் புனலாட ஒழுகு பன்னீர் நீரல்லவோ
மருவாடும் மலரில் வண்டு மருவுதற்கு வரவுகண்டீர்
திருவாளைவகைசெய்யும் திறம் எனக்குத் தெரியாதே”

எனக் கோவலனிடம் மாதவியின் உறவை நினைவுட்டுகின்றாள். கண்ணகி வழக்குரை உயிர் மீட்புக் கதை, வழக்குரைத்த காதை என்னும் பகுதிகளிலும் கண்ணகியின் பரத்தமையைச் சுட்டிக் காட்டும்

பண்பு காணப்படுகின்றது. ‘பழிக்கும் பரத்தையரோ’ (உயிர் மீட்புக்கதை செய். 279.8) “மாதவிக்குப் பொருள் தோற்று” (வழக்.செய்.116.1) என்னும் கூற்றுக்களைக் கூறலாம்.

கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி மாதவியின் பரத்தமை பற்றிக் கூறுகின்ற அதேவேளை கொல்லப்பட்டுக் கிடந்த கோவலனை கண்டு அழும்போது “ஆடும் மாதவிக்காரிது சொல்லுவார்” (உயிர்மீட்புக் கதை. செய். 280) என்றும் “மாதவியாரிது கேட்டால் வலிந்து கொன்றார் என்னாரோ” (உயிர் மீட். செய். 288) “மாதவிதனை விட வந்த தன்மையோ” (உயிர்மீட். செய். 272) என்றும் கூறுகின்றாள். இக்கூற்றுக்கள் மாதவியை ஒதுக்காத கண்ணகியின் வித்தியாசமான பண்பையும் புலப்படுத்துகின்றன. இத்தன்மையான கூற்றுக்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை.

முற்கூறிய இயல்புகளை விடவும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி வேறு சில தனித்துவமான பண்புகளையும் கொண்டவளாகக் காணப்படுகின்றாள். இவள் சிவனை வழிபடுபவளாகவும் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவளாகவும் உள்ளாள். இன்றுவரை கண்ணகி இந்துசமய வழிபாட்டில் முக்கியமான தெய்வமாக இருப்பதைக் காணலாம். அத் தோடு வேப் பிலையைக் கையில் வைத்திருப்பவளாகவும் (அம்மன் கனாக் கண்ட கதை. செய்.11) காணப்படுகின்றாள். இத்யாதியான இயல்புகள் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடம் இல்லை.

மொத்தத்தில் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியினதும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியினதும் இயல்புகளை ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து. சில இயல்புகள் பொதுவாகவும் வேறு சில இயல்புகள் தனித்துவமானவையாகவும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றமையினைக் காணலாம்.

தெய்வநிலை அடைதல், கனவு காணுதல், வஞ்சினம் கொள்ளுதல், பழித்தெட்டல், நீதிக்காகப் போராடுதல், கணவனின் கையாலாகாத நிலையைக் கண்டு உதவுதல், இல்லறக் கடமைகளைப் புரிதல் என்பவை கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகிக்கும் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிக்கும் பொதுவான பண்புகளாக உள்ளன. கோவலனது தீய ஒழுக்கத்தை நேரடியாக கடிந்து கூறுதல், கோவலனைப் பிரிந்திருக்கும் போது தனது துயரை அவனது பெற்றோரிடம் காட்டிக்கொள்ளாமை முதலான குணநலன்கள் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியிடம் மட்டும் காணப்படும் தனித்துவப் பண்புகளாக காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த இவள் கோவலன் மாதவிக்குக் கொடுக்கப் பொன் இல்லாது இருக்கும் போது அதனை வேறொரு பெண்ணின் மூலம் அறிந்து பொன் கொடுத்து (தன் ஆபரணங்களைக் கொடுத்து) உதவுதல், இடைச்சியம்மையிடம் தங்கியிருந்து வாழ்ந்தமைக்காக அவளுக்கு நன்றி கூறுதல், கோவலன் கொலை செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இடத்தைக் காட்டிய சிறுவனுக்கு மோதிரம் அணிவித்தல், செய்ந்நன்றி மறவாதவளாயிருத்தல், கோவலனுக்கு ஆலோசனை கூறுதல், பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்காடும் போது கையில் ஒற்றைச் சிலம்புடன் குளையையும் (வேப்பிலையையும்) வைத்திருப்பதோடு மன்னனை மோட்டரசன் போன்ற இழிசொற்களாலும் தூற்றுதல், வணிக குலத்தின் பெருமையை மதித்தல், அற்புதங்கள் நிகழ்த்துதல் முதலான குணங்கள் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகியிடம் மட்டும் காணப்படும் தனித்துவமான பண்புகளாக உள்ளன.

பொதுவாகக் கூறும் போது சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிக்கும் கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகிக்கும் இடையே பொதுவான பண்புகள் சிலவும் தனித்துவமான பண்புகள் பலவும் காணப்படுகின்றன. அதாவது இருநூல்களிலும் வருகின்ற கண்ணகி பாத்திரத்தில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

நிற்பதைக் காணலாம் கனவனை இழந்த பெண்கள்
விதனைக்கோலும் பூண்டு. நீர் நிலைகளில் நீாடி பாவம் போக்கித்
சிழும் பாலிகளாக ஜக்கப்பட்டிடுநீத் அதிகார அடக்குமுறைப்
நெய்க்கூடு மாபு இலங்கோவடிகளின் காலத்திலும் அகற்குப்பினர்
கனவன்கள் வழக்குறை பாசிரியரின் காலத்திலும் பேரவைகளை
உடைப்பட்டுள்ளது என்பதைப்போல் இவ்விடிரு காலத்திலே
நிப்பிட்டுள்ள கனவு உணர்வதற்கிடையிடு.

வேறுத் தட்டுக்களை மதித்தார்

பில்லஞ்சு வட்டுக்களை மேற்கொள்கின்றவர்களாகவோ நாலால்துடு
பளிவிடை செய்கின்றவர்களாகவோ எழுத்துகளை அநை
பெற்றுக்கோடுத்து : வளர்க்குவிடுகின்றவராகவாகவும் சபை
பேண்மைகள் கட்டுமைத்திருந்தது இருத்தங்களும் பேண்மைகளும்
கிருஷ்டாம் பட்டமாகப் பார்க்கப்பட்ட விளைக்கூடியமுடிவு
அதிகாரத் தன் பை இயல்லாமல் கொடுக்கின்றது

இயல் : நான்கு யந்துள்ளவையிலையும் கீல்வுமும் கனவன்கி வழக்குமிடுவது முன்விடுவது முன்விடுவது

உற்றுகின்றவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளர் வாயிலாக
கனவனின் தயவில் பங்கெடுப்பதன் முறைம் முறையும் பண்டு
உடுபுக்கேற்ப கனவனுக்குப் பெய்ய வேண்டும் உணவு ஏதும்
ஏர்க்க வேண்டுக்கும் கட்டம் உள்ளிட்ட இல்லாத
நடவடிக்கைகளுக்குப்பார்வை முறைம் இவ்விரு கனவனங்களிலும்
இடுப்பிடுப் பொன்றுக்கின்றது

சிலப்பதிகாரக் கோளைக்களைக் காலத்தும் கனவன்கி ஒம் சும்
அடைக்கலக் காலக்கும் கனவன்கியின் உணவு சூல் சஞ்சு
நீருமையைக் காறுவையாக உள்ளன சிலப்பதிகாரக் கனவன்கி த
கோவலனும் பூமிக்கண விட்டுப் பறப்படு நெடுவுறி கடந்து தான்
நகரை அடைகின்றனர் அந்தே இனாய்க் குல மகளான மாத்தியில்
வாட்சியடிகள் கனவன்கியை அடைக்கவுடன் தீதுபிரிவு
உடலைப் படித்து கனவன்கியிலிருந்து விடுவது சுமை சுமை
நீருமையைக் காறுவையாக உள்ளன சிலப்பதிகாரக் கனவன்கி த
கோவலனும் பூமிக்கண விட்டுப் பறப்படு நெடுவுறி கடந்து தான்
நகரை அடைகின்றனர் அந்தே இனாய்க் குல மகளான மாத்தியில்
வாட்சியடிகள் கனவன்கியை அடைக்கவுடன் தீதுபிரிவு
உடலைப் படித்து கனவன்கியிலிருந்து விடுவது சுமை சுமை
நீருமையைக் காறுவையாக உள்ளன சிலப்பதிகாரக் கனவன்கி த
கோவலனும் பூமிக்கண விட்டுப் பறப்படு நெடுவுறி கடந்து தான்
நகரை அடைகின்றனர் அந்தே இனாய்க் குல மகளான மாத்தியில்
வாட்சியடிகள் கனவன்கியை அடைக்கவுடன் தீதுபிரிவு
உடலைப் படித்து கனவன்கியிலிருந்து விடுவது சுமை சுமை
நீருமையைக் காறுவையாக உள்ளன சிலப்பதிகாரக் கனவன்கி த
கோவலனும் பூமிக்கண விட்டுப் பறப்படு நெடுவுறி கடந்து தான்
நகரை அடைகின்றனர் அந்தே இனாய்க் குல மகளான மாத்தியில்
வாட்சியடிகள் கனவன்கியை அடைக்கவுடன் தீதுபிரிவு
உடலைப் படித்து கனவன்கியிலிருந்து விடுவது சுமை சுமை

அறிமுகம்:

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகிவழக்குரையிலும் வரும் பிரதான பெண் பாத் திரங்களுள் ஒன்று கண்ணகி; மற்றொன்று மாதவி. சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் கண்ணகியை கற்புக்கரசியாகப் படைத்துள்ள அதேவேளை மாதவியை இழிவுபடுத்தாது கலையரசியாகவும் ஒரு நெறிப்பட்ட வாழ்வை வாழ முற்பட்டவளாகவும் படைத்துள்ளார்.

“இளங்கோவடிகளின் நடு நிகலமையும், வாழ்க்கையை உணர்ந்து தெளிந்த தெளிவும் மாதவியைக் காத்தன என்று கூறுமாறு இன்று சிலப்பதிகாரம் விளங்குகின்றது. கண்ணகிக்கு அடுத்த நிகலையில் பெண்ணணங்காய்க் கற்புச் சுட்ராய் மாதவியைக் காணமுடிவதற்குக் காரணம் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகளின் விழுமியப் புலமையே ஆகும். திறன் அழியாத ஒவியக் கலைஞர், வெண்மையைக் காட்ட வேறொரு கருமையைத் தீட்டுவான். ஆயின், கலைத்திறன் மிக்க ஒவியப் புலவனோ தூய வெண்ணிறந்திலேயே இருவகை அழகைக் காட்ட வல்லவன். கண்ணகியின் கற்பு மேம்பாட்டை விளக்குவதற்காக இளங்கோவடிகள் மாதவியிடம் மாசு புகுத்தவில்லை. கண்ணகியின் கற்பு விளங்கும் விளக்கத்திலேயே மாதவியின் கற்பும் கலந்து ஒளிருமாறு செய்துள்ள கலைத்திறன் நுண்ணிதின் உணர்ந்து வியக்கத்தக்கது. வாழ்க்கையை மிககப்படப் புனரந்தும் மாசு படத் திரிந்தும் கலையாக்காமல், உள்ளதை எழில் பெற வடித்துக் கலைச் செல்வமாக்கும் உண்மைப் புலமை இதுவேயாகும்.” (டாக்டர் மு.வ,1997,பக்.35)

சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக்காதை, அந்தமாலைச் சிறப்புச் செய் காதை, கடல் ஆடு காதை ஆகிய காதைகள் மாதவி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. ஏனைய இடங்களில் கோவலனின் கூற்றுக்களிலும் மாதவி பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

கண்ணகி வழக்குரையிலும் மாதவி கலைத்திறன் மிக்கவளாகவும் தாய் சித்திராபதியின் வற்புறுத்தலையும் மீறி கோவலனைத் தவிர வேறு யாருடனும் வாழ்மாட்டேன் என்று உறுதி பூண்டு வாழ்ந்தவளாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். எனினும் இந்நாலில் மாதவி சில இடங்களில் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். மாதவி அரங்கேற்றுக்காதை, பொன்னுக்கு மறிப்புக்காதை, இரங்கிய காதல், வழிநடைக்காதை ஆகியவற்றிலும் வேறு பகுதிகளில் சிற்சில கூற்றுக்களிலும் மாதவி பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு நூல்களிலும் வரும் மாதவியை பண்புகளின் அடிப்படையில் நோக்கமுடியும்.

கலைத்திறன்

கலைகளைப் பயின்று பிறரை மகிழ்வித்து, பொருள்பெற்று வாழும் வாழ்க்கையைக் கொண்ட கணிகையர் குலத்தில் பிறந்தவள் மாதவி. அவளது குடும்பச் சூழல் பல கலைகளையும் பயில்வதற்கு வழியமைத்தது. கூத்து, பாடல், ஒப்பனை ஆகிய நாடக மகளிர்க்கு உரிய ஆற்றல்கள் பொருந்தியவளாகவும், ஆடல் ஆசான், இசையோன், நன்னூற் புலவன், தண்ணுமை முதல்வன், குழலோன், யாழ்ப் புலமையோன் முதலானோரிடம் கலைகளைக் கற்றவளாகவும் சிலப்பதிகாரம் மாதவியைக் குறிப்பிடுகின்றது. அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையும் மாதவி என், எழுத்து, இசை ஆகிய மூன்றையும் பண் ஏழினையும் பதினொரு கூத்துக்களையும் கற்றவள் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

அரசன் மகிழ்ந்து போற்றி ஆயிரத் தெட்டு கழஞ்சு பொன்னையும் தலைக்கோல் பட்டத்தோடு பச்சைமாலையினையும் பரிசாக அளிப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தது மாதவியின் கலைத்திறனே ஆகும். முறைப்படி மனம் செய்துகொண்ட கண்ணகியை விட்டுப்பிரிந்து மாதவியிடம் பல காலம் கோவலன் இன்புற்று வாழ்ந்தமைக்கும் அடிப்படை மாதவியின் கலைத்திறன் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிலப்பதிகார மாதவி மன்னனின் முன்னால் நடனமாடி பாராட்டையும் பரிசையும் விருதையும் பெற்றமையைப் பின்வரும் பாடல் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“... காவல் வேந்தன்
இலைப்புங் கோதை இயல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோல் எய்தித் தலையரங் கேறி
விதிமுறைக் கொள்கையின் ஆயிரத்து எண்கழஞ்சு
ஒருமுறை யாகப் பெற்றனவ்”

(சிலம்பு.அரங்கேற்று காதை. செய்.159–163)

மாதவியின் கலைத்திறன் காரணமாக அவளது புகழ் எங்கும் பரவியதுடன் வட வித்தியாதர நகரிலிருந்து விஞ்சையவீரன் தன்மனைவியுடன் இந்திரவிழாவில் மாதவியாடும் ஆடலைக் கண்டுகளிப்பதற்காக காதலியுடன் வந்திருந்தான் என்பதை சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது.

“அவரவர் அணியுடன், அவரவர் கொள்கையின்,
நிலையும் படிதழும், நீங்கா மரபின்,

பதினோர் ஆடலும், பாட்டின் பகுதியும்,
வந்மாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணாய்;
தாது அவிழ் பூம்பொழில் ஜிருந்து யான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி ஜிவள் எனக்
காதலிக்கு உரைத்துக், கண்டு மகிழ்வு எய்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்சையன்"

(சிலம்பு.கடல் ஆடு காதை, செய்.64-70)

அவ்விழாவிலேயே மாதவி பதினொரு வகையான ஆடல்களையும்
அந்தந்த ஆடலுக்கு உரிய அணியோடும் கொள்கையோடும்
பாட்டோடும் ஆடிச் சிறப்பித்தாள். இது அவளது கலைத்திறனையே
புலப்படுத்துகிறது.

கண்ணகி வழக்குரை மாதவியும் யாவரையும் பாடி, ஆடி
மகிழ்வித்தாள். நடன அரங்கேற்றத்தின்போது கல்லும் தேன்போல்
உருகவும், சோழ மன்னனின் மனமுருகவும் பார்த்திருந்தோர்
ஒன்றையொன்றை அறியாமல் வெயில் வெண்ணெய் போல் உருகப்
பாடி ஆடினாள்.

"வாரார் தடங்கொங்கக மாதவி யார்க்கு
வனப்பா மிகசெய்யாவே தெய்வப்பன் பாடல்
சீராக வேயவள் பாடல் விரும்பும்
சிறந்த கல் ஓமது தேன்போ ஓருக
ஆர்மேவு சோழேசன் மனமு முருக
அருகிருந் தோர் ஒன்றை யொன்று யாமல்
பார் மேல் வெயில் வெண்ணெய் போலே யுருகப்
பைந்தோடி மாதவி யாள் பாடி னாளே"

(க.வ.மாதவி அரங்கேற்றுக் காதை, செய்.228)

மாதவி தன்னைப் பலவாறு இசைய வைத்து நடனமாடினாள்.
அவளது ஆடல், பார்த்திருந்த சோழ மன்னனையும் சிரிக்கச் செய்தது
என கண்ணகிவழக்குரை குறிப்பிடுகின்றது.

"ஆடின னோபல தாள முறுப்பும்
அசைந்தனள் நவ்விய றப்புடனே
நீடினனே நீக்ரித் தொருகாலைக் கட்டி
நிறுத்த விதம்பல வுமொதுக்கி
நாடின னோமகா வர்த்தன மென்ன
நற்சவு தங்சவுக் குருராகம்

தோடவிற் மென்குழல் மாதவி யாடினள்

சோழன் இருந்து சிரித்தனனே"

(க.வ.மாதவி அரங்கேற்று காதை, செய்.240)

இவ்வகையில் இரு நூல்களிலும் வரும் மாதவியினர் கலைத்திறன் மிக்கவர்களாகக் காட்டப்பட்டாலும் கூட கண்ணகி வழக்குரையில் மாதவியின் கலைத்திறன் இழிவு படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். குறிப்பாக மாதவியின் நடன அரங்கேற்றத்திற்கு கோவலன் போவதை அவனது மாமனாரான மானாகர் கண்டு அவனைக் போகாது தடுக்கும்போது பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

"வீதிநிற் கோவலனார் விரைந்துசெல்லு மவ்வளவிற்
போதுகண்டு மானாகர் போவதுநீ கருமமல்ல
மாதவியார் தன்னழகும் வரிசைபெறு நாடகமும்
பேதகமும் கண்மேர்ர் பிழைத்துவர மாட்டுரே"

(க.வ.மாதவி.அரங்.காதை.செய்.213)

இதில் பிறரை மயக்குகின்றனவாக மாதவியின் அழகு, பேதகம் என்பனவற்றுடன் அவளது நாடகமும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மாதவி கணிகையர் குலத்தவள் என்பதனால் அவளிடம் காணப்பட்ட கலையாற்றலான நாடகமும் கூட பிறரை மயக்கும் ஒன்றாக இழிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இத்தன்மை சிலப்பதிகாரமும் கண்ணகி வழக்குரையும் மாதவியின் கலையாற்றல் தொடர்பாகக் கூறுவதற்கிடையிலுள்ள நுண்ணிய வேறுபாடெனலாம்.

வச்கரத்தன்மை

சிலப்பதிகாரமும் கண்ணகிவழக்குரையும் மாதவியை வச்கரமும் பாலுணர்வும் மிக்கவளாகப் படைத்துள்ளன. இவ்விரு நூல்களும் அகத்திய முனிவரினால் சாபத்துக்கு உள்ளாகிய ஊர்வசியின் மறுபிறப்பாக மாதவியைக் குறிப்பிடுகின்றன. இது மாதவி கணிகையர் குலத்தவள் என்பதையும் பாலுணர்ச்சி மிக்கவள் என்பதையும் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக்காதையில் இளங்கோவடிகள், மாதவியைப் பற்றிக் குறிப் பிடும் போது "தாது அவிழ் புரிகுழல் மாதவி"(சிலம்பு.அரங்கேற்றுக்காதை) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆளிடைக் கவர்ச்சியின் அடையாளமாக அவளது சுருண்ட கூந்தல் இங்கே காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் அவர், அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய்காதையில் மாதவி கோவலனைத் தழுவி மாறி மாறி இன்பமளித்தவண்ணம் இருந்தாள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடுநிலாமுற்றத்துக்
கலவியும் புலவியும் காதலற்கு அளித்து, ஆங்கு,
ஆர்வ நெஞ்சமொடு கோவலற்கு எதிரிக்
கோலம் கொண்ட மாதவி”

(சிலம்பு.அந்திமாகல சிறப்புச் செய்காதை)

இதில் கோவலன் மாதவியைத் தழுவி இன்பம் கொடுத்தான் என்று குறிப்பிடாது மாதவியே தழுவித்தழுவித் தினமும் இன்பம் கொடுத்தவளாகக் காணப்பட்டாள் என்று கூறியுள்ளமை அவளைக் கவர் ச் சியும் பாலுாக் கழும் மிக் கவள் என்று காட்ட முனைந்துள்ளமையைப் புலப்படுத்துகிறது. கடலாடு காதையில் மாதவி கோவலனை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு தன்னைப் பலவாறு புனைந்து கொண்டமையும் (கடல் ஆடு காதை.செய்.75-110) மேற்படி கருத்தினையே புலப்படுத்துகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரையில் மாதவியின் பிறப்புக் குறிப்பின் படி கண்டோர் விரும்பும் விழியடைய இவள் காமக்கலகம் உண்டு பண்ணுவாள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“கொண்டாடி நல்லோர் வியக்கும் மதலையைக்
கோலமுகத்தின் குறியதனாலும்
உண்டாகச் தீர்ந்த செவ்வாயினாலும்
உந்திச் சுறியின் உரோமத்தினாலும்
கண்டோர் விரும்பும் விழிக்கணையாள் இவள்
காமக் கலகம் விளளவிப்பளை யென்று
வண்டோர் விளங்க வளரங் குழவிக்கு
மாதவி என்று பேருமிட்டாரே”

(க.வ.மாதவி அரங்கேற்றுக்காதை, செய்.35)

கோவலனும் மாதவியும் பொன்னி ஆற்றங்கரைக்குச் சென்றபோது மாதவியைக் கண்டவர்கள் அவளது மார்பினை “குடங்களேந்து தனங்கள்” என்றும் “வடம் செறிந்த தனம் அசையச் செல்பவள்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.(மேலது.செய்.53) இவை மாதவி கவர்ச்சி மிக்கவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காட்டுகின்றது. ஆக, இரு நூல்களிலும் மாதவி பாலுணர்வுக்கழும் ஆளிடைக்கவர்ச்சியும் உடையவளாகக் காட்டப்பட்டாலும் கண்ணகி வழக்குரையில் அத்தன்மை சற்று அதிகமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அன்பு செலுத்துதல்

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் மாதவி கோவலன் மீது மிகுந்த அன்புடையவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார். கோவலனுடன் வாழும் காலத்தில் தான் கணிகையர் குலத்தைச் சேர்ந்தவளாக இருந்தாலும் அம்மரபிலிருந்து தன்னை விடுவித்தவளாக கோவலனே தனது அன்புக்குரிய கணவன் என்ற உரிமையுடன் அவன் மீது ஊடி மகிழ்ந்து வாழ்ந்தார். மாதவி கோவலன் மீது காட்டிய அன்பு காரணமாகவேதான் தன்மனைவி கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்து, அவளை மறந்து கோவலனால் மாதவியுடன் நீண்டநாட்கள் வாழ்முடிந்தது.

**“கூடலும் ஊடலும் கோவலற்கு அளித்துப்
பாடமை சேக்கைப் பள்ளியுள் இருந்தோள்”**

(சிலம்பு.கடலாடு.109 – 110)

**“கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட மானெநுங்கண் மாதவியும்
மன்னும் ஓர் குறிப்பு உண்டு இவன் தன்னிலை மயங்கினான் எனக்
கலவியால் மகிழ்ந்தாள்போல் புலவியால் யாழ்வாங்கி”**

(சிலம்பு.கானல் வரி.21)

மேலுள்ள பாடல்கள் மாதவி கோவலன் மீது உரிமையுடன் அன்புகொண்டு வாழ்ந்த உண்மையான காதற் வாழ்வினையே எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இந்திர விழாவில் மாதவியின் ஆடலைக் கண்டு வெறுப்புற்றிருந்த கோவலனை மகிழ்விக்க மாதவி தன்னைப் பலவாறு புனைந்து அவனை மகிழ்வித்த செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. இது கோவலனைப் பிரிய விரும்பாத, மாதவியிடத்துக் காணப்பட்ட அன்புசெலுத்தும் குணத்தினையே எடுத்துக் கூறுகின்றது.

கானல் வரிப்பாடல்களைக் கேட்டு கோவலன் விட்டுப் பிரிந்த நாள் அன்றே மாதவி அவனது பிரிவுத்துன்பத்தினால் பசலை நோய் அடைந்ததாக இளங்கோவடிகள் கூறுகிறார். அதேவேளை கண்ணகி கோவலனைப் பிரிந்து பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபோதும் பசலை நோய் அடைந்ததாகக் கூறவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். கண்ணகி தெய்வநிலை பொருந்தியவளாகக் காட்டப்படும் இலட்சிய பாத்திரமென்பதால் அப்பாத்திரத்தை அவ்வாறு காட்ட வேண்டிய அவசியம் இளங்கோவடிகளுக்கு இருக்கவில்லை.

கோவலனைத் திரும்பி வருமாறு வசந்தமாலை மூலம் தூது அனுப்பிய-சிலப்பதிகார மாதவி, அவன் மறுத்துக் கூறிய செய்தியை அறிந்து மேலும் துன்பப்படுகிறாள்.

“....கையறு நெஞ்சமொடு
புமலர் அமளியிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனள்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவிதான்”

(சிலம்பு.வேனிற்காதை.செய்யுளடி.116-118)

கண்ணகி வழக் குரையில் பொன்னுக்கு மறிப்புக்காதை, வழிநடைக்காதை, ஆகிய பகுதிகளில் மாதவி அடைந்த துயரமும் அவள் கோவலன் மீது கொண்ட அன்பும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. கோவலன் பொன்கொடுக்க வழியற்று நின்றபோது மாதவியின் தாய் சித்திராபதி கோவலனை விட்டுவிடுமாறு கூற, தாரமாக என்னை வைத்திருந்த கோவலரை எப்படிப் போகச் சொல்வது? (க.வ.பொன்னுக்கு மறிப்பு. செய்.9,12) என்று தாயிடம் குறிப்பிடுவதும் வாழ்ந்தால் கோவலனுடனே வாழ்வேன் என்று குறிப்பிடுவதும் அவள் கோவலன் மீது கொண்ட மிகுந்த அன்பினையே புலப்படுத்துகின்றது.

மேலும், கோவலன் மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற பின் மாதவி அவனை நினைத்து மிகுந்த துன்பங்கொண்டு அழுது புலம்புகிறாள். பொன்னியாற்றங்கரையிலே கோவலனை விட்டுப்பிரிந்த மாதவி, ஏற்று நீர் வெள்ளத்தைப் போல கண்ணீர் விட்டு, குரங்கின் கைப் பூமாலையானேனே என்று அழுகிறாள்.

“தேர் தண்டு காளாஞ்சி சிறந்த முத்தின் குடைகனகம்
நாற்றிகையுந் தமிழ்பெறவே நல்குமந்தக் கோவலரை
ஆற்றிலே கைகடந்து அவரை விட்டு மாதவியார்
ஏற்று நீர் வெள்ளமென இரங்கிமிக வேயமுதாள்”

(க.வ.இரங்கியகாதல்,செய்.74)

இரங்கி மிக வேயமுதாள் இதயமெலா மேவெதும்பி
திரங்கி மிக வேவன்டு தான் துளைத்த மரமானாள்
கரங்கள் தனி லேவகளாகள் கழர வினி மனமுளரக்
குரங்கின் கைப்பூமாலை ஆனாளோ கொடியிடையாள்

(மேலது.செய்.75)

மேலும் மாதவி மிக நொந்துபட்டேன் என்றும் வாடிய மலர் போலானேன் என்றும் கோவலர் வந்து மீண்டும் தன்னுடன் கூடுவாரோ? என்றும்(மேலது.செய்.25) பலவாறு சொல்லியமுது பிரிவுத்துயரில் வாடுவதன் மூலம் கோவலன் மீது அவள் மிகுந்த

அன்புடையவள் என்பதும் பிரிவைத்தாங்கா இயல்பினள் என்பதும் வெளிப்படுகின்றது.

மனவறுதியும் தன்நம்பிக்கையும்

இரு நூல்களிலும் வரும் மாதவியினர் தன்நம்பிக்கையும் மனவறுதியும் கொண்டவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இவ்விரு மாதவியரிடமும் காணப்பட்ட இவ் விசேட குணவியல்பு கணிகையர் குலமரபுகளை மீறி சமூகத்தின் முன்மாதிரியானவர்களாக அவர்களை அடையாளப்படுத்தவும் ஏதுவாக அமைந்தது.

கோவலன் தன்னை விட்டுப்பிரிந்து சென்றாலும் அவன் மீண்டும் தன் னிடம் வருவான் என்பதில் மாதவி மிகுந் த நம்பிக்கையுடையவளாகக் காணப்பட்டாள். சிலப்பதிகார மாதவி வயந்தமாலையைத் தூது அனுப்பி, பின்னர் அவன் வரமாட்டான் என்ற செய்தியை அறிந்தபோதும் மனம் தளராது இன்று மாலைப் பொழுதில் வராவிட்டாலும் நாளை காலை வந்து விடுவார் என்று தன் எண்ணத்தைப் புலப்படுத்துகின்றாள்.

“மாலை வாரார் ஆயினும் மாண் இழை
காலை காண்குவம்”

(சிலம்பு.வேணிற்காதை.செய்யுளடி.115–116)

கண்ணகி வழக்குரையில் கோவலன் பொன்கொடுக்க வழியற்று நின்ற போதும் பிரிந்து சென்றபோதும் அவனை முழுமையாக மறந் துவிடும்படி சித்திராபதி கூற, மறுத்தும் எதிர்த்தும் உரைக்கின்றாள். அத்துடன் சித்திராபதி கோவலனை மறந்து இன்னொருவனுடன் பொருள் பெற்று வாழுமாறு கூறியபோதும் மனம் தளராது, வாழ்ந்தால் கோவலனுடனே வாழ்வேன் என்று கூறுகிறாள்.

“மெல்லியரே கோடி பொன்கன் வேறொருவர் தருவோமென்று
சொல்லி எவன் வந்தாலுஞ் சொல்லெனக்கு நஞ்சு கண்டாய்
வல்லியமுள்ளின் வார்த்தை மறுத்தென்கன நீ வெறுத்து
கொல்லுமென்னுயிரே போய்க் கோவலரை அகணவேனே”

(க.வ.இரங்கியகாதல்.செய்.110)

இக் கூற்றுக்கள் மாதவியைக் கற்புடைய பெண்ணாகவும் மனவறுதி கொண்ட நெஞ்சினளாகவும் காட்டுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் பெரிய எழுத்து கோவிலன் கதை(புகழேந்திப் புலவர்), கோவலன்

கதை, கோவலன் சரித்திரம் முதலான கண்ணகி இலக்கியங்களில் கோவலனுடன் மாதவியும் உடன்கட்டை ஏறுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும்.

தவறை ஏற்றுக்கொள்ளல்

தவறை ஏற்றுக்கொள்ளும் 'குணவியல்பு இவ்விரு நூல்களிலும் வரும் மாதவியிடமும் காணப்படுகின்றது. சிலப்பதிகார மாதவி கோவலனுக்கு இரண்டு கடிதங்கள் எழுதினாள். முதலில் எழுதிய கடிதத்தினை வயந்தமாலை மூலமும் இரண்டாவது கடிதத்தினை கோசிக மாழுனி ஊடாகவும் அனுப்பினாள். 'உலகத்தில் எல்லா உயிர்களையும் தத்தம் துணையோடு சேர்த்து மகிழ்விக்கும் இளவேனில் அரசாள்கிறான். திங்களும் நேர்மையானவன் அல்லன். சுடியவர் பிரிந்தாலும் பிரிந்தவர் மறந்தாலும் மலரம்பு எய்து உயிர்கொள்ளும் ஆட்சி உள்ளது. இதை அறிந்தனா வேண்டும்' என்பதே முதலாவது கடிதத்தின் கருத்து.

"மன்னுயிர் எல்லாம் மகிழ்துகண புணர்க்கும்
இன்னை வேனில் இளவரசாளன்

அந்திப் போதகத்து அரும்பிடர் தோன்றிய

திங்கட் செல்வனும் செவ்வியன் அல்லன்:

புணர்ந்த மாக்கள் பொழுது இடைப் படுப்பினும்

தணந்த மாக்கள் தம்துகண மறப்பினும்,

நறும்பு வாளியின் நல் உயிர் கோடல்

இறும்புது அன்று: கீ:து அறிந்தீமின்"

(சிலம்பு.வேனிற்காதை.56-63)

இக்கடிதத்தினை கோவலன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்குக் காரணம் அக்கடிதம் அறிவுத்திறனற்றதாகவும் காதலுணர்ச்சி ஒன்றினையே நோக்காகக் கொண்டு கோவலன் தன்னுடன் சேரவேண் மென்ற கருத்தினை வலியுறுத் துவதாகவும் அமைந்திருந்தமையாகும். கோவலன் பிரிந்து சென்றபோது சிலப்பதிகார மாதவி அவனுக்காக எழுதிய இரண்டாவது கடிதத்தை தான் முன்பு உணர்ச்சி ததும்ப எழுதிய கடிதத்தைப் போலன்றி அறிவுபூர்வமாக, அதேவேளை விட்ட தவறை ஏற்றுக்கொண்டு எழுதுகிறாள். 'அடிகளே உங்கள் திருவடிகளை வணங்கினேன். தெளிவில்லாத என் புன்மொழிகளை மனதில் கொள்ளவேண்டும். இரு முது குரவர்க்குத் தொண்டு செய்வதையும் மறந்தேரே! உயர் குலத்துப் பிறந்த மனைவியுடன், இரவின் கடைசி யாமத்திலே

ஊரைவிட்டே போயின்ரே! அதற்கு என் தவறுதான் யாதோ என்றியாது, என் நெஞ்சம் செயலற்றுப்போகின்றதே! அந்தப் பெருந்துயரையாவது மீளப் புகாருக்கு வருதல் மூலம் போக்குதல் வேண்டும். பொய்ம்மையின்றி உண்மையே கண்டு உணரும் உயர்ந்தோனே! உம்மைப் போற்றுகின்றேன்!

“அடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி மனக்கொள்ளல் வேண்டும்
குரவர் பணி அன்றியும் குலப்பிறப்பு ஆட்டியோடு
இரவிடைக் கழிதற்கு, என் பிழைப்பு அறியாது:
கையறு நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும்:
பொய்திர் காட்சிப் புரையோய், போற்றி!”

(சிலம்பு.புறங்கேரி இறுத்த காதை,87-92)

இக்கடிதம் மாதவி தான் விட்ட தவறுக்காக வருந்துவதையும் கோவலனை சிந்திக்கவும் செய்தது. அதனால்தான் கோவலனை ‘தன் தீது ஏதும் இல்லாதவள்’ என்று மாதவியையும் ‘எல்லாம் என் தீவினைதான்’ என்று அவனையும் கூறவைத்தது.

கண்ணகி வழக்குரை மாதவியும் கோவலனுக்கு தான் எழுதிய கடிதத்தில் தன் தவறை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கிறாள். சிறியோனாகிய நான் செய்துள்ள பிழையை அறிவுடையீர் பொறுத்தருள்ள வேண்டும் என்று எழுதுகிறாள்.

“சிறியோர் மிகவும் செய்துள பிழையை
அறிவோரானால் அது பொறுத்தருளி”

(க.வ.வசந்தமாலை.செய்.65:2-4)

மேலும் பேதையாகிய நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கொண்டு மயில் போல் நடந்து மாலையுடனே இங்கே எழுந்தருள வேண்டும் (கண்.வழ.வயந்தமாலைதூது:செய்:66) என்றும் குறிப்பிடுகின்றாள். கோவலனைப் பிரிந்து பிரிவுத்துயரில் வாடும் போதும் பொன்னியாற்றங்கரையில் வைத்து தான் கூறிய வார்த்தை காரணமாகவே அவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றான் என்றும் தவறையுணர்ந்து கவலை கொள்கிறாள்.

பொருளாசையின்மை

இரு நூல் களிலும் மாதவி பொருளாசையற்றவளாகக் காணப்படுகின்றாள். பொருளாசையே பிரதான நோக்கமாயின் மாதவி கோவலன் பிரிந்து சென்ற பின்னர் கலங்கியிருக்கமாட்டாள்.

சிலப்பதிகார மாதவி, கோவலன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற பின்னர் அவனுக்கு அனுப்பிய முதலாவது கடித்தில் மீண்டும் தன்னை வந்து சேரவேண்டும் என்ற காதற் குறிப் பினை வெளிப்படுத்தியிருந்தாள். கோவலன் கண்ணகியிடம் சென்று ‘நம் குலத்தவர் தந்த மலைபோலும் பெரிய பொருட்குகைகள் எல்லாமே தொலைந்து போயின; அதனால் வந்த இல்லாமை நிலை எனக்கு இங்கே வரவும் வெட்கத்தைத் தருகிறது’(சிலம்பு.கணாத்திறம் உரைத்த பாதை.செய்.70-71) என்று கூறுவதன் அடிப்படையில் அவன் பொருட்களை இழந்த நிலையில்தான் மாதவியை விட்டுப் பிரிந்தான் என்பது புலனாகின்றது. இந்நிலை நீண்டகாலமாகவே கோவலனுடன் வாழ்ந்த மாதவிக்குத் தெரியாமலில்லை. இருந்தும் அவள் பிரிந்துபோன கோவலனுடன் சேர விரும்பியமை பொருளாசையற்ற அவளது மனதினையே காட்டுகிறது.

மேலும் கோவலன் கொலையுண்டமை, கண்ணகி சிலம்பு ஏந்திச் சென்று வழக்குரைத்து வென்றமை, அரசன் உயிர் நீத்தமை, மதுரை நகர் அழிந்தமை அனைத்தையும் மாடலனுாடாக அறிந்து சிலப்பதிகார மாதவி பெருந்துன் பமடைந்தாள். கணிகையர் குல வாழ்க்கைமுறையினால் தான் அடைந்த துன்பநிலை இனியும் வேண்டாம் என்று கருதிய அவள் மகள் மணிமேகலையினையும் அவ்வழிப்படுத்த விரும்பாது துறவு பூண்டு வாழ வழிகாட்டினாள். கோவலன் உட்பட பலர் இறந்தமை, மதுரை அழிந்தமை அனைத்தும் தன்னாலே நடந்தவை என்றும் கூட அவள் வருந்தி, தன் குலத்தின் மீதான வெறுப்புணர்வு மேலோங்கியமையாலேயே மாதவி அவளது தாயிடம் ‘நான் இனி எவ்வித நல்லணிகளையும் மேற்கொள்ளேன். மணிமேகலையை மிகவும் துயரங்களைச் செய்வதான் கணிகையர் கோலத்தினளாக்கிக் காணாது இருப்பாயாக’ என்று சொல்லித் தான் அணிந்திருந்த தலைமாலையுடன் தன் கூந்தலையும் களைந்து, தானங்கள் பலவும் புரிந்து அறவாழ்வினளாகித் துறவு பூண்டாள்.

“.....மாதவி மடந்தை
நற்றாய் தனக்கு, நற்றிறம் படர்கேன்
மணிமேகலையை வான்துயர் உறுக்கும்
கணிகையர் கோலம் காணா தொழிக எனக்
கோதை தாமம் குழலொடு களைந்து,
போதித் தானம் புரிந்து அறங் கொள்ளவும்”
(சிலம்பு.நீர்ப்படைக்காதை. செய்.103 – 108)

மாதவி பொருளாசை கொண்டவளாகின் தன் கலைத்திறனைப் பயன்படுத்தி கோவலன் பிரிந்து சென்ற பின்போ அல்லது அவன் இறந்த பின்போ வேறு ஆடவர்களுடன் உறவுகொண்டு வாழ்ந்திருக்கமுடியும். அதற்கு அக்கால சமூக சூழலும் ஏதுவாகவே இருந்தது. ஆனால் அவன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. தான் துறவு பூண்டது மட்டுமல்லாது தன்மகளையும் துறவு பூணச் செய்தமை அவளது பொருளாசையற்ற மனத்தினையே காட்டுகிறது.

மாதவியுடன் வாழும் காலத்தில் கோவலன் ஆயிரத்தெட்டு களஞ்சு பொன் கொடுக்கும் நிலை காணப்பட்டபோதும் அதனை எதிர்பார்த்து மாதவி வாழவில்லை. கணிகையரின் குல வழக்கப்படியே கோவலனிடம் பொன் பெற வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. கண்ணகி வழக்குரையில் கணிகையர் குலமரபை மிகவும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கின்றவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ள மாதவியின் தாய், கோவலன் மாதவிக்குப் பொன்கொடுக்க வழியற்றுத் தடுமாறியபோது அவனை மறந்துவிடும்படி கட்டாயப்படுத்தினாள். அதனை மாதவி மறுத்துரைத்தபோது “ஊதாரி உன்னைப் பெற்று கழிசறைச்சியானேனே” என்றும் “அவனாலே அழிவாய்” என்றும் சாபமிடுகின்றாள்.

“பெற்ற வயிறுதனில் பெரு நெருப்பை விடுவேனோ
வற்றாத வாவியிலே வந்தேதான் விழுவேனோ
உற்றாநுடன் சிரிக்க ஊதாரி உன்னைப் பெற்றுக்
கற்றவர்கள் முன்பாகக் கழிசறைச்சி யானேனே”

(க.வ.பொன்னுக்கு மறிப்பு.செய்.44)

கழிசறைச்சி அவனை மிகக் கற்பிந்து அகற்றிவிடாய்
பழிகேடி அவனைமுகம் பாராதே என்றேனே
வழிகேடே பேசிவிட்டாய் மாதவியே அவனைந்தி
அழிவாய்ந் அவனாலே ஆபாவி அகற்றிவிடாய்”

(மேலது.45)

தாயின் சாபத்தினையும் பழிச் சொல்லையும் தாங்கிக் கொண்டு ஆயிரத் தெட்டு கழஞ்சு பொன் தந்தவருக்கு உன்மனம் இரங்காதோ என்றும் கோவலரை அகற்றிவிட என்மனது விடுவதாயில்லை என்றும் மாதவி அவளது தாய்க்கு மறுப்பு வார்த்தை தெரிவிக்கின்றாள்.

“அரங்கேறினேன் நானும் அறியாத பிராயத்திலே
தயங்காமல் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சபொன் தந்தவரை
இரங்காதோ உன்மனது ஜிவரைநான் அகற்றிவிடப்

பரங்காஸு மும்மிதென்றாள் பாவி நீ மாதாவே"

(க.வ.பொன்னுக்கு மறிப்பு.செய்.46)

இவ்வார்த்தைகள் பொருளற்ற நிலையை கோவலன் அடைந்தபோதும் அவனை விட்டுவிடாது அவனுடன் கூடி வாழவே விரும்பிய, பொருளாசையற்ற அன்புமிக்க மாதவியின் இயல்பினையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பரத்தமை ஒழுக்கம்

மாதவி கணிகையர் குல வழியில் வந்தவள். அவளது பண்பாடு பலதார உறவு முறைப் பண்பாடு; அவ்வாறு பலரோடு உடலின்பம் கண்டு பணம் உழைத்து வாழ வில்லையாயின் அச் சமுகத்தாலேயே பழிக்கப்படுவதற்குரிய பண்பாடு. இதனை கண்ணகி வழக்குரையில் கொடுப்பதற்குப் பொருளற்று நின்ற கோவலனை பிரியமாட்டேன் என்று மாதவி கூறி நின்றபோது அவளது தாய் சித்திராபதி பொருளற்ற கோவலனை துரத்தி விட்டு பொருள் தேடி வாழத் தெரியாத பாவியைப் பெற்றேனே என்றும் வேறொருவனை மணஞ் செய்துகொள்ளுமாறும் கூறும் பகுதி (கண்ணகி வழக்குரை, பொன்னுக்கு மறிப்பு காதை, செய்யுள் 43 – 45) மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். பொது மகளிர், விலை மாதர், வரைவின் மகளிர் என்றெல்லாம் கணிகையர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். இத்தகைய குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்ட மாதவி, அவளது குலப் பண்பாட்டைப் பின்பற்றி நடப்பவளாயின் பலரோடு உறவு கொண்டு வாழ்ந்திருக்க முடியும். அவ்வாறு அவள் வாழவில்லை. சிலப்பதிகாரத்தில் மாத்திரமன்றி கண்ணகி வழக்குரையிலும் அவள் பலதார உறவு முறையைக் கைக் கொள்ளவில்லை.

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் மாதவியிடம் சென்று திரும்பி மீண்டும் கண்ணகியிடம் வந்தபோது “யாவும் வஞ்சகம் பொருந்திய கொள் கையினையுடையவளான பொய் த் தியோடும் கூடியிருந்தமையால், நம் குலத்தவர் தந்த மலைபோலும் பெரிய பொருட்குகைகள் எல்லாமே தொலைந்து போயின: அதனால் வந்த இல்லாமை நிலை எனக்கு இங்கே வரவும் வெட்கத்தைத் தருகின்றது” (சிலப்பதிகாரம் கணாத்திறம் உரைத்த காதை: செய்யுளடி.65 – 71) என்று கூறுகின்றான். இது அவன் தன் தவறை மறைப்பதற்காக மாதவியின் மீது சுமத்திய ஒரு குற்றச்சாட்டென்று தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கோவலனிடம்

“போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும்
மாற்றா உள்ள வாழ்க்கையே நாதவின்
ஏற்றெழுந் தனன் யான்” (கொலைக்களக்காதை 81-83)

என்று கூறி கோவலனின் நடத்தையினையே போற்றா ஒழுக்கம் என்று கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் அவள் எவ்விதத்திலும் மாதவியைப் பழிக்கவில்லை. தவிர சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி எந்த விடத்திலும் மாதவியின் பெயரைச் சுட்டிப்பேசவுமில்லை.

கண்ணகி வழக்குரையில் மாதவி பல இடங்களில் பரத்தமை குணமுடையவளாகவும், பிறரைக் கவரும் குணமுடையவளாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளாள். இந்நூலில் கண்ணகி மாதவியை அவளது குலவொழுக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்து இழித்துக் கூறுவதைக் காணலாம். “சொல்லரிய மாதவியின் துவக்கிலகப்பட்டதுபோல” (க.வ: வழிநடை, செய்யுள் 176:1), பழிக்கும்

“பரத்தையரோ” (க.வ: உயிர் மீட்புக்கதை, செய். 279:8), “மாதவிக்குப் பொருள் தோற்று” (க.வ: வழக்குரைத்த காதை, செய்.116:1) என்று பல இடங்களில் வரும் கண்ணகியின் கூற்றுக்களால் மாதவி சிறுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டலாம். குறிப்பாக இந்நூலில் வரும் மாதவி பரத்தமை ஒழுக்கமுடையவராக காணப்படவில்லை மாறாக ஏனைய பாத்திரங்களால் அவள் பரந்தமை உடையவளாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

அறிவுரை கூறுதல்

சிலப்பதிகார மாதவியிடம் காணப்படாத அறிவுரை கூறும் பண்பு கண்ணகி வழக்குரை மாதவியிடம் காணப்படுகிறது. கோவலன் பிரிந்து சென்ற போது அவனிடம் தன் மனவுணர்வுகள் அடங்கிய ஒலையினைக் கொடுத்து வசந்தமாலையைத் தூது அனுப்பும் கண்ணகி வழக்குரை மாதவி, வசந்த மாலையிடம் ஓரிடமும் நிற்காது சென்று கோவலன் தனியாக இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஒலையைக் கொடுக்கும்படி கூறுகின்றாள்.

“நில்லாதே யோரிடமும் நிகலையாதே பலவிடமும்
மல்லாரும் தோள்வணிகர் வளஞ்சியரைத் தாங்கண்டால்
எல்லாரும் போயகன்ற ஏகாந்த வேளையகத்தே
சொல்லா என் காதலெல்லாம் அவற் கறிய உரையுமென்றாள்.

(க.வ.வயந்தமாலை.செய்.77)

பலரும் இருக்கும்போது கோவலனிடம் ஒலையைக் கொடுத்தால் அவன் அதனை தனக்கு நேர்ந்த அவமானமாகக் கருதுவான். அவ்வாறு கருதினால் அவனுக்கு மேலும் கோபமும் வெறுப்பும் ஏற்படும் என்று கருதியே அவள் தனியாக இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அதனைக் கொடுக்கும் படி கூறுகின்றினாள்.

கோவலனுக்கு எழுதிய ஒலையிலும் பலரும் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்காதே என்று அவள் குறிப்பிட்டு எழுதியமையும் அவளது அறிவுரை கூறும் இயல்பினையே எடுத்தியம்புகின்றது.

“நல மிகவெனவும் நல்கியுட் கொண்டு

பலர் பலர் மிகவும் பகர்தல் கேளாதே”

(க.வ.வயந்தமாகல தூது.செய்.65:1-2)

இவ்வாறு சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் வரும் மாதவி பாத் திரத் தினை ஒப்பிட்டு நோக்கியவிடத் து கலைத்திறனுடையவளாயிருத்தல், வச்கரம் பொருந்தியவளாகக் காணப்படல், கணவன் மீது அன்பு செலுத்துதல், மனவறதியும் தன்னம்பிக்கையும் கொண்டிருத்தல், தவறை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், பொருளாசையற்றவளாயிருத்தல் ஆகிய குணநலன்கள் இரு நூல்களிலும் வருகின்ற மாதவியினரிடமும் காணப்படுகின்றன. கண் ணகி வழக்குரை மாதவியை பரத் தமை ஒழுக்கத்தையுடையவளாக குறிப்பிடுகின்றது. மாதவியின் கலை நாட்டப் பண்பு கண்ணகி வழக்குரையில் அவளது சமூக அமைப்புடன் இணைத்த வகையில் சிறுமைப்படத்தப்பட்டதாக கூறப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை இந்நூலில் மாதவியின் ஆளிடைக்கவர்ச்சி சிலப் பதிகாரத் தை விடவும் சற்று அதிகமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளமையினையும் காணலாம். இவை தவிர அறிவுரை கூறுதல் கண்ணகி வழக்குரை மாதவியிடம் மட்டும் காணப்படும் சிறப்புப் பண்பாக உள்ளது. இவ்வாறு இரு நூல்களிலும் வரும் மாதவி பாத்திரம் பெரும்பாலும் ஒன்று பட்டு நிற்கும் அதேவேளை சிற் சில இடங்களில் வேறுபட்டும் காணப் படுவதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

இயல் : நான்கு
 மாதுவிலே குண்நலங்கள்
 இயல் : ஐந்து
 கோவலனின் குண்நலங்கள்

அறிமுகம்:

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் கண்ணகியின் கணவனாகவும் மாசாத்துவானின் மகனாகவும் மாதவியிடம் சென்று, வாழ்ந்து பின்னர் அவளை மறந்து மீண்டும் கண்ணகியிடம் வந்தவனாகவும் கோவலன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். ஆனால் இவ்விரு நூல்களிலும் கோவலன் என்ற பாத்திரம் சித்திரிக்கப்பட்ட விதம் தொடர்பாக ஒற்றுமைகளும் வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் மாசாத்துவான் என்னும் வணிகனின் மகனாகக் கோவலன் பிறந்தான் என்றே கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கண்ணகிவழக்குரையில் ‘தவம் செய்து பெற்ற புத்திரனாகவும் பிறந்த முகூர்த்தத்தின் படி மடந்தையர்க்குப் பொருள் தோற்று மறுதேசம் போவது திண்ணம்’(க.வ.வரம்பெறுகாதை.செய்.29) என்ற குறிப்பினை உணர்த்தியவனாகவும் கோவலன் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

புனைந்துரைக்கும் குணம்

தலைவன் தலைவியர் இருவரும் ஒருவரையொருவர் புகழ்வதும் வர்ணிப்பதும் சாதாரண வாழ்வில் காணப்படும் ஒரு பொதுப் பண்பாகும். கோவலனும் இதற்கு விதிவிலக்கல்லன். சிலப்பதிகார கோவலன் கண்ணகியை குற்றமற்ற பொன்னையும், வலம்புரி ஈன்ற முத்தையும், நல்ல மனத்தையும், கரும்பையும், தேனையும், அருமையான ஓவியப் பாவையையும் அழுத்ததையும் போன்றவளே! பெருங் குடியில் பிறந்த வணிகனுடைய பெரிய மடப்பத்தையுடையவளே! நீ மலையினிடத்திலே பிறவாத மணியென்று சொல்வேனோ? கடலினிடத்திலே பிறவாத அமிழ்தமென்று சொல்லுவேனோ? யாழினிடத்திலே பிறவாத இசையென்று சொல்லுவேனோ? தாழ்ந்து தொங்கும் நீண்ட சுந்தலையுடைய பெண்ணே! உன்னை நான் யாதென்று கூறுவேன் என்று பலவாறு புனைந்து பாராட்டுகின்றான்.

“மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
அரும்பெற்ற பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாழ்கன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா ஜிசையே யென்கோ
தாழிருங் கங்தல் தையால் நின்றன..”

(சிலம்பு. மகனையறம்படுத்த காதை, செய்யுளாட.73 – 80)

ஆனால் கண்ணகிவழக்குரையில் கோவலன் அவனது மனைவி கண்ணகியை இவ்வாறு அன்பு வேட்கையுடன் வர்ணிப்பதாக இல்லை. கோவலனது வர்ணிப்பு உட்படாதவளாக கண்ணகி தீட்டப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

இன்னொரு பெண்ணை நாடுதல

இவ்விரு நூல்களிலும் கோவலன் பாத்திரம் மாதவி என்ற பெண்ணை நாடிச் சென்று அவளில் மயங்கி வாழ்ந்தமையைக் காணலாம். கோவலன் மாதவியுடன் இன்பங் கலந்திருந்தமையினையும் அவ் வேளையில் கண் ணகி கண் ணோரோடு கவலை கொண்டிருந்தமையினையும் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக்காதை, அந்திமாலை சிறப்புச் செய் காதை, கடலாடு காதை என்பன எடுத்துக் கூறுகின்றன. கோவலன் கண்ணகியை விட்டு, மாதவியின் மன மாலையினை வாங்கி, அவளை மணஞ்செய்யத் துணிந்தவனாய் மாதவியின் மனமாலைக்குச் சென்று பின்னர் அவளோடு இன்பங்கலந்திருந்தமையை பின்வரும் பகுதி எடுத்துரைக்கின்றது.

“மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூணி தன்னொடு
மணமனை புக்கு, மாதவி தன்னொடு
அனைவறு வைகலின் அயர்ந்தனன்: மயங்கி
விடுதல் அறியா விருப்பினன் ஆயினன்
வடுநீங்கு சிறப்பின் மனனாகம் மறந்து”

(சிலம்பு.அரங்கேற்றுக்காதை.171 – 175)

கண்ணகிவழக்குரைக் கோவலன் மாதவியுடன் காதல் கொண்டு அவளூடன் வாழ்ந்தமை பற்றி மாதவி அரங்கேற்றுக் காதை, பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை ஆகியன எடுத்துக் கூறுகின்றன.

“குன்றனைய முலையாரும் கோவலனாம் பெருமாளும்
சென்றாரே பொன்னியாற்றங் கரைதனிலே சிறப்புடனே
என்றும்போல் ஜிருவரும்தான் ஜியல்புடனே வீற்றிருந்தார்
(க.வ.பொன்னுக்கு மறிப்பு.55)

“.....

விளித்தாரே பொன்னின் வண்டில் என்னைய்தனை மிகவார்த்து
களித்தார்கள் கொண்டாடக் காரிகையார் புடைகூழு
அளித்தாரே என்னைய்தனை ஆகமெல்லாம் மோகமெழு” (மேலது.57)

பழித்துரைத்தல்

சிலப்பதிகாரக் கோவலனும் கண்ணகி வழக்குரையில் வரும் கோவலனும் மாதவியைப் பழித்துரைக்கும் பண்புடையவர்களாக உள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவி, வசந்தமாலையிடம் ஓலை அனுப்பியபோது அவ்வோலையை வாங்க மறுத்து கோவலன் மாதவியைப் பழிக்கின்றான். குறிப்பாக பொய்க்காதல் கொண்டு மாதவி தன்னுடன் நடிப்புக் காட்டிவிட்டதாக பழிக்கின்றான் அவன்.

“நிலகழம் அளகழம் சிறுகருஞ் சிலையும்
குவளளையும் குமிழும் கொவ்வலையும் கொண்ட
மாதர் வாள் முகத்து மதை இய நோக்கமொடு
காதலின் தோன்றிய கண்கூடு வரியும்
புயல் சுமந்து வருந்திப் பொழிகதிர் மதியகத்துக்
கயல் உலாய்த் திரிதரும் சாமர் செவ்வியிற்
பாகுபொநி பவளம் திறந்து நிலா உதவிய
நாகுஜௌ முத்தின் நகை நலம் காட்டி
வருக என வந்து போக எனப் போகிய
கருநெநுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமும்..”

(சிலம்பு.வேனிற்காதை.74 – 83)

கண்ணகிவழக்குரைக் கோவலனும் வசந்தமாலை தூதுவந்தபோது ‘இருதாரம் ஆகாது’(வழிநடைக்காதை.செய்.114) என்று மறுத்து வசந்தமாலை மாதவியிடம் வருமாறு வலியுறுத்த, மாதவியைப் பழிக்கின்றான். ‘பொன்னி ஆறு காட்டி அகற்றிவிட்டவள்’ (மேலது.செய்.111), ‘நெஞ்சில் ஏரியும் வார்த்தை சொன்னவள்’ (மேலது. 122), ‘வாழ் வனத்தில் வன்பாம்பு கடிக்குமது தனையறிந்து காலை மீண்டும் கொடுப்பாரோ’ (மேலது.செய்.118) என்று பலவாறு பழிக்கிறான்.

கண்ணகிவழக்குரைக் கோவலன் மாதவியை மாத்திரமன்றி வசந்தமாலை, குறிசொல்லும் குறத்தி, பாண்டியன் பொன்றோரையும் பழிப்பதைக் காணலாம்.

“வாள்மருவங் குழல்மடவார்வருந்துகிறாள் தான் மிகவும்
நாழிகையிற் கோவலரே நன்னுதல் பால் வாருமென்றாள்
(க.வ.வழிநடைக்காதை.133)

“என்றமொழி தனக்கேட்டு இயல்புடைய கோவலனார்
ஒன்று தனக்கொன்றாக வத்தரமே சொல்லுகின்றாய்
கன்றியிகச் சொன்னாலுங் ககன்றாலும் நீபோகாய்
நன்றிசற்று மறியாய்கான் நானமில்லாள் நீயோதான்”
(மேலது.134)

தடுமாறி அலையும் செயற்குணம்

மாதவியிடம் காணப்பட்ட உறுதியான மனப்பாங்கு சிலப்பதிகாரக் கோவலனிடமும் கண்ணகி வழக்குரைக் கோவலனிடமும் காணப்படவில்லை. கண்ணகியைத் திருமணம் செய்து, அவளைப் பற்றிப் பலவாறு புகழ்ந்திருந்த கோவலன் பின்னர் கண்ணகியை மறந்து மாதவியிடம் சென்று அவளுடன் இன்பங்கலந்திருந்து பின்னர் அவளை வெறுத்து, மறந்து, மீண்டும் கண்ணகியிடம் வருகின்றான். வந்ததும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தமையை மறந்து, உடனே கண்ணகியிடம் மாதவியைப் பற்றி பழித்துரைக்கின்றான். அதன் பின்னர் சிறிதும் தாமதிக்காது மதுரைக்கு கண்ணகியுடன் செல்கிறான். செல்லும்போது தான் விட்ட பிழைக்காக வருந்துகின்றான். கோவலன் தான் விட்ட தவறுகளுக்காக பின்னர் வருந்துவதன் மூலம் முற்பகுதித் தவறின் தன்மை ஊழ்வினையென்றும் காலச் சூழல் என்றும் இரு நூல்களிலும் மறைக்கப்படுகின்றது. பின்வரும் மு.வரதராசனின் கூற்றும் கோவலனின் குறை களைவதாகவே உள்ளது.

“கோவலனிடம் கிருந்த குறை ஒன்றே: அது ‘கற்பு என்னும் தின்மை’ கில்லாத குறையே ஆகும். அதற்கும் காரணம் கிரண்டு. ஒன்று அவனுடைய கழிநிலை: மற்றொன்று: அவனுடைய கலையுணர்ச்சி

(மு.வ.1985, பக்.78)

தவறை உணர்ந்து வருந்துதல்

சிலப்பதிகாரக் கோவலன் மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து வந்ததும் நேராக கண்ணகியின் பள்ளியறையினுள்ளே செல்கிறான். மற்றவர்களின் கண்ணில் தான் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதே அவனது நோக்கமாகத் தெரிகின்றது. பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டேன். இல்லாமை நிலை இங்கே வரவும் வருத்தத்தைத் தருகின்றது என்று கூறுகின்றான்:

“பாடு அமை சேர்க்கையுள் புக்குத் தன் பைந்தொடி
வாடிய மேனி வருத்தம் கண்டு, யாவும்
சமீ புனர் கொள்ளளச் சலத்தியொடு ஆடிக்
குலம் தருவான் பொருள் குன்றம் தொலைந்த
கிளம்பாடு நானுத் தரும் எனக்கு என்ன”

(சிலம்பு, கனாத்திறம் உரைத்த காநது. செய்யுளாடி.85 – 71)

அதாவது “யாவும் வஞ் சகம் பொருந் திய
கொள் கையினையுடையவளான பொய் த் தியோடும்
கூடியிருந்தமையால், நம் குலத்தவர் தந்த மலைபோலும் பெரிய

பொருட்குகைகள் எல்லாமே தொலைந்து போயின: அதனால் வந்த இல்லாமை நிலை எனக்கு இங்கே வரவும் வெட்கத்தைத் தருகின்றது” என்று கூறுகின்றான். இத்தன்மை அவன் நடந்ததை நினைத்து வருந்துவதையும் தவறை உணர்ந்துகொண்டமையினையும் காட்டுகின்றது.

மேலும் அவன் தன் தவறை நினைத்து வருந்துகின்ற பகுதி சிலப்பதிகாரத்தில் கொலைக்களைக் காதையில் வருகின்றது.

“வரு மொழி யாளரோடு வம்பப் பறத்தரோடு
குறுமொழிக் கோட்டி, நெடுநகை புக்குப்
பொச்சாப் பூண்டு, பொருள் உரை யாளர்
நச்சக் கொன்றேற்கு நன்னென்றி உண்டோ”

(சிலம்பு.கொலைக்களக்கதை. செய்யுளாடி 63 - 66)

சிலப்பதிகாரக் கோவலன் தான்விட்ட தவறை உணர்ந்து கண்ணகிக்குத் துன்பம் கொடுத்தமையை நினைத்து வருந்துவதைக் காணலாம். கவுந்தியடிகளுடன் சென்று மதுரை நகரை அடைவதற்கு முன்னர் கவுந்தியடிகளை வணங்கி கோவலன், ‘நெறி தவறி கெட்டவர்களைப்போன்று நானும் தவறு இழைத்தேன். மலர் போன்ற மேனியை உடைய மெல்லியளாகிய கண்ணகி நடுங்கத் துயருறும் படியாக இதற்குமுன் நடந்தறியாத வழியில் நடந்து வருந்தங் செய்தேன்’ (சிலம்பு. ஊர்காண்காதை.15-20)

கண்ணகி வழக்குரைக் கோவலனும் மாதவிக்கு மையலாகி கையிலுள்ள பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் இழக்க நேர்ந்ததே, நன்றாம் சலியாது வாருமென்றும் கூறிச் செல்கின்றான்.

“கமய மருவங் குழல் மடவார் மாதவிக்கு மயலாகிக் கையிலுள்ள பொருள்களைல்லாங் கருதாமற் தானமித்து உய்யும் வகை தான் மறந்து ஊரை விட்டு நாம் போந்தோம்”

(க.வ.அடைக்கலக்கதை.செய்.36)

“கண்டாரும் மொழியாரே கயலனைய விழியாரே
பண்டே நாம் செய்வினையாற் பரதேசி யாகிவந்தோம்
உண்டான இருவினைதான் உள்ளளவும் போகாது
தண்தரள வடமுலையீர் சலியாதே வாருமென்றான்”

(க.வ, வழிநடை, 209)

கனவின் மீது நம்பிக்கை

சிலப்பதிகாரக் கோவலன் கனவின் மீது நம்பிக்கையுடையவனாக இருப்பதை அடைக்கலக்காதை குறிப்பிடுகின்றது. தன் மீது பரிதாபப்பட்ட மாடலனைப் பார்த்து கோவலன் ‘இன்று அதிகாலையிற் நான் ஒரு கனவு கண்டேன். அது என்னவெனில், பாண்டியனுடைய இந்த மதுரைமாநகரின் கண்ணே கீழ் மகன் ஒருவனால் கண்ணகி மிகுந்த துன்பத்தினை அடைந்தாள். நான் உடுத்தியிருந்த ஆடை பிறரால் பற்றிக் கொள்ள, நான் எருமைக் கடாவின் மீது ஏறி அதனைச் செலுத்தினேன். நான் இந்தக் கண்ணகியோடு பற்றினைத் துறந்த பெறும் பெரும் பேற்றினை அடைந்தேன். காமன் செயலற்று ஏங்கும் படி மணிமேகலையைப் புத்தனிடத்திலே மாதவி கொடுத்தாள். இத்தகைய தீக்கனவினால் எனக்கு இப்பொழுதே ஏதேனும் தீங்கு வருமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.’ (சிலம்பு. அடைக்கலக்காதை.95-106) இதன்படி கோவலனது கனவின் மீதான நம்பிக்கையினை கண்டுகொள்ளலாம்.

நற்சொற்கேளாமை

கண்ணகிவழக்குரையில் கோவலன் கண்ணகியைத் திருமணம் செய்து வீற்றிருக்கும் நாலாம் நாள் சடங்கன்றே மாதவியின் நடன அரங்கேற்றத்திற்கான அழைப்போசை கோவலனின் காதிற் கேட்கிறது. அதனைக்கேட்ட அவன் பின்னர் அங்கு செல்கிறான். செல்லும் வழியில் கண்ணகையின் வளர்ப்புத் தந்தை மாநாய்கனார் கோவலனைக் கண்டு அவனைப் போகாது தடுக்கின்றார்.

“வீதிதனிற் கோவலனார் விரைந்துசெல்லு மவ்வளவிற்
போதுகண்டு மானாகர் போவதுநீ கருமமல்ல
மாதவியார் தன்னழகும் வரிசைபெறு நாடகமும்
பேதகமும் கண்டுரே பிழைத்துவர மாட்டுரே”
(க.வ.மாதவி.அரங்.காதை.செய்.213)

பிழைத்துவரும் வாரேது பேசிலவள் பிழைகாரி
மழைத்தடங்கன் ராமசரம் வாழுதல்ஜிந் திரசாபம்
புழைத்தடக்கை மருப்புமிகு புணர்முலைகள் கரும்பாகம்
அழைப்பளிவள் என்னாகண அடியிடுவிற் எனவுரைத்தார்”
(க.வ.மாதவி.அரங்.காதை.செய்.214)

ஆனாலும் கோவலன் அவ்வார்த்தையைக் கேட்க்காது மறுப்பு வார்த்தை தெரிவித்துவிட்டு மாதவியின் நடன அரங்கேற்ற விழாவிற்குச் செல்கின்றான்.

“கடிகமழும் மலரதனைக் காதலித்த பொறிவண்டு
வடிவுடைய மதுகவையுண்டு மயங்கியல்லால் மீணுவதோ
படியில் இவை யறியாமற் பகர்ந்தேது மறுத்துக்கரத்தான்”

(மேலது.215)

அவரது வார்த்தையைக் கேட்டுத் திரும்பி வந்திருப்பின் கோவலன் கண்ணகி வாழ்வில் துன்பமே வந்திருக்காது. இவ்விடயம் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை. இவ்வாறு புனைந்து புகழ்ந்துரைத்தல், இன்னொரு பெண்ணை நாடிச் செல்லுதல், பழித்துரைத்தல், தடுமாறும் மனப்போக்கு, தவறை உணர்ந்து வருந்துதல் ஆகியவை சிலப்பதிகாரக் கோவலனிடமும் கண்ணகி வழக்குரைக் கோவலனிடமும் பொதுவான குணங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை சிலப்பதிகாரக் கோவலனிடம் கனவின் மீதான நம்பிக்கை காட்டும் குணமும், கண்ணகிவழக்குரைக் கோவலனிடம் பிறர் சொற்கேளாத குணமும் காணப்படுகின்றன.

இயல் : ஆறு
மனிதநேயப் பாத்திரங்கள்

அறிமுகம்:

மனிதரின் பகுத்தறிவை, அறத்தை, ஆற்றலை முன்னிறுத்திய உலக நோக்கு மனிதநேயமாகும். இது அனைத்து மனிதர்களையும் மனிதத்தன்மையோடும் மதிப்போடும் நோக்குவதாக அமைகின்றது. சகமனிதரிடம் அன்பு, இரக்கம், பொறுமை, ஆதரவு காட்டுவதும் வேதனைப்படுத்தாது நல்வழிப்படுத்தி, துயரத்தில் பங்கெடுப்பதுமான நற்பண்புகளை மனிதநேயத்தின் கூறுகளாக அடையாளப்படுத்தலாம். மனிதநேயப் பாத்திரங்கள் என்பது மனிதநேயத்தன்மைகளுடன் படைக்கப்பட்டுள்ள நடமாடுகின்ற பாத்திரங்களையே குறிப்பிடுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் துணைப் பாத்திரங்களாக வருகின்ற சில பாத்திரங்கள் மனித நேயமான்பு வாய்க்கப்பெற்றவையாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் சிலப்பதிகாரத்தில் வயந்தமாலை, மாதரி, கவுந்தியடிகள் ஆகிய மூன்று பாத்திரங்கள் அவதானத்திற்குரியவையாகின்றன. கண்ணகிவழக்குரையில் வருகின்ற இடைச்சியம்மை, மாதரி, வயந்தமாலை, மாலயன், மருத்துவிச்சி முதலான பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகளினுடோக அப்பாத்திரங்களில் மனிதநேயத் தன்மைகள் வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். இவர்களில் வயந்தமாலை, மாதரி ஆகிய இரு பாத்திரங்களும் இவ்விரு நூல்களிலும் வருகின்றன.

வயந்தமாலை

சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகிவழக்குரையிலும் மாதவியின் தோழியாக வயந்தமாலை என்ற மனிதநேயக்குண்மூள் பாத்திரம் வருகின்றது. சிலபத்திகாரத்தில் மாதவியோடு கூடியின்பங்கண்டிருந்த கோவலன் அவளை விட்டுப்பிரிந்து சென்றபோது மாதவி மிகுந்த துயரால் வாடினாள். பின்னர் கோவலனை மீண்டும் சேர எண்ணி கடிதம் எழுதி, அதனை வயந்தமாலை மூலமே அனுப்புகின்றாள். இங்கு மாதவியின் துயரைப் போக்குவதற்கு கோவலனிடம் தூது செல்கின்றவளாக வயந்தமாலை தொழிப்படுவதை அவதானிக்கலாம். கோவலன் தனியாக நிற்கும் போதே கடிதத் தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மாதவி கூறியதற்கமைய அவ்வாறே சென்று பணிவோடு கடிதத்தைக் கொடுக்கிறாள். கோவலன் வர மறுத்தபோது அவள் வாடிய உள்ளத்தையுடையவளாயினாள். இதனை “வாடிய உள்ளத்து வசந்தமாலை” (சிலம்பு.வேணிற்காதை:113) என்ற தொடராற் குறிப்பிடுகின்றார் இளங்கோவடிகள். இது வசந்தமாலையிடமிருந்த உதவி செய்யும் மனப்பாங்கையும் அது நிறைவேறாதபோது வருந்துகின்ற குணத்தினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. கோவலன்

கண்ணகிவழக்குரை வழிநடைக்கதையில் வரும் வயந்தமாலை தூது பகுதி, மாதவிக்காக கோவலனிடம் தூது செல்லும் மாதவியின் நெருங்கிய தோழியான வயந்தமாலையின் நற்குணத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. கோவலனைப் பிரிந்து மாதவி பல துன்பங்களை அடைந்து துயருற்று கோவலனிடம் சென்று அவனை அழைத் துவருமாறு வயந்தமாலையிடம் கூறுகின்றாள். அவ்வேளையில் வயந்தமாலை அதனை மறுக்காது கோவலனிடம் நானே போய்வருகிறேன் என்று கூறுகிறாள். இது அவளது உதவி செய்யும், துயரத்தில் பங்கெடுக்கும் குணவியல்லை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“என்றமொழி தனைக்கேட்டு இயல்புடைய வயந்தமாலை நன்றியுள்ள கோவலர்பால் நானேபோய் வருகிறேன்கான் ஒன்றிய நல்வாசகங்கள் ஒலைதனில் நீர் எழுதும் மன்றல் புகழ் மனனபுகுந்து வாரேன் நான் எனப்போனாள்.

(க.வ.வயந்தமாலை தூது செய்.50)

மாதவி “பேதை நான் செய்த பெரும்பிழையை பொறுத்து மயில்போல் நடந்து மாலையுடனே வரவேண்டுமென்று பல வாசகங்கள் பொதிந்த கடிதத்தை எழுதி வயந்தமாலையிடம் கொடுக்க வயந்தமாலையும் அக்கடிதத்தை கோவலனிடம் கொண்டு மறுக்காமல் வரவேண்டுமென்று கொடுக்கின்றாள்.

இங்கேதான் வந்ததுவும் யானுரைக்க நீர்கேளீர்
அங்கேதான் மாதவியை ஆற்றனில் வைத்தகன்றீர்
சங்கேருங் கைமடவார் தான்தந்த ஒலையிது
கொங்காருந் தாரானே கோவலரே எனக்கொடுத்தாள்

(க.வ.வயந். தூது செய்.107)

நத்தியங்கே மாதவிபால் நான்வாரேன் என்றென்று
கொச்சைமொழி யென்னுடனே கூறாதீர் கோவலரே
இச்சையான வயிர்த்தோழி யானொருத்தி இங்குவந்தேன்
நிச்சயமாய் என்னுடனே நீர்வரவே வேணுமென்றாள்

(க.வ.வயந் தூது செய்.113)

அவ்வேளையில் கோவலன் கற்புமிக்க கண்ணகையார் இருக்கையிலே நாணமின்றி வேறிடத்தே நான் சென்று சேருவதில்லை என்றும் இருதாரமாகாதே என்றும் கூறியதைக் கேட்டு வயந்தமாலை ‘சிவனார் உமையையும் கங்கையையும் இருதாரமாக வைத்திருக்கவில்லையோ?’ என்று மறுத்துரைத்துரைக்கிறாள்.

“தூரமிரண்டாகாது தானென்றீர் கோவலைரே
பாரிலுள்ளோர் தான்செய்யும் பரிசல்லத் தானுமிது
கூரியவே லிசரனார் கோதைதன்னைப் பாங்கில் வைத்து
சீரியநற் கங்கைதன்னத் திருமுடியில் வைத்திலரோ”

(க.வ.வ.தூது செய்.115)

கோவலன் வர மறுத்தபோது எப்படியாவது அவனை மாதவியிடம்
கொண்டு சேர்க்கவேண்டுமென்று கருதி செய்த பிழையை மன்னித்து
வரவேண்டுமென்று கடுமையான பிரயத்தனத்தை மேற்கொள்கிறாள்.

எரியென்னும் வெகுளிதன்னை யினியவொரு நீராகப்
பெரியவர்கள் தானுமென்னிப்பிழைகள் தன்னைப் பொறுத்திருவார்
கரியகுழலாள் செய்த குழம்பிழையை நீபொறுத்து
அரியதிற்ற கோவலைரே அங்கேதான் வாருமென்றாள்”

(மேலது.செய்.122)

இதனடிப்படையில் மாதவிக்குச் சிறந்த தோழியாகவும் அன்புள்ளம்
மிக்கவளாகவும் கண்ணகிவழக்குரையிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும்
வயந்தமாலை சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.

மாதரி

மாதரி என்ற பாத்திரமும் இவ்விரு நூல்களிலும் இடம்பெறுகின்றது.
சிலப்பதிகாரத்தில் அடைக்கலக்காதையில் மாதரி என்ற பாத்திரம்
அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. இவளது மகள்தான் ஜயை. மாதரி
ஆயர் குலப் பெண்ணாகவும் திருமாலை வணங்குகின்றவளாகவும்
அரண்மனைக்கு ஆப் பயன் அளிப்பவளாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளாள்.
கவுந்தியடிகளும் கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை சென்றடைந்து
அங்குள்ள புறஞ்சேரிப்பகுதியில் தங்கியிருந்தபோது மாதரியை
கவுந்தியடிகள் காண்கின்றார். தன்னைத் தொழுது நின்ற மாதரியைப்
பார்த்து கவுந்தியடிகள், இவள் ஆயர் குலத்தைச் சேர்ந்தவளாகத்
தெரிகின்றாள்ளு ஆ காத்து ஆப்பயனைப் பிறருக்குக் கொடுக்கும்
ஆயரின் வாழ்க்கையில் எந்தக் குற்றச் செயலும் இல்லை. ஆதலின்
இவளும் ஒரு தீமையும் செய்யமாட்டாள்: ஆகவே கண்ணகியை
இவளிடம் அடைக்கலம் கொடுப்பது மிகப் பொறுத்தம் என்று
எண்ணினார்.

ஆயர் முதுமகள் மாதரி என்போள்
கவுந்தி ஜயையைக் கண்டடி தொழுவும்
ஆகாத்து ஒம்பி ஆப்பயன் அளிக்கும்
கோவலர் வாழ்க்கை ஒர் கொடும்பா டில்லை

தீதிலள் முதுமகள் செவ்வியள்

மாதரி தன்னுடன் மடந்தையை இருத்துநற்கு

ஏதம் இன்றென எண்ணினள்

(சிலம்பு ; அடைக்கலக்காதை:116-124)

அப்போது கவுந்தியடிகள், இவளுக்கு இரங்கும் குணமுள்ளதென்று ஊகித்து, அறிந்து கண்ணகியைப் பற்றி புகழ்ந்துரைத்து அடைக்கலம் கொடுக்கின்றார். அக்கடமையை ஏற்றுக்கொண்டு தன் வீட்டுக்கு கண்ணகியை அழைத்துச் சென்றாள் மாதரி. பின்னர் தம் இனத்தவர் இருக்கும் தன் வீட்டில் தங்க வைக்காது மரப்பந்தல் நிறைந்த, செம்மன் பூசிப் புதுமைப் படுத்தப்பட்ட, காவல் மிக்க ஒரு சிறிய வீட்டில் இருக்கச் செய்து, புதிய நீரால் குளிக்கப்பண்ணி, என்மகள் ஜயை உனக்கு நல்ல தோழியாக இருப்பாள்; கவுந்தி உன்னை நல்ல இடத்தில் சேர்த்ததால் உனக்குக் கவலை இல்லை என்றும் கூறுகின்றாள். பின்னர் உணவு சமைப்பதற்குரிய நல்ல பாத்திரங்களை கண்ணகிக்கு உடனடியாகக் கொடுக்கும்படியும் கட்டளையிடுகின்றாள்.

“அடிசில் ஆக்குதற்கு அமைந்தநற் கலங்கள்

நெந்தியாது அளிமின் நீர் எனக் கூறு”

(சிலம்பு : அடைக்கலக்காதை:20 – 21)

கண்ணகி கோவலனுக்கு உணவு சமைத்துக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருந்தமையைக் கண்டு மகள் ஜயையுடன் சேர்ந்திருந்து, பார்த்து உள்ளம் மகிழ்கிறாள்(சிலம்பு.அடைக்கலக்காதை:46-53) இவ்வாறு மாதரி உதவி செய்கின்ற, ஆதரிக்கின்ற மேலான நற் குணங்களுடையவளாகக் காட்டப்படுவதைக் காணலாம்.

கண்ணகிவழக்குரை அடைக்கலக்காதையில் கண்ணகியும் கோவலனும் மதுரையில் இடைச்சியம் மையின் வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது மாதரி சமைப்பதற்குரிய மரக்கறிகள் உள்ளிட்ட அனைத்தையும் கொடுத்து உதவி செய்கின்றாள்.

சேர்பால்தயிர்க்குடங்கள் தேன்குடங்கள் இவைமுதலாய் எல்லாந்தான் வகைவகையாய் எடுப்பித்துப் பச்சைக்கட்டி அன்புடனே நல்லடிசில் ஆக்கிணைஉண்ணு மகனேன்று இன்பமுறத் தான்கொடுத்தார் இடைக்குலத்து மாதரியும்.

(க.வ.அடை.காதை செய்.21)

இந்நாலிலும் மாதரி உதவி செய்கின்ற குணமுடையவளாகவே காட்டப்பட்டுள்ளாள். எனினும் சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் அடைக் கலத் தில் முக் கிய பங் கெடுப் பதுபோல்

கண் ணகிவழக் குரையில் காட்டப்படவில்லை. மாறாக இடைச்சியம்மையே அடைக்கலம் கொடுக்கின்றாள்.

கவுந்தியடிகள்

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் சமன சமயங்கருத்துக்களையும் விரவிச் சென்றுள்ளார். கவுந்தியடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் மட்டும் வருகின்ற ஒர் பாத்திரமாகும். இவர் ஒரு சமன பெண் துறவி. கண்ணகி, கோவலன் ஆகியோருடன் மதுரை செல்கின்றவர்தான் இந்த கவுந்தியடிகள். கோவலன் கண்ணகியடிடன் மதுரை செல்கையில் கவுந்தியடிகளைக் காணுகின்றான். அவ்வேளையில் கவுந்தியடிகளும் இருவரையும்கண்டு விசாரித்து, இவ்வாறு செல்வது பாதுகாப்பில்லை என்று கூறியபோது கோவலன் அதனைக் கேட்காமை காரணமாக தானும் மதுரை செல்லவேண்டியுள்ளது ஆகையினால் உங்களுடன் வருகின்றேன் என்று கூறிச் செல்கின்றார். ஏலவே கூறிய படி கவுந்தி ஒரு பெண் என்பதனால் கண்ணகிக்கு பாதுகாப்பாகச் செல்லமுடிவெடுத்தார் என்று கூறலாம்.

முவரும் மதுரை செல்கையில் ஒரு சோலையில் தங்கியிருந்தபோது, அங்கு வந்த இழிமகன் ஒருவனும் பரத்தை ஒருத்தியும் கவுந்தியடிகளிடம் கண்ணகியையும் கோவலனையும் சுட்டிக் காட்டி, இவர்கள் யார் என்று கேட்டனர். அப்போது கவுந்தியடிகள் இவர்கள் என் மக்கள் என்று கூற உன் மக்கள் தமையனும் தங்கையும் கணவன் மனைவியாக ஆவதுண் டோ என்று எள்ளி நகையாடியதற்காக அவர்களிருவரையும் நரியாகும்படி செய்தார். பின்னர் கண்ணகியினதும் கோவலனதும் வேண்டுகோளிற்கினங்க மீண்டும் அவர்களிருவரையும் பழைய உருவத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றார். இவ்வாறு கண்ணகியையும் கோவலனையும் பாதுகாக்கின்றவராக கவுந்தியடிகள் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

மதுரையடைந் ததும் மாதரியைக் கண்டு அவளொரு நற்பண்புடையவள் என்று கருதி கண்ணகியை அவளிடம் அடைக்கலங்கொடுக்கின்ற தன்மை கவுந்தியடிகளின் நற்குணத்தினைப் பறை சாற்றுகின்றது. பாதுகாப்பாக, மிகவும் நிதானமாக கவுந்தியடிகள் கண்ணகியை ஓப்படைக்கின்ற விதம் அவரது அனுபவ முதிர்ச்சியினை எடுத்துக் கூறுவதாக உள்ளது.

“வழியில் சேர்ந்த கண்ணகியையும் கோவலனையும் காக்கக் கவுந்தி மேற்கொண்ட பொறுப்புள்ள முயற்சியை – கடமை உணர்வை எவ்வளவு பாராட்டினும் தகும்”

(முனைவர். சுந்தர சண்முகனார், 1992)

என்று முனைவர் சுந்தரசண்முகனார் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகவே உள்ளது. கோவலன் இறந்த செய்தியினை அறிந்து உண்ணா நோன்பு கொண்டு கவுந்தியடிகள் உயிர் துறந்த செய்தியையும் சிலப்பதிகாரம் தருகின்றது. சமணம் துறவறத்தை வலியுறுத்துவது. அதன் படி இப் பாத்திரம் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறுவதுடன் பிறருக்கு நல்வழி காட்டி, வழிப்படுத்தி, பிறருக்காக நிலையற்ற உடலை விடுகின்ற ஒரு பாத்திரமாக கவுந்தியடிகளைக் காணலாம். கண்ணகி வழக்குரை இந்துப்பண்பாட்டின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் இப்பாத்திரம் இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை.

இடைச்சியம்மை

கண்ணகிவழக்குரையில் அடைக்கலக்காதை, கொலைக்களக்காதை ஆகிய காதைகளில் இடைச்சியம்மை என்ற பாத்திரம் பற்றிய குறிப்புக்கள் உண்டு. இப்பகுதிகளில் இடைச்சியம்மை என்ற பாத்திரம் பிறரை ஆதரித்தல், உணவுகொடுத்தல், அன்புகாட்டுதல் முதலான மனித நேயப் பண் புகள் கொண்ட பாத் திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம். மாதவியைப் பிரிந்து மீண்டும் கண்ணகியிடம் வந்த கோவலன் புதியதொரு வாழ்வைத் தொடங்கும் பொருட்டு கண்ணகியையும் அழைத்துக்கொண்டு மதுரையிலுள்ள ஆயர் தெருவை அடைந்தபோது அவ்விருவரையும் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து யாரென்று அன்போடு விசாரித்து தன் வீட்டிற்கு வருமாறு அழைக்கிறாள் இடைச்சியம்மை.

ஆயர் தெரு தனில் வரவே அங்குநின்ற இடைச்சியம்மை
தூயமலர்க் கருங்கூந்தல் துப்பைவென்ற துவர்வாயால்
நேயமுறத் தாங்கண்டு நெங்கமெலாங் களிக்கர்ந்து
மாயனையுந் தாங்வளர்த்த மாதரியின் அருகுசென்று

(க.வ.அடைக்கலக்காதை செய்.7)

வெங்கதிரோன் வெயிலதனால் மெத்தவேயிகளத்துவிட்டீர்
தங்கிஇங்கே இளைப்பாறித் தரித்து எந்தன் மனையிடத்தே
எங்கள்குலமிடைக்குலங்கான் இருமனதுபடவேண்டாம்
மங்ககிலீள் வாடாதெழும் மனதிருந்த வாருமென்றார்

(க.வ.அடைக்கலக்காதை செய்.11)

கோவலனையும் கண்ணகியையும் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்ற இடைச்சியம்மை கோவலனை மகனாகவும் கண்ணகியை மருமகளாகவும் மனதார ஏற்று உறவுகொண்டாடி பாலடிசில் அமுது செய்யுமாறு மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறாள்.

வாருமென்ன மனைக்கொடுபோய் மகிழ்ந்தவரைத் தானிருத்தி
சுரியன்டு தோழியர்கள் யான்சூத்தி மாயி உண்டு
ஆருமில்லை யெனவேண்டாம் ஆயர்குலங் காணுமென்று
காரணய கணங்குழலார் கண்ணகையை அடிதொழுதாள்

(கண்.வழி.அடைக்.காதை செய்.14)

தொழுதுநின்ற ஆயர்மகள் தூமொழியை முகம்பார்த்து
ஒளிருமணி யாருமின்றி உகந்தறுகு பால்தெளித்து
வழுதிதென்னன் கூடலிலே மனையகத்தே வந்ததற்கு
பழுதில்லா மேனியரே பாலடிசில் அழுசெய்வாய்

(கண்.வழி.அடை. காதை செய்.15)

தங்குலத்துக்கென்று நோன்புகள் உண்டென்று கண்ணகி கூறியபோது
அதனையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து
தனக்குள்ள இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றினையும் கொடுத்து அனைத்துப்
பொருட்களையும் கொடுத்து உதவுவதன் மூலம் பிறருக்கு உதவி
செய்கின்ற, அன்புகாட்டுகின்ற மனிதநேயமுள்ள பாத்திரமாக
இடைச்சியம்மை நடமாடுகின்றமையைக் காணலாம்.

இங்கமுது செய்யவேணும் என்றுசொல்லி இடைச்சியம்மை
அங்கவரைத் தான்வருடி அன்பினால் அழுத்தளவில்
பெங்குவாரி புடைக்குமும் பூம்புகார் வளநாட்டில்
தங்குலத்து நோன்புக்கும் உண்டென்றார் தாழ்குழலார்

(க.வ.அடை.காதை செய்.16)

நோற்கரிய நோன்பென்று நுண்ணிடையார் உரைத்திடவே
வாக்குடனே மாமியாரும் மனையிடத்தே வந்தவர்க்குப்
பாக்குடனே வெள்ளிலையும் பரிவுடனே தானெடுத்துத்
தேக்குபுகழ் வணிகருக்குச் சீர்பெறவே கொடுத்தனரே

(க.வ.அடை.காதை செய்.17)

சீர்பெறவே வீடிரண்டு சென்றுதான் மெழுகுவித்து
மேற்கட்டி கட்டுவித்து வெள்ளி விளாங்கேற்றுதித்துத்
தேக்குநல்ல சிறுசம்பா புழுசுசம்பா தீட்டுவித்து
ஆக்கும் எனக் கட்டளைசெய் தவர்கிணைங்கக் கொடுத்தனரே

(க.வ.அடை.காதை செய்.18)

கோவலன் கண்ணகியை இடைச்சியம்மையின் வீட்டில்
அடைக்கலமாக வைத்துவிட்டு கண்ணகியின் காற்சிலம்பை
விற்றுவரும்பொருட்டு செல்லத்தயாராகுகையில் இடைச்சியம்மையிடம்

கண்ணகையை அடைக்கலமாக வைத்துவிட்டுச் செல்கிறேன் என்று
கூறியபோது இடைச்சியம்மை அதனை மறுத்து அனைத்தும்
தருவதற்கு நாங்கள் இருக்கையில் எதற்காக சிலம்பை விற்கச்
செல்லவேண்டுமென்று கூறுவது அவளது ஆதரிக்கும், அன்புகாட்டும்
உயரிய மாண்பினையே புலப்படுத்துகின்றது.

வந்தகுறை யேதுமக்கு வாணிபமே போகவென்றீர்
இந்தமொழி யுரைப்பர்களோ யானொருத்தி யிருக்கையிலே
புந்திசற்று மிகலையாதான் புகார்வணிகர் பெருமாளோ
விந்தைபயில் தோளானே விசாரமல்ல இவைகளெல்லாம்

(க.வ.அடை.காதை செய்.78)

சோறுபாக்குப் பொன்புடவை சொல்லரிய ஆளடிமை
வேறுமுள்ள குறைதீர்த்து வியாகுலங்கள் தனைமாற்றி
நாறுமலர்க் குழலிகயயும் நன்றாகக் கொண்டிருப்பேன்
கூறுபுகழ்க் கூடலிலே கோவலரே யென்சொல்வீர்

(க.வ.அடை.காதை செய்.79)

கோவலன் சிலம் பைத் திருடிய கள் வனென்று கருதி
கொலைசெய்யப்பட்டபோது அதனைக் கனவின் மூலம் அறிந்த
கண்ணகி தான் கண்ட கனவினை இடைச்சியம்மையிடம் கூறினாள்.
இடைச்சியம்மையும் கனவு கண்டதாகச் சொல்லிவிட்டு அதன்
உண்மைத்தன்மையை அறிந்து வருவதற்காக மதுரைத் தெருக்களில்
தேடித்திரிந்து பின்னர் காணாமல் வேதனையுடன் திரும்பி வருகிறாள்.
இத்தன்மை துன்பத்தில் பங்கெடுத்து ஆறுதல் கூறும் அவளது
குணவியல்பைப் புலப்படுத்துகின்றது.

ஆய்ச்சியம்மை கண்டகனா அறிந்துவர வேறுமென்று
முச்செறிந்து கடைந்தெடுத்த மோர்கொண்டு மதுரையிலே
கூச்சமில்லா வழநியிட்ட கூடற்பதி வீதியெல்லாம்
ஒச்சமுள்ள திருக்கொயில் உட்புரிசை மேடையெல்லாம்.

(க.வ.அம்மன் கனாக்கண்ட கதை. செய்.204)

ஒங்குபுகழ்க் கோவலரை ஒரிடமும் கண்டதில்லை
வாங்குவகளைக் கையாரே மருமகளே கண்ணகையே
ஏங்கிமனம் நடுங்காதே என்மகனார் கோவலற்குத்
தீங்குவரில் வாடாப்புச் சேர்முகங் கருகுமென்றார்.

(க.வ.அம்மன் கனாக்கண்ட கதை. செய்.206)

மாலயன்

கண்ணகிவழக்குரை கொலைக்களக்கதையில் மாலயன் என்ற பாத்திரம் இடம்பெறுகின்றது. இப்பாத்திரம் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறவில்லை. கோப்பெருந்தேவியின் காற்சிலம்பினைத் திருடிய கள்வன் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டு கோவலனை கொல்வதற்கு பாண்டியன் துணிகின்றான். அதன்படி யானையை ஏற்றி கோவலனைக் கொல்ல ஏவியபோது அவ்யானை அவனைக் கொல்லாது விலகிச் சென்றது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவனைக் கொல்வதற்கு மாலயன் அழைக்கப்படுகின்றான். அரசனின் கட்டளையை ஏற்ற அவன் கொலைக்களத்தில் வைத்து கோவலனிடம் யாரென்பதை கேட்டறிந்த பின்பு உண்மையில் கோவலன் குற்றமற்றவன் என்பதை உணர்ந்து தனக்குத் தீங்கு வரும் என்று கருதி, கோவலனைத் தப்பிச் செல்லுமாறு கூறுகின்றான். குற்றவாளிகளைக் கொலை செய்யுமாறு பணிக்கப்படுகின்ற கட்டளையை நிறைவேற்றுவதையே தன் தொழிலாகக் கொண்ட மாலயன் கோவலன் குற்றமற்றவன் என்பதை அறிந்ததும் அவனைக் கொல்லாது தப்பிச் செல்லுமாறு கூறுகிறான். இத்தன்மை மாலயனது பாவகாரியத்திற்கும் அந்திக்கும் பயந்து நடந்துகொள்ளும் மனிதநேயப் பண்பினையே புலப்படுத்துகின்றது.

செய்தியிது காணுமெத் திறமறிந்து மாலகனும்
கைதவர்கோன் இப்படியோ காசினியை ஆளுவது
எய்தியிது அநியாயம் இனிப்பறியும் விளைந்ததென்ன
மெய்யெல்லாந் துயரமுற்று மிகவுமனந்தளர்ந்தனனே

(க.வ.கொலை.கதை செய்.168)

தளர்ந்துநின்று கோவலனைத் தான்பார்த்து மழுவரசன்
பிளந்துவைக்க வேணுமென்ற பெரும்பிழையா லரசனுக்கு
விளைந்துவிடும் வினைகளைன்று விசனமுற்று மாலகனும்
களந்தனிலே வளர்ந்துநிற்கும் கானமர வேங்கைகள்டான்

(க.வ.கொலை.கதை செய்.169)

காவல்புரி மாலகனுங் கட்டுக்கரப்பான் சில வார்த்தை
பாவியென்னுந் தட்டான்சொற் பாண்டியனுங் கேட்டுவிட்டான்
யாவருந்தான் அறியாமல் இப்பொழுது நீபிழைத்துப்
போவதுவே காரியந்தான் பூம்புகார்த் தேசிகரே

(க.வ.கொலை.கதை செய்.174)

பிகழுப்பதுவே காரியந்தான் பெரியஇந்தக் கூர்மமுவால்
உள்ளக்கன்று தனைப்பிளாந்து உதிர்த்தை மிகத்தடவி
மறைமுகிலை விலங்குவைத்த மாறனுக்குக் காட்டுகிறேன்
தழைத்தேறும் புகழ்படைத்த தார்வனிகா தப்பிவிடாய்

(க.வ.கொலை.கதை செய்.175)

கோவலன் மழுவரசன் மாலயனைப் பார்த்து கூறுகின்ற கூற்றுக்களும்
மாலயனின் நற்குணத்தினையே புலப்படுத்துகின்றது.

“தீர்க்கமும் நல்லுறவும் சினைகிதழும் உழைப்போலே
கார்க் கடல்கூழ் புவியதனிற் கண்டிலனே மழுவரசே

(க.வ.கொலை.கதை செய்.177)

மருத்துவிச்சி

பாரம்பரிய மகப்பேற்று வைத்தியத்தில் மருத்துவிச்சிக்கு முக்கிய வகிபங்குண்டு. வைத்தியசாலை வசதிகள் விருத்தியடையாத சூழலில் உயிர்காக்கின்ற உன்னதமான தொழிலைச் செய்தவர்கள் மருத்துவிச்சிகளேயாவர். பெண்ணொருத்தி கற்பமுற்றிருக்கும் காலந்தொடக்கம் குழந்தையை பெற்று முப்பத்தியோராம் நாள் வரைக்கும் மருத்துவிச்சியின் தொடர்பு இருப்பது வழக்கம். தாயோருத்தி பிரசவ வலியால் வேதனைப்படுகின்றபோது தானும் வேதனைப்பட்டு குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பதற்காக வைத்தியம் செய்யும் மருத்துவிச்சி குழந்தை பிறந்ததும் அகமகிழ்ந்து பாட்டும் பாடும் பண்பாட்டு மரபு மிக நீண்ட காலமாகவே இருந்துவந்துள்ளது. மருத்துவிச்சி பாடல் என்ற பாடல் மரபு இருக்கின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

கண்ணகிவழக்குரையிலும் மருத்துவிச்சி என்ற பாத்திரம் இடம்பெறுகின்றது. கோவலனின் தாய் கோவலனைப் பெற்றெடுக்கும் நிலையில் இருந்த சமயம் மருத்துவிச்சி வந்து மிக்க மனம் மகிழ்ந்து, அவளைத் தேற்றுகின்றாள். இதன் மூலம் மருத்துவிச்சி என்ற பாத்திரமும் மனித நேயமுள்ள பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணமுடிகிறது.

“எந்தனையும் தான்மிகவே ஏந்திகழக்கும் நடந்திடவே
மெத்தமனாங் களிகூர்ந்து விரும்பி வந்து மருத்துவிச்சி
முத்துநிறை நாழிவைத்து மொய்குழலைத் தேற்றினளே”

(க.வ.கோவலனார் பிறந்த கதை செய்.26)

இவ்வாறு சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகிவழக்குரையிலும் மனிதநேயமுள்ள பாத்திரங்கள் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். மனித நேயம் வற்றிப் போன இன்றைய காலத்தில் இத்தகைய பாத்திரங்களின் இயங்கு நிலை குறித்தும் அவற்றினுடாக மேற்கிளம்புகின்ற மனிதநேயப் பண்புகள் குறித்தும் சிந்திப்பது பயனுடைதாகும்.

இயல் : ஏழு

ஆண் அதிகார பண்பாட்டு அரசியலும் இரு
பெண்பாத்திரங்களும்

1. ஆண் அதிகார பண்பாட்டு அரசியல்

எழுத்திலக்கியங்களிலும் வாய்மொழி இலக்கியங்களிலும் பெண்கள் பெருமைப்படுத்தப்பட்டும் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டும் பேசப்பட்டு வந்துள்ளனர். அவ்வாறு அவர்கள் பேசப்பட்டு வந்துள்ளமைக்கு ஆணை முதன்மைப்படுத்தும் ஆண் அதிகார பண்பாட்டு அரசியல் ஓர் முக்கியமான காரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆண், பெண் ஆகிய இருவரிலும் ஆணை முதன்மையானவன்; தெய்வீகமானவன் என்ற கருத்துருவாக்கம் சமூக கட்டமைப்பில் உட்புகுத்தப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. புராண, இதிகாசங்களிலும், காவியங்களிலும் தன்னிகரில் லாத் தலைவர் களாக காட்டப்படுகின்றவர்களின் தவறுகள் மறைக்கப்பட்டு அல்லது நியாயப்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் மேல் நிலைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

‘கற்பு’ என்பது ஆண்களுக்கும் உரியது என்று பார்க்கப்படாமல் பெண்களுக்குரியதென்று பார்க்கப்படுகின்ற சமூக மனப்பாங்கே சமூக அடி மட்டத்தில் காணப்படுவதனால் அச் சொல் பெண்களை மேன்மைப்படுத்துகின்ற சொல் என்று கூற முடியாது. மாறாக பெண்களை தாழ் நிலை நோக்கில் கணிக்கின்ற ஆண் அதிகார பண்பாட்டு அரசியல் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. கண்ணகியைப் பிரிந்து சென்ற கோவலன் மாதவியுடன் வாழ்ந்துவிட்டு, அவளைப் பிரிந்து மீண்டும் கண்ணகியிடம் திரும்பி வந்தபோது கண்ணகி கோவலனைப் பார்த்து எவ்வித கேள்வியும் கேட்கவில்லை; சினங்கொள்ளவுமில்லை. அப்படிச் சினங் கொண்டிருப்பின் ஆணின் கற்பின் தன்மை குறித்தும் சிந்திக்க முடிந்திருக்கும். ஆனால் அவ்வாறு காட்டப்படவில்லை. இங்கு கோவலன் தவறிலிருந்து தப்பிவிடுகின்றான்.

நீதி தவறியமைக்காகவே பாண்டியன் கண்ணகியால் இறக்க நேருடுகின்றது என்றும் அங்கு பாண்டியனாகிய “ஆண்” கண்ணகியாகிய “பெண்ணால்” எதிர்க்கப்படுகின்றானே என்றும் கூறினும் அங்கு கோவலன் என்கின்ற கணவனாகிய “ஆண்” கண்ணகி என்கின்ற மனைவியால் குற்றமற்றவனாக உயர்நிலைப்படுத்தப்படுகின்றான் என்றே கூறவேண்டியுள்ளது. அதாவது கோவலன் பாண்டிமாதேவியின் சிலம்பினைத் திருடாதவனாதலின் குற்றமற்றவன்தான் என்றாலும் பெண்கள் தம் கணவர்களுக்காகப் போராடும் தொன்மத்திற்கு ஏற்ப கண்ணகியால் கோவலன் அக்குற்றத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுகின்றான். பெண்ணின் கற்பு ஆணுக்காக போராடவும், ஆணைத் தூய்மைப்படுத்தவும்,

நாட்டில் மழைபெய்து வளம் பெறவும், நோய்கள் அகலவுமானதொரு சக்தி மூலமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சமத்திலும் இந்தியாவில் தமிழகம், கேரளா உள்ளிட்ட பகுதிகளிலும் பல கண்ணகி இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன. இவற்றில் கண்ணகி, மாதவி ஆகிய பாத்திரங்கள் வெவ்வேறு மாறுபாடுகளைப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். அதிலும் சிலப்பதிகாரத்துடன் ஒப்பிடுகையில் கூடுதலான மாறுபட்ட புனைவுகள் மாதவி பாத்திரத்தினை மையப்படுத்தியே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. கலையரசியாகவும் ஒரு நெறிப்பட்ட வாழ்வை வாழ முற்பட்ட கற்புடையவளாகவும் சிலப்பதிகாரம் சித்திரித்த மாதவியினை இந்நூல்களில் காணமுடியாதுள்ளது. மாறாக கணவனை மிகவும் மோசமாக துன்பப்படுத்துகின்றவளாகவும் (எடு: வன்னிப்பிரதேச சிலம்புகூறல், தமிழக பெரிய எழுத்துக் கோவிலன் கதை), கோவலனிடமிருந்த எல்லாப்பொருள்களையும் பறித்துவிட்டு ஆடைகளையும் களைந் து வாழைத் தோப்புக் குள் தள்ளிவிடுகின்றவளாகவும் (கேரள இடுக்கி மாவட்டத்தில் வழங்கும் கோவிலன் சரித்திரம்), கோவலனை மயக்கி இழுத்தெடுத்தவளாகவும் (ச.க.சங்கரலிங்கம் எழுதிய கோவலன் சரித்திரம்) என்று பலவாறு சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதையே அதிகம் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் எத்தகைய மோசக்காரியாக மாதவியை சித்திரிக்க முடியுமோ அவ்வாறு மோசமானவளாக பல இலக்கியங்கள் மாதவியைச் சித்திரித்துள்ளன. கண்ணகி உயர்நிலைப்படுத்தப்பட்டு போற்றப்பட்டிருக்கின்றாள். ஆனால் இழிநிலைப் படுத்தப்பட்டு மாதவி தூற்றப்பட்டிருக்கின்றாள். இதில் கூடுதலாகத் தாக்கம் செலுத்தியிருப்பது ஆன் அதிகார பண்பாட்டு அரசியலே ஆகும்.

2. இரு பெண்பாத்திரங்கள்

சிலப்பதிகாரம், கண்ணகி வழக்குரை ஆகிய இரு நூல்களிலும் கண்ணகி, மாதவி ஆகிய இருவரையும் மேலான ஆற்றலுடையவர்களாகவே பார்க்கவேண்டும். ஒருவரை உயர்த்தியும் இன்னொருவரை தாழ்த்தியும் கூறமுடியாது. சமூகப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் நோக்குகின்றபோது யாரையும் குறை கூற முடியாது.

சிலப்பதிகாரம் மானிடப் பெண்ணாகப் பிறந்த கண்ணகியை கற்ப நெறி பிறழாதவளாகவும் பின்னர் தெய்வநிலையை அடைந்து எல் லோராலும் வழிபடப் படுகின்றவளாகவும், போற்றப்படுகின்றவளாகவும் நிலைபேறு பெறுவதைக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு காட்டப்படுவதற்குக் காரணம், அந்நூல் எழுந்த காலச் சூழலும் பண்பாட்டு மன்னிலையுமே எனலாம். சங்க மருவிய காலத்திற்கு முந்திய காலத்தில் சமூகத்தில் களவொழுக்கம், மருத நிலத்தலைவன் பரததையை நாடிச் செல்வது முதலான பழக்கங்கள் சமூக சீழிவுக்கு காரணங்களாக அமைந்திருந்தன. உலகியல் வாழ்வு சலிப்பினை உண்டு பண்ணிய காலமாக சங்க காலத்தின் பிற்பகுதி அமைந்திருந்தது. அந்நிலை கண்ணகியை இளங்கோவடிகள் கற்பரசியாக காட்டுவதற்குரிய ஒரு காரணமாக அமைந்தெனலாம். அத்துடன் சேர, சோழ பாண்டி, நாட்டு தளங்களினாடாக இக் காப்பியம் காண நகர்த்தப்படுவதனால் ஒற்றுமையிழந்துநின்ற அக்கால சமூகத்தில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்கும் இளங்கோவடிகள் முயன்றுள்ளார். ஆகையினால் கண்ணகியை எல்லாராலும் மதிக்கப்படுகின்றவளாக காட்ட முற்பட்டு வெற்றியும் பெற்றுள்ளர் எனலாம். இன்று சிலப்பதிகார பண்பாடு நாடு கடந்து, மொழி, இனம், சமயம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் பல தேசங்களில் பரவியிருக்கின்றமையை அவதானிக்கின்றபோது இளங்கோவடிகளின் நோக்கம் பரந்துபட்டதாகவும் தூர நோக்குடையதாகவும் இருந்துள்ளதென்பது புலனாகும்.

கண்ணகி வழக்குரையும் கண்ணகியை கற்பு நெறியுடையவளாகவும் வழிபடு தெய்வமாகவும் காட்டியிருப்பினும் அத்தன்மை சிலப்பதிகாரத்தை விடவும் பல மடங்கு உயர்நிலைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக கண்ணகிவழக்குரை காப்பியம் சடங்கு வழிபாட்டில் பாராயணம் செய்யப்படும் தன்மையுமையதாதலின் சைவ சமய வழிபாட்டு மரபு, பண்பாட்டு அமைவுக்கு ஏற்ப கண்ணகியைப் பிறப்பிலேயே வழிபடப்படுகின்ற அம்மனாக (கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணனியின் பிறப்புப் பற்றிக் கூறுகின்ற பகுதி அம்மன் பிறந்த காதை என்றே உள்ளது) காட்டியுள்ளதெனலாம். இதனடிப்படையில் நோக்குகையில் சிலப்பதிகாரத்தினை விடவும் கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகி மேலும் பெருமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பது தெளிவாகின்றது. இதன்படி இரு நூல்களிலும் கண்ணகி, பண்பாட்டுச் சூழல், ஆண் முதன்மைவாத சிந்தனை என்பவற்றுக்கமைய கற்பரசியாகவும், வழிபடு தெய்வமாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

மாதவி, சிலப்பதிகாரத்தில் கலைத்திறனாலும் ஒரு நிலைப்பட்ட வாழ்வை வாழ முற்பட்டவளாகவும் படைக்கப்பட்டிருப்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். மாதவியின் கலைத்திறனைப் பறை

சாற்றுகின்ற வகையில் அவளது நடன அரங்கேற்றம் மன்னர்கள், மக்கள் முன்னிலையில் மிகவும் உயர்ந்த பாராட்டுக்களுடன் நடைபெறுகின்றது. கோவலனை திருமணம் செய்துகொண்ட மாதவி அவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்த பின்பும் கூட வேறொரையும் மனக்காது ஒரு நெறிப்பட்ட வாழ்வைப் பின் பற்றி கற்புடையவளாகவே வாழ்கின்றாள்.

கண்ணகியைக் கற்பரசியாகவும் கற்புத் தெய்வமாகவும் காட்டவேண்டுமென்பதற்காக கணிகையர் குலமரபைச் சேர்ந்த மாதவியை இழித்துக் கூறவேண்டிய தேவை இளங்கோவடிகளுக்கு இருக்கவில்லை. ஒருவரது மனதை வேதனைப்படுத்தி இன்னொருவரது மனதை மகிழ்வுப் படுத்த அவர் விரும்பவில்லை. உண்மையில் மாதவி இழித்துரைக்கப்படவேண்டிய பெண்ணும் அல்லன்.

கணிகையர் குலமரபு பலரோடு இன்பங்கலந்து வாழ்வதற்கு அனுமதித்திருந்தது. அந்நிலையில் மாதவி அதனைச் செய்யாது கோவலனில் காதல் கொண்டாள். அவனும் அவளில் மயங்கினான். இரு வரும் ஒன்றாக வாழ்ந்தார்கள். பின்னர் பிரிந்து சென்றான். கற்பு என்பது உடலோடு பொருத்திப் பார்க்கின்ற ஆண் மைய சிந்தனையின் படி நோக்கினும் மாதவி, கோவலன் என்கின்ற ஒருத்தனுடனேயே வாழ்ந்தவள் என்பதனால் அவனும் ஒரு நெறிப்பட்ட கற்பினைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தவளே என்று கூறலாம்.

கண்ணகியின் கணவனான கோவலனை தன்பால் ஈர்த் தெடுத்து அவளுடைய வாழ்வுக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தியவள் மாதவி என்று குறை கூறினும் அக்குறை மாதவியின் சமூக அமைப்புடன் இணைத்துப் பார்க்கையில் நியாயமற்றதாகின்றது.

“மாதவியின் மேல் இத்தகைய குற்றத்தைச் சுமத்துவதற்கு முன், அவள் பிறந்த குடும்பத்திற்குச் சமுதாயம் விதித்த கட்டுப்பாட்டையும் என்னிப் பார்த்தல் வேண்டும். கணிகையருக்குப் பொது மகளிர், விலை மாதர், வரைவின் மகளிர் என்ற பெயர் அமைந்திருந்தமையே அக்காலத்தில் இருந்த குறையைக் காட்டுகின்றது. பெற்ற தாய் என்ன காரணத்தாலோ ஒருவனோடு வாழும் வரையறை இழந்தாள் என்றால், அவளுடைய வயிற்றில் பிறந்த மகளையும் அவ்வாறே வாழ்க்கை நடத்துமாறு கட்டாயப் படுத்தும் அளவிற்கு அக்காலத்துச் சமுதாயத்தில் அந்த மாசு படிந்திருந்தது. தாய் பலர்க்கு உரியவளாக வாழ்ந்து இழுக்கு உற்றவளாக இருந்தாள் என்பதால், அவளுடைய மகளையும் பலரோடு வாழ்தலே கடமை என்று வற்புறுத்திய காலம் இது. ஆந்தத் தாயின்

வயிற்றில் பிறந்தது மகளுடைய குற்றம் அன்றாட ஆயினும் மகளையும் பொதுமகள், விளைமகள், வரைவின் மகள் என்று கட்டாயப்படுத்திக் கொடுக்கும் கொடுமை இருந்த காலம் அது ஆந்தக் காலத்தில் அந்தகைய கொடுமைக்கு அகர்யாக வேண்டிய மாதவி, பொது மகள் ஆகாமல், விளை மகள் ஆகாமல், வரைவின் மகள் ஆகாமல் கோவலனுடைய காதலியாக ஒரு நெறிப்பட்டு வாழ்ந்ததை என்னும்போது, மாதவியைக் குறை கூறுவதே குற்றம் எனத் தோன்றும்.: குறை கூறுவதற்கு மாறாக அவளைப் போற்றிப் புகழுவே தோன்றும்" (மு.வரதராசன், 1997, மாதவி, பக்.67)

குறை கூற வேண்டுமாயின் கண்ணகியிடமும் தான் கூறவேண்டும். தன் கணவனான கோவலன் இன்னொருத்தியின் அழகில் மயங்கி, இன்பங்கலந்து வாழும் மனநிலைக்கு அவனை அவள் விட்டிருக்காது மாறாக தான் முழு நிறைவான இன் பத் தினைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அவள் கொடுக்காமையினாலே கோவலன் மாதவியிடம் இன்பங் கண்டான் என்றும் கருதலாம். சிலம்பு கூறல், கோவலனார் கதை முதலான கண்ணகி இலக்கியங்கள் கண்ணகியைக் கோவலன் அணைக்க முனைந் தபோது இருவருக்குமிடையில் தீச்சவாலை எழுந்து தழுவ விடாது தடுத்ததென்றும் அவ்வேளையில் திகைப்புற்ற கோவலனுக்கு தான் உடலுறவு வாழ்வுக்கு உகந்தவள் அல்லள் என்றும் நீ வேறேந்தப் பெண்ணோடும் இன்பங்கண்டு வாழ்முடியும் என்றும் கூறினாள் என்றும் கூறுகின்றன. அதன்படி சென்ற கோவலனில் குற்றம் சுமத் தாது அவ் விலக்கியங்கள் மாதவியைப் பழிப்பது பொருத்தமற்றது.

கோவலன் மாதவியிடம் சென்று திரும்பி வந்தபோது அவனது நடத்தையை கண்ணகி கண்டிக்காமையும் அவளது தவறேன்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வகையில் பார்க்கின்றபோது கண்ணகியிடமும் சில குறைகள் உள்ளன. தெய்வீகம் மிக்கவள், கற்பு நெறி தவறாதவள், தெய்வமாய் நிற்பவள் என்பதனால் கண்ணகியின் மீது இக்குறைகள் சுமத்தப்படுவதில்லை. ஆன் என்பதனால் கோவலனிடமும் குற்றங்கள் கூறப்படுவதில்லை. அப்படியாயின் மாதவியின் மீது குற்றம் சுமத்தப்படுவதற்கும் மாதவி பலவிதமாக விபரிக்கப்படுவதற்கும் காரணம் அவளது சமூக அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவளை நோக்குவதும் கண்ணகியை உயர்த்த வேண்டுமென்ற மனப்பாங்குமென்பது துலங்குகின்றது.

மாதவியிடம் சில குறைபாடுகளை இளங்கோவடிகள் கண்டிருந்தாற் கூட மாட்சிமை மிக்க பெரியோரை வியந்து போற்றவும் கூடாது. சிறியோரை இகழ்ந்து தூற்றுதல் அதனையும் விடவும் கூடாதது என்ற உலகப் பொதுப் பண்பாட்டை உணர்ந்து அவர் கூறாமற் விட்டிருக்கலாமென்றும் கருத இடமுண்டு.

“பெரியோரை வியந்தலு மிலமே

சிறியோரை யிகழ்த வதனினு மிலமே” (புறம்:192:12-13)

அதனால் கண்ணகியை உயர்த்தியும் மாதவியை இழித்தும் அவர் கூறவில்லை. கற்பரசியாகவும் வழிபடு தெய்வமாகவும் மழையை வருவித்து பெய்ய வைக்கும் தொன்மமாகவும் கண்ணகியை காட்டிய அவர் கலையரசியாகவும் கணிகையர் குல மரபை உடைத்து புதுப்புரட்சி செய்து ஒரு நெறிப்பட்ட வாழ்வை வாழ முற்பட்டவளாகவும் மாதவியைக் காட்டியுள்ளார்.

கண்ணகி வழக்குரை எழுந்த சூழலும் காலமும் வேறானவை. அத்துடன் நூலாசிரியரின் நோக்கமும் வேறானது. கண்ணகியை கற்பரசியாக காட்டுகின்ற அதேவேளை இந்து சமய பண்பாட்டு மரபில் வழிபடப்படுகின்ற தெய்வமாகக் காட்டி கண்ணகி வழிபாட்டை வளர்ச்சியற வைப்பதும் பரத்தமையை வெறுப்பதும் அவரது நோக்கங்களாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் ஆன் அதிகார பண்பாட்டு அரசியல் விரவிய சமூகச் சூழலே என்பது புலனாகின்றது. அதனாலேயே கண்ணகியை சிலப்பதிகாரத்தினை விடவும் உன்னதமானவளாகவும், ஆவேசம் மிக்க சக்தி படைத்தவளாகவும் வழிபாட்டு மரபோடு நெருங்கிய தெய்வமாகவும் படைத்துவிட்டு, மாதவியை அவளது கணிகையர் குலமரபோடு பொருத்தி அவளது ஒரு நெறிப்பட்ட வாழ்வையும், கலைத்திறனையும் சற்றுக்கீழ் நிலைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார்.

ஆனாலும் சிலப்பதிகாரக் கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகவும் ஒரு நூலினையே மூல நூலாகக் கொண்டு மாற்றமடைந்து காணப்படுகின்றவை என்றும் கருதப்படுகின்ற, வன்னிப் பிரதேசத்தில் சிலம்பு கூறலாகவும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கோவலனார் கதையாகவும் அவ்வப் பிரதேச பண்பாட்டு மரபுகளுக்கு ஏற்ப, வாய்மொழிச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வெவ்வேறு பிரதிகளாகக் காணப்படுகின்ற, நூல்களுடன் ஒப்பிடுகின்ற போது கண்ணகி வழக்குரை மாதவியை பெரியளவில் சிறுமைப்படுத்தவில்லை என்றே கூறலாம். சிலம்பு கூறலில் வரும் மாதவி பொன்னாசை கொண்டு, கோவலனை வெறுத்து, அவனை

ஆற்றில் கழுத்தளவு தண்ணீரில் நின்று சத்தியம் செய்து தரும்படி கூறி, பின்னர் அந்நீரில் அவனைத் தள்ளி விடுகின்றவளாகவும் கற்கிடங்குள்ள கிணற்றில் தள்ளி விடுகின்றவளாகவும் கடைசியில் அவனது ஆடைகள் அனைத்தையும் களைந்து துரத்தி விடுகின்ற ஒருத்தியாகவும் படைக்கப்பட்டிருப்பதையும் ஒன்றை உயர்வு படுத்துவதற்காக இன்னொன்றை இழிவு படுத்துகின்ற வகையில் கண்ணகியை மிகவும் தெய்வ சத்தியடையவளாக உயர்த்துவதற்காக மாதவியை மிகவும் கொடுமைக்காரியாகவும் ஒழுங்கங் கெட்டவளாகவும் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் நோக்குமிடத்து கண்ணகி வழக்குரை அவ்வாறு மாதவியைச் சித்திரியாது சிலப்பதிகாரக் கதையோடு பெருமளவு வேறுபடாது குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளோடு வேறுபட்டு நெருக்கமுற்றிருப்பதையும் காணலாம்.

கண்ணகி வழக்குரை எழுந்த காலச் சூழலுக்கேற்ப அந்நால், மாதவியைப் பற்றிப் புனைந்துள்ள சிறு சிறுமைகளை தற்கால சமூக பண்பாட்டுப் புலத்தின் அடிப்படையில் நின்று நீக்கிவிட்டுப் பார்க்கின்றபோது இந்நாலில் வரும் மாதவியும் கலையாற்றலும் நெறிபிறழாத கற்பும் உடையவளாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளாள் என என்னைத் தோன்றும்.

“அழகின் அமைதி, கலையின் விளக்கம், அறத்தின் அடிப்படை, கற்பின் உறுதி, தாய்க்கமயின் கனிவு - இவையே மாதவியின் வடிவம். இவற்றில் ஒரு குறைவும் எப்போதும் அவளுக்கு வந்ததில்லை. ஆனால் அவள் பிறந்த கூழல் ஊழலாக எதிர்நின்று நம்கமயும் பிறகரயும் மயக்குகிறது” (தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், 1961:பக்.1)

ஆதலின் சிலப்பதிகாரத்திலும் கண்ணகி வழக்குரையிலும் வரும் கண்ணகி, மாதவி ஆகிய இருவரும் பெரும் ஆற்றலும் நற்குணங்களும் உள்ளவர்களாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனலாம்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

மூல நூல்கள்

சாமிநாதையர். உ. வே.(பதிப்பாசிரியர்), (1985), சிலப்பதிகாரம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

கந்தையா.வி.சி (பதிப்பாசிரியா), (1968), கண்ணகி வழக்குரை, காரைதீவு இந்து சமய விருத்திச்சங்கம்

துணை நூல்கள்

ஆறுமுகம்.கண(தொகுப்பாசிரியர்), (2008), கண்ணகை அம்மன் பத்ததியும் பாடல்களும், விபுலம் வெளியீடு.

இரகுபரன்(பதிப்பாசிரியர்), (2003), சிலப்பதிகாரத் தில் பண்பாட்டுக்கோலங்கள், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்.

இராமசாமிப்புலர்.அ.ச, (1948), கோவலன், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி.

சஞ்சீவி. ந. , (2005), சிலப்பதிகார விருந்து, காவ்யா.

சண்முகசுந்தரம்.காவ்யா, (2011), பேராசிரியர், திராவிடத் தெய்வம் கண்ணகி, காவ்யா.

சண்முகலிங்கன்.என், பக்வத்தலசாரதி.க, (2004), இலங்கை, இந்திய மானுடவியல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

சண்முகனார். சுந்தர முனைவர், (1992), சிலம்போ சிலம்பு, வானதி பதிப்பகம்.

சரளா.இராசகோபாலன், (2003), கண்ணகி வழிபாடு, ஒளிப்பதிகம், சென்னை.

சித்திரலேகா மௌனகுரு (பதிப்பாசிரியர்), (2004), வாய்மொழிமரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக.., மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

சிவஞானம். ம.பொ, (2006), சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வு, பூங்கொடி பதிப்பகம்.

சிவச்சாமி கோயிலார், (2014), கண்ணகை அம்மன் சிலம்பதிகாரம் கோவலனார் காதை, புதுக்குடியிருப்ப, மூல்லைத்திவு.

சிவத்தம்பி. கா. , (2004), பண்டைத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம், குமரன் புத்தக இல்லம்.

சிவராமகிருஷ்ணன்.பா, (1970), சிலம்பு மேகலை, ஞானகுருபார நிலைய வெளியீடு.

சுதாகர்.கு, (2011), கண்ணகி கதைகள், பாவை பிரின்ரஸ், சென்னை.

சுப்பிரமணியன்.ச.வே.முனைவர்,(2006), சங்க இலக்கியம் மூலமும் முழுவதும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

செல்லையா. மா.சே(பதிப்பாசிரியர்),(1962) கோவலனார் கதை, கலாபவன் அச்சகம், வியாபாரி மூலை

செல்வராசு.நா,சிலம்பு, (2013), கண்ணகி தொன்மம், காலச் சுவடு.

நஶ்மதீன்.டாக்டர்.பீ.டாக்டர், (1992), கோவிலன் சரித்திரம், அன்னம் புத்தக மையம், சென்னை.

நடராசன். செ. , (1961), இளங்கோவின்கனவு,ஆத்மஜோதி நிலையம்.

மகாலட்சுமி டி. டாக்டர், (1989), சிலப்பதிகார ஆய்வுகள் ஓர் ஒப்பாய்வு நர்மதாப்பதிப்பகம்.

மகேஸ்வரிலிங்கம் க, 1996, மட்டக்களப்பு சிறு தெய்வ வழிபாடு ஓர் அறிமுகம், தில்லை வெளியீடு மகிழ்ச்சித்தீவு.

மீனாட்சிசுந்தரனார்.தெ.பொ, (1961), கானல் வரி, கலைக்கத்திர வெளியீடு, கோவை -1.

முத்துக்குமாரன். பொன். வித்துவான், 1964, சிலம்பின் பிறப்பு, வரதர் வெளியீடு.

மெளனகுரு சி. (பதிப்பாசிரியர்) 2003, மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு, 2ம் உலக இந்து மாநாடு, மட்டக்களப்பு பிரதேசக் கிளை.

வரதராசன் மு. 1985, கண்ணகி, பாரிநிலையம்.

வரதராசன்.மு. டாக்டர், (1997), மாதவி, பாரி நிலையம், சென்னை.

விசுவநாதன் கி. ஆ, 1993, இளங்கோவும் சிலம்பும், பாரிநிலையம்

விநாயகமுர்த்தி வெ. 1993, கண்ணகையும் தன்னகையும், முத்தமிழ்ப் பண்ணை

வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ், (1957), காவிய காலம், தமிழ்ப்புத்தகாலயம்

வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ் (1964) இலக்கிய மணிமாலை, தமிழ் புத்தகாலயம்

ஐகநாதன் கி.வா (1955) தமிழ்க்காப்பியங்கள், அழுதநிலையம் லிமிடெட்.

Gananath Obeyesekere, (1984), The Cult Of The Goddess Pattini,

பயன்பட்ட கட்டுரைகள்

இருப்பாரன்.க.,(2013), சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா மலர், கண்ணகி கலை இலக்கியக் கூடல், மட்டக்களப்பு.

ஜயம்பிள்ளை.க,(2013), சிலம்புகூறலில் கண்ணகி, கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா மலர், கண்ணகி கலை இலக்கியக் கூடல், மட்டக்களப்பு.

குணபாலசிங்கம்.வ,(2013) கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகி, கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா மலர், கண்ணகி கலை இலக்கியக் கூடல், மட்டக்களப்பு.

நடராசா FXC (1989) இலக்கியமாகிய சிலப்பதிகாரமும் மக்கள் காவியமாகிய கண்ணகி வழக்குரையும், சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவுப் பேருரை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

பூலோகசிங்கம் பொ, (1983) ஈழத்துச் சிலப்பதிகாரக் கதைகள் ஆசிரியரும் - காலமும், வன்னிப்பிராந்திய தமிழ்மாராய்ச்சி மகாநாட்டு மலர், அகில உலக தமிழ்மாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக்கிளை மகாநாடு, முல்லைத்தீவு.

மகாதேவன். கொ.(1971) , கண்ணகி கேட்ட நல்லுரை, தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை. இராம, கண்ணகியும், மாதவியும், தமிழ்ப்பொழில் தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், திங்கள் வெளியீடு

மேகராசா.த, (2008), சிலப்பதிகாரத்தைத் தழுவி ஈழத்தில் எழுந்த நூல்களுள் கண்ணகி வழக்குரை, தேனகம், பிரதேச செயலக்கலாசாரப் பேரவை, மண்முனை வடக்கு -மட்டக்களப்பு.

யோகராசா. செ, (2003) வழக்குரை கண்ணகி - ஒரு நோக்கு, நிவேதினி பால்நிலைக் கற்கைநெறிச் சுஞ்சிகை இதழ் - 9 மலர் - 1

ரூபி வலன்றோ பிரான்சிஸ்,(2013) கண்ணகி இலக்கியங்களில் கண்ணகி, பெரிய எழுத்து கோவலன் கதை என்னும் இலக்கிய நூலில் கண்ணகி, கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா மலர்,கண்ணகி கலை இலக்கியக் கூடல்,மட்டக்களப்பு.

வேங்கடசாமி மயிலை சீனி, (1959), பத்தினிச் செய்யுஞும் கண்ணகி யும் தமிழ்ப்பொழில் தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

மாற்ற எந்த பாத்திரமும் இவ்விரு நூல்களிலும் இம்பெறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் அடைக்கலக்காலையில் மாதரி எந்த பாத்திரம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. இப்பொது மகன்தான் மூடை, மாதரி ஆய்வு குலப் பெண்ணாகவும் கூடுமானலை வணங்குகின்றவளாகவும் அருணப்பள்ளக்கு அப் பயன் அளிப்பவளாகவும் கட்டப்பட்டுள்ளார்கள் காந்தியாடிகளும் கோஸ்னும் கண்ணகிப்பழங்குரை சென்றுடைந்து அங்குள்ள பூர்வுசேரிப்பத்தியில் கங்கிருந்தபோது மாதரியை காந்தியாடிகள் காந்திகள்றார் தன்னாட கொடுக்க தீந்த மாதரியைப் பார்த்து கவுத்திப்படிகள். இவள் ஆயர் கலத்தைச் சேர்ந்தவளாகத் தேரிகின்றாள்ளு ஆ காத்து ஆப்பயணப் பிரகுக்குக் கொடுக்கும் ஆயரின் வாழ்க்கையில் எந்தக் குற்றச் செயலும் இல்லை.ஆதலின் இவ்வாட்டு ஒரு தீர்மானம் செய்யப்படான் ஆகவே கண்ணகியை இவ்விரும் அடைக்கலம் கொடுப்பது மிகப் பொருத்தம் என்று எண்ணினார்.

அயர் மதுமகள் மாதரி காபோன்
காந்தி உடையாடக் கண்டு விடுவதும்
ஆகைத் தீவிட அப்படி அளிக்கப்படும்
ஏதாவது வாழ்க்கை கீர்த்தியாக விடுவது

குறியீட்டுச் சொல் விளக்கம்

க.வ - கண்ணகி வழக்குரை

சிலம்பு - சிலப்பதிகாரம்

புறம் - புறநாநாறு

வயந். தூது - வயந்த மாலை தூது

அடை . காதை - அடைக்களக்காதை

கொலை.கதை - கொலைக்களக்கதை

அரங்.காதை - அரங்கேற்றுக்காதை

சிறு - சிறுபாணாற்றுப்படை

மேலது - மேற்கூறியது



மேகராசா என்னும் மேரா ஓரண்டாயிரத்துக்கணக்குப் பின் முகிழ்ந்த ஒளம் ஆய்வாளர். சமூகத் தளத்தில் வெளிவராத சங்கதிகளை தன் ஆய்வுப் பற்பினுாடாக வெளிச்சத்திற்குக் கொண்ட வந்து மட்டக்களப்புப் படுவான்கரை சார்ந்து பல் தளப் பார்வையை ஏற்படுத்தியவர்.

இவரது கவிதைகள் சுட கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களை பொதுத்தளத்திற்கு ஊட்பாய்ச்சுவனவாகவே உள்ளன. கலங்கிய வானம்[ஒப்பு], காலத்தின் காயங்கள்[ஒப்பு], மனக்காந்[ஒப்பு] ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புக்களினுாடாக ஒந்த நிதர்சனத்தை எமக்கு அளித்துள்ளார்.

ஆய்வு, எழுத்து என்பனவற்றுக்கு அப்பால் மக்கள் சார் கவலைகளை வளர்த்திடுக்கு-வேண்டுமென்ற முனைப்போடு பட்டிப்பளைப் பிரதேச கலை ஒலக்கிய சமூக அபிவிருத்தி ஓன்றியத்தினை நிறுவி[ஒப்பு] அதன் தலைவராக ஒருந்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார். ஒன்று அமைப்பினால் ஆண்டுதோறும் நடத்துகின்ற மன்கமழும் மங்கல விழாவினுாடாகவும் ஏனைய செயற்பாடுகளினுாடாகவும் எம் கவலைகளின் அடையாளங்களை ஒன்றுமொறையினரிடம் கொண்ட செல்லும் செயற்பாட்டாளர்களுள் ஒருவராகவும் தன்னை நிலைநிறுத்தியுள்ளார். ஒந்த ஆய்வு நூல் சுட “கண்ணகி” பற்றிய அறியப்படாத சாளரங்களை எம் கண்மன் திறந்து விடுவதாகவே உள்ளது.

கவிஞர் த.மலர்ச்செல்வன்

“சிலப்பதிகாரத்தோடு ஒப்பிட்டு கண்ணகி வழக்குறையில் வரும் குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களை ஒவ்வாய்வாளர் சிறப்பான முறையில் சான்றாதாரங்களைக் காட்டி ஆய்வு செய்திருக்கின்றார். பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளை மிகத் தெளிவான முறையில் பொதுவாக அறியும் பொருட்டாக, ஒரு காலியங்களதும் அமைப்பு பற்றியும், ஒந்த ஒரு காலியங்களினதும் கதைப் போக்குப் பற்றியும், ஒந்தக் கதைப் போக்கினுடே பாத்திரங்கள் எவ்வாறு தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன என்ற விதத்திலும் மிக விரிவான முறையிலே ஆராம்பத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் பின்பே ஒவ்வொரு பாத்திரங்களினதும் குணவியல்புகளும் சான்றாதாரங்களுடன் விரிவாக எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்விதத்தில் அதுவும் குறிப்பாக ஒப்பியல் ஆய்வு என்ற விதத்தில் முதல் முயற்சியாகவும் கணதியான முயற்சியாகவும் ஒவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது என்று துணிந்து சுற்றுவாம்.”

பேராசிரியர் செ. பொக்ரான்

